

fannanim. et adami que est neceb et iebnabel. vsq; lecun: et egressus eorum vsq; ad iordanem. reuertiturq; terminus contra occidentem et azanoth thabor: atq; inde egreditur in vcuca. et ptransit in zabulon in meridie. et in aser contra occidentem. et in iuda ad iordanem contra ortum solis ciuitates munitissimas. assedin ser et ammad et rechath et cenereth et edema et arama asor et cedes et edrai nasor et ieron et magdib elhozec et bethanath et bethsemes ciuitates decem et noue et ville earum. Hec est possessio tribus filiorum neptalim per cognationes suas vrbes et viculi earum. Tribui filiorum dan per familias suas egressa est soror septima et fuit terminus possessionis eius saraa et hestaol et hairsemes. id est ciuitas solis. selebin et abialon et iethela belon et themna et achron. belcheten iebton et baala diud et bane et barach et iethremon atq; hierco et arcchon. cum termino qui respicit ioppen et ipso sine concludit. Ascenderuntq; filii dan et pugnarunt in lesen. ceperuntq; eas et percusserunt eam in ore gladii. et possederunt et habitauerunt in ea: vocantes nomen eius lesen. dan ex nomine dan patris sui. Hec est possessio tribus filiorum dan per cognationes suas: vrbes et viculi earum. Cumq; conpleisset sorte diuidere terram singulis per tribus suas dederunt filii israel possessionem iosue filio nun in medio sui iuxta preceptum domini. urbem quam postulat tanath saraa in monte effraim. Et edificauit ciuitatem: habitauitq; in ea. De sunt possessiones quas sorte diuiserunt eleazar sacerdos et iosue filius nun. et principes familiarum ac tribuum filiorum israel in sylo. coram domino ad ostium tabernaculi testimonij. partitiq; sunt terram.

L.S. De ciuitatibus refugij quod post sacerdotum magni profugum reuertat in suam ciuitatem: et domo de qua fugant.

Ca. XX

Et locutus est dominus ad iosue dicens. Loquere filiis israel: et dic eis. Separate vrbes fugiuorum. de quibus locutus sum ad vos per manum moysi. vt confugiat ad eas quicumque animam percussit nescius. et possit euadere iram proximi qui ultor est sanguinis. cum ad vnaz harum confugerit ciuitatum: stabitq; ante portam ciuitatis. et loquetur senioribus vrbis illius ea que se comprobent innocentem: siq; suscipient eum et dabunt ei locum ad habitandum. Cumq; ultor sanguinis eum fuerit persecutus: non tradet in manus eius. quia ignorans percussit primum eum. nec ante biduum triduum ve ei probat inimicus. Et habitabit in ciuitate illa donec stet ante iudicium causarum reddens facti sui et moriatur sacerdos magnus qui fuerit in illo tempore. Tunc reuertetur homicida. et ingredietur ciuitatem et domum suam de qua fugerat. Decreueruntq; cedes in galilea montis neptalim: et sychem in monte effraim et cariatarbe. ipsa est he-

bron in monte iuda: et trans iordanem contra orientalem plagam hiericho. statuerunt bosor que sita est in campestri solitudine de tribu ruben et ramoth in galaad de tribu gad et gaulon in basan de tribu manasse. De ciuitates constitute sunt cunctis filiis israel et aduenis qui habitabant inter eos vt fugeret ad eas qui animam nescius percussisset: et non moreretur in manu proximi effusum sanguinem vindicare cupientis. donec staret ante populum expositurus causam suam.

L.S. De ciuitatibus et suburbanis leuitarum numero quod viginti octo. de pace data. **XXI**

Accesseruntq; principes familiarum leui ad eleazarum sacerdotem: et iosue filium nun. et ad duces cognationum per singulas tribus filiorum israel. locutiq; sunt ad eos in sylo terre chanaan: atq; dixerunt. Dominus precepit per manum moysi vt darent nobis vrbes ad habitandum. et suburbana earum ad alenda iumentorum. Dederuntq; filii israel de possessionibus suis iuxta imperium domini ciuitates et suburbana earum. Egressa q; est soror in familias caath filiorum aaron sacerdotis de tribu iuda et symeon et beniamin ciuitates tredecim. et reliquis filiorum caath. id est leuitis qui supfuerant de tribubus effraim et dan et dimidie tribus manasse: ciuitates decem. Porro filius gerson egressa est soror vt accipent de tribubus ysachar et aser et neptalim. dimidiaq; tribu manasse in basan: ciuitates numero tredecim. Et filius merari per cognationes suas de tribubus ruben et gad et zabulon: vrbes duodecim. Dederuntq; filii israel leuitis ciuitates et suburbana earum sicut precepit dominus per manum moysi: singulis sorte tribuetes. De tribubus filiorum iuda et symeon dedit iosue ciuitates: quarum ista sunt nomina filius aaron per familias caath leuitici generis. prima enim soror illis egressa est. cariatarbe peris enach. qui vocabatur hebron in monte iuda. et suburbana eius per circuitum. Agros vero et villas eius dederat caleph filio iephone ad possidendum. Dedit ergo filius aaron sacerdotis hebron confugij ciuitatem ac suburbana eius. et lobnam cum suburbanis suis. et iether et istimon et belon et dabir et ayn et iethan et bethsames cum suburbanis suis: ciuitates noue de tribubus vt dictum est duabus. De tribu autem filiorum beniamin gabaon et gabae et anathot et almon cum suburbanis suis: ciuitates quattuor. omnes simul ciuitates filiorum aaron sacerdotis tredecim cum suburbanis suis. Reliquas vero per familias filiorum caath leuitici generis hec est data possessio. De tribu effraim vrbes confugij sychem cum suburbanis suis in monte effraim et gazer et iebsam et bethoron cum suburbanis suis ciuitates quattuor. De tribu q; dan helteco et gabathon et hailon et iethremon cum suburbanis suis: ciuitates quattuor. Porro de dimidia tribu manasse tenach et

A
Nu. xxxv. a
Deute. xix. a

B

L

iethremon cum suburbanis suis: ciuitates due.
 oēs ciuitates decē. et suburbane earū date sūt fi-
 lijs caach inferioris grad⁹. Filij q̄ gerson leui-
 tici ḡns dedit de dimidia tribu manasse cōfugij
 ciuitates. gaulon ī basan et bosram cū suburba-
 nis suis: ciuitates duas. Porro d̄ tribu ysachar
 cecion et dabereth et iaramoth et engānim cū sub-
 urbanis suis: ciuitates q̄ttuor. De tribu aut̄ aser
 masan et abdon et elrath et roob cū suburbanis
 suis: ciuitates q̄ttuor. De tribu q̄ neptalim ciui-
 tates cōfugij cedēs ī galilea et amorhdor et car-
 thari cū suburbanis suis: ciuitates tres. Omnes
 vrbes familiarū gerson tredecim cū suburbanis
 suis. Filij aut̄ merari leuitis inferioris grad⁹ p̄
 familias suas. data est de tribu zabulon: iecnal
 et cartba et dāna et naalol: ciuitates q̄ttuor cū sub-
 urbanis suis. De tribu gad ciuitates cōfugij ra-
 moth ī galaad et manai m et esebon et iazer: ciui-
 tates q̄ttuor cū suburbanis suis. De tribu ruben
 vltra iordanē s̄ hiericho ciuitates refugij. bosoz
 in solitudine. misoz et iazer et iethson et maspha:
 ciuitates q̄ttuor cū suburbanis suis. Des vrbes
 filioꝝ merari p̄ familias et cognatōes suas duo
 decē. Itaq̄ ciuitates vniuerse leuitarū in medio
 possessiōis filioꝝ isrl̄. fuerūt q̄draginta octo cū
 suburbanis suis. singule p̄ familias distribute.
 Deditq̄ dñs de⁹ israeli oēm terrā quā traditurū
 se p̄rib⁹ eoz iurauerat. et possederūt illā atq̄ hi-
 tauerūt in ea. Dataq̄ est ab eo pax in oēs p̄ cir-
 cūntū natiōes. nullusq̄ eis hostiū resistere ausus
 est. s̄ cuncti in eoz ditionē redacti sunt. Ne vnus
 q̄dē verbū qd̄ illis p̄stiturū se esse p̄miserat. arri-
 tū fuit. sed rebus expleta sunt omnia.

L. S. De duab⁹ et semis tribub⁹ remissis ad
 ppria. et de altari qd̄ fecerūt infinite magnitudi-
 nis et de excusatiōe duarū tribuū. et semis pro al-
 tari constructo.

Ca. XXII

Edes tpe vocauit iosue rubenitas et gad-
 itas. et dimidiā tribu manasse. Dixitq̄
 ad eos. Fecistis oīa q̄ p̄cepit vob̄ moy-
 ses famulus dñi. mihi q̄ in oibus obedistis. nec
 reliq̄stis fr̄es v̄ros lōgo tpe vsq̄ ī p̄ntē diez. cu-
 stodientes ip̄iū dñi dei v̄ri. Quia igit̄ dedit dñs
 deus v̄ri fr̄ibus vestris q̄etē et pacē sicut pollicis-
 tus est. reuertimī et ite ī tabernacula v̄ra. et ī ter-
 rā possessiōis quaz tradidit vob̄ moyses famul⁹
 dñi trās iordanē. ita dūtayat vt custodiatis attē-
 te et ope cōpleatis mādatū: et legē quā precepit
 vob̄ moyses famulus dñi. vt diligatis dñm deū
 vestrū. et abuletis in oib⁹ v̄ris ei⁹. et obseruetis
 mādata illi⁹. adhereatisq̄ ei ac seruiatis in oī cor-
 de. et ī oī anīa v̄ra. B̄ndixitq̄ eis iosue et dimisit
 eos. Qui reuersi sunt in tabernacula sua. Dimi-
 die aut̄ tribu manasse possessiōnē moyses dede-
 rat in basan. et idcirco medic q̄ sup̄fuit dedit io-

sue sortē inter ceteros fr̄es suos trās iordanem
 ad occidentalē ei⁹ plagā. Cūq̄ dimitteret eos ī
 tabernacula sua et b̄ndixisset eis. dixit ad eos. In
 multa substātia atq̄ diuitijs reuertimī ad sedes
 v̄ras cū argēto et auro. cre ac ferro et veste mul-
 tiplici. Diuidite p̄dā hostiū cū fratrib⁹ v̄ris. Re-
 uersi q̄ sunt et abierūt filij ruben filij gad et dimi-
 dia trib⁹ manasse a filiis isrl̄ de sylo q̄ sita est in
 chanaan: vt intrarent galaad terrā possessiōis
 sue. quā obtinuerāt iuxta impiū dñi ī manu moy-
 si. Cūq̄ venissent ad tumulos iordanis in terra
 chanaan. edificauerūt iuxta iordanē altare infi-
 nite magnitudis. Qd̄ cū audissent filij isrl̄ et ad-
 eos certi nuncij detulissent edificasse filios rubē
 et gad et dimidie trib⁹ manasse altare ī terra cha-
 naan sup̄ iordanis tumulos s̄ filios isrl̄. cōuen-
 rūt oēs in sylo vt ascēderēt et dimicarēt s̄ eos.
 Et interim miserūt ad illos ī terram galaad phi-
 nees filiū eleazari sacerdotis. et decē p̄ncipes cū
 eo singulos de singulis tribubus. Qui venerūt
 ad filios ruben et gad et dimidie trib⁹ manasse ī
 terrā galaad: dixerūq̄ ad eos. Hec mādat omis
 ppl̄s dñi. Que est ista trāsgressiō? Cur reliq̄stis
 dñm deū isrl̄ edificātes altare sacrilegū. et a cul-
 tu illius recedētes. An pax vob̄ est q̄ peccastis
 in beelphegor et vsq̄ in p̄ntēz diē macule huius
 sceleris in vob̄ p̄manēt. multiq̄ de ppl̄o corru-
 rūt. Et vos hodie reliq̄stis dñm. et cras ī vniuer-
 sum isrl̄ ira ei⁹ defueit. q̄ si putatis imundā esse
 terrā possessiōis v̄re. trāsīte ad fr̄ā in q̄ taberna-
 culuz dñi est et h̄itate inter nos. tm̄ vt a dño et a
 n̄ro sortio nō recedat. edificato altari p̄ter alta-
 re dñi dei n̄ri. Nōne achā fili⁹ zare p̄terijt māda-
 tū dñi. et sup̄ oēm ppl̄m isrl̄ ira ei⁹ incubuit. Et il-
 le erat vnus hō atq̄ vtinā solus p̄iisset ī scelere
 suo. R̄nderūtq̄ filij ruben et gad et dimidie trib⁹
 manasse p̄ncipib⁹ legatiōis isrl̄. Fortissim⁹ dñs
 de⁹ ip̄e nouit. et isrl̄ simul intelliget si p̄uancatio-
 nis aio b̄ altare cōstruxim⁹ nō custodiat nos. sed
 puniat nos in p̄ntē. Et si ea mēte fecim⁹ vt holo-
 causta et sacrificiū et pacificas victimas sup̄ eo ī-
 ponerem⁹ ip̄e querat et iudicet. et nō ea maḡ co-
 gitatiōe atq̄ tractatu. vt dicerem⁹. cras dicet fi-
 lij v̄ri filijs n̄ris. Quid vob̄ et dño deo isrl̄? Ter-
 minū posuit dñs inter nos et vos o filij rubē et
 filij gad iordanē flumiū. et idcirco partē nō hētis
 in dño. et p̄ hāc occasiōnē auertēt filij v̄ri filios
 n̄ros a timore dñi. Putauim⁹ itaq̄ meli⁹ et dixi-
 mus. Extruam⁹ nob̄ altare. nō ī holocausta neq̄
 ad victimas offerēdas. s̄ ī testimoniū inter nos
 et vos. et sobolē nostrā. v̄ramq̄ p̄geniem vt ser-
 uiam⁹ dño. et iuris n̄ri sit offerre: et holocausta
 et victimas et pacificas hostias. et nequaquā di-
 cant cras filij v̄stri filijs n̄ris: non est vobis ps
 in dño. q̄ si voluerint dicere. respondebunt eis.

Num. xxv. a

s. vij. a

E

E

S

Ecce altare dñi qđ fecerūt p̄fes n̄ri. nō in holo-
causta. neq; in sacrificiū. sed in testimoniū n̄m
ac v̄m. Abiit a nob̄ b̄ scelus vt recedam⁹ a dño
z ei⁹ vestigia relinqm⁹. extracto altari ad holo-
causta z sacrificia z victimas offerēdas. p̄ter al-
tare dñi dei n̄ri qđ extractū ē añ tabnaculū eius
Quib⁹ audit⁹ phinees sacerdos z p̄ncipes ele-
gatiōis isrl̄ q̄ erāt cū eo placati sūt. z v̄ba filioꝝ
rubē z gad z dimidie trib⁹ manasse libētissime
susceperūt. Dixitq; phinees fili⁹ eleazari sacer-
dos ad eos. Nūc scim⁹ qđ nobiscū sit dñs. qm̄ ali-
eni estis a p̄uaricatiōe hac. z liberaſti filios isrl̄
de manu dñi. Reuersusq; ē cū p̄ncipibus a filijs
rubē z gad de tra galaad finitū chanaan ad fili-
os isrl̄. z retulit eis. Placuitq; p̄mo cūctis audi-
entib⁹. Et laudauerūt deū filij isrl̄. z neq; vltra
dixerūt vt ascēderēt p̄ eos atq; pugnaret. z de-
lerent terrā possessiōis eoz. Vocauerūtq; filij
ruben z filij gad altare qđ extruxerant. testimo-
nium nostrum qđ dñs ipse sit deus.

**L. S. Exhortatio Josue p̄hibet societatem
cum gentibus.** Ca. XXIII

Quoluto aut multo tpe postq̄ pacē de-
derat dñs israeli. subiect⁹ i gyro natiōi-
bus vniuersis. z iosue iā lōgeuo z p̄ se-
nū etat⁹ postq̄ diuiserat trā filijs isrl̄ p̄m qđ dñs
impauerat: vocauit iosue omnē israelē. maiores
q; natu z p̄ncipes ac duces ac maḡos: dixitq;
ad eos. Ego senui z p̄gressioris etatis sū. vosq;
cernitis oia qđ fecerit dñs de⁹ v̄ cūct⁹ p̄ circuitū
natiōib⁹ quō p̄ vob̄ ip̄e pugnauerit. Et nunc qz
vob̄ sorte diuisit omnē trā. ab oriētali pte iorda-
nis vsq; ad mare magnū: multaq; adhuc supsūt
nat̄ iōes. dñs de⁹ v̄r dispdet eas z auferet a fa-
cie v̄ra z possidebit⁹ trā sic vob̄ pollicit⁹ ē. Tm̄
pfortamini z estote solliciti vt custodiat⁹ cūcta qđ
scripta sūt i volumie legis moysi. z nō declinet⁹
ab eis neq; ad dexteraz neq; ad sinistra: ne post-
q̄ itraueritis ad gētes qđ int⁹ v̄s future sūt iure
tis i noie deoz eaz z fūiat⁹ eis z adoret⁹ illos
sz adhereatis dño deo v̄ro qđ fecistis vsq; i diē
hāc. Et tūc auferet dñs de⁹ i cōspectu v̄ro gen-
tes magnas z robustissimas: z null⁹ vob̄ resiste-
re poterit. An⁹ e vob̄ psequer⁹ hostiū mille viros
qz dñs de⁹ v̄r p̄ vob̄ ip̄e pugnabit sicut pollicit⁹
ē. b̄ tm̄ diligentissime p̄cauete vt diligatis dñm
deū v̄m. Qđ si volueritis gētū hāz qđ int⁹ v̄s
habitāt errorib⁹ adherere. z cū eis miscere con-
iugia atq; amicitias copulare. iā tūc scitote qđ do-
min⁹ de⁹ v̄r nō eas delect añ faciē v̄raz. sz erunt
vob̄ i foueā ac laqueū z offendiculū ex latere ve-
stro. z ludes i ocul⁹ v̄ris donec vos auferat atq;
dispdat de trā hac optima quam tradidit vobis
En ego hodie ingrediar viā vniuerse tre z to-
to anō cognoscetis qđ de oib⁹ n̄b̄ qđ se dñs p̄stis-

turū vob̄ esse pollicit⁹ est. vnum nō p̄terierit in-
cassus. Sicut ergo impleuit ope qđ p̄misit. z p̄spe-
ra cūcta venerūt. sic adducet sup̄ vos qđcqd ma-
loꝝ cōminat⁹ ē. donec vos auferat atq; dispdat
hac de tra optia quā tradidit vob̄: eo qđ p̄tereri-
tis pactū dñi dei v̄ri qđ pepigit vobiscū z fūieri-
tis dijs alienis z adorauerit⁹ eos. Cito atq; ve-
lociter cōsurget in vos furor dñi. et auferemini
ab hac terra optima quā tradidit vobis

**L. S. De cōmemoratiōe bñficioꝝ dñi z fede-
re ppli ad dñm. de morte iosue z sepultura ossi-
um ioseph de morte eleazari.** Ca. XXIII

Congregauitq; iosue oēs trib⁹ isrl̄ in sy-
chem: et vocauit maiores natu ac p̄nci-
pes z iudices z maḡos. steterūtq; in cō-
spectu dñi: z ad ppl̄z sic locut⁹ est. Nec dicit dñs
de⁹ isrl̄. Trās fluiū hitauerūt p̄resv̄ri ab initio
thare pat̄ abraā z nachoz serueruntq; dijs alie-
nis. Tuli ergo p̄rem vestz abraam de mesopota-
mie finib⁹. z adduxi eū i trā chanaā. multiplica-
uitq; semē ei⁹. z dedi ei isaac. illiq; rursus dedi ia-
cob z esau. E q̄b⁹ esau dedit mōte seyr ad possi-
dendū. iacob n̄o z filij ei⁹ descēderūt in egyptuz
Misitq; moysen z aaron. z percussit egyptū multis
signis atq; portentis. eduxitq; vos z p̄res v̄ros
de egypto. z venistis ad mare. p̄secutiq; sunt egy-
ptij p̄res v̄ros cū currib⁹ z eq̄tatu vsq; ad mare
rubrū. Clamauerūt aut ad dñs filij isrl̄: qđ posuit
tenebras int⁹ vos z egyptios z adduxit sup̄ eos
mare z opuit eos. Viderūt oculi v̄ri cūcta qđ i
egypto fecerim. z hitastis i solitudine multo tpe
z introduxi vos i terrā amorrei qđ hitabat trās
iordanē. Cūq; pugnarent p̄ vos. tradidi eos in
man⁹ v̄ras. z possedistis trā eoz atq; iterfecist⁹
eos. Surrexit aut balach fili⁹ sephoz rex moab
z pugnavit p̄ israelē. Misitq; et vocauit balaaz
filiū beoz vt malediceret vob̄: z ego nolui audi-
re eū. sz ecōtrario p̄ illū bñdixi vobis et liberaui
vos de manu ei⁹. Trāstistisq; iordanē z venistis
ad hiericho. pugnauctq; p̄ vos viri ciuitat⁹ ei⁹
āmore⁹ z p̄herese⁹ chananē z ethe⁹ z gerge⁹
z cueus z icbuse⁹: z tradidi illos in man⁹ v̄ras.
Misitq; añ vos scabrones. z eieci eos d̄ loc⁹ suis
duos reges amorreoz. nō i gladio z in arcu tuo
dedic⁹ vobis terrā in qđ non laborastis. z vrbes
q̄s nō edificastis vt hitaretis i eis. vineas z oli-
ueta qđ non plantastis. Nūc ergo timete dñm et
seruite ei p̄fecto corde atq; verissimo: z auferte
deos q̄bus fūierūt p̄fes v̄ri in mesopotamia et
in egypto ac seruite dño. Sinaut malū vobis vi-
det vt dño seruiat⁹ optio vobis dat. Eligite ho-
die qđ placet cui seruire potissimū debeatis vtz
dijs: quib⁹ seruerūt p̄resv̄ri i mesopotamia: an
dijs amorreoz i q̄z terra hitatis. Ego aut z do-
mus mea seruiemus dño. Rñditq; ppl̄s: et ait.

Judicum

Abstulit a nob vt relinqm? dñm & fuiam? dijs alie
nis. Dñs de? nř ipse eduxit nos et ptes nřos de
terra egypti & de domo fuitutis fecitq; vidētib?
nob signa ingētia. & custodiuit nos in oī via per
quā ābulauim?. & in cūctis pplis p q̄s trāsiuim?
& cecit vniuersas gētes āmorreoz hītorē ter
re quā nos intrauim?. Seruiemus igit dño. qz
ipse ē de? nř. Dixitq; iosue ad pplm. Nō poterit
fuiſſe dño. de? enī sc̄tus & fortis emulatoz ē. nec
ignoscet scelerib? vestrīs atq; pctis. Si dimiseri
tis dñm & fueritis dijs alienis. pueret se & affli
get vos atq; subuertet. postq̄ vobis p̄terit bo
na. Dixitq; pplis ad iosue. Nequaquā itav. loq̄ris
erit: s; dño fuim?. Et iosue ad pplm. testes inq̄t
vos estis. qz ipi elegeritis vob dñm vt seruiatis
ei. Rñderūtq;. Testes. Nūc ergo ait. auferte deos
alienos de medio vři & inclinate corda vřa ad
dñm deū isrl. Dixitq; pplis ad iosue. Dño deo no
stro fuim?. obediētes crim? pceptis ei?. Per
cussit ergo iosue i die illo fed? & pposuit pplo p̄
cepta atq; iudicia i sychē. Scriptit q̄ oīa vřba b
in volumie legis dñi. & tulit lapidē pgrandē: po
suitq; eū subter quercū q̄ erat i sc̄tuario dñi. & di
xit ad oēm pplm. En lapis iste erit vob i testi
moniū q̄ audieritis oīa vřba dñi q̄ locut? ē vob
ne forte postea negare velitis & mētiri dño deo
vřo. Dimisitq; pplm singlos i possessiōez suā. Et
post b mortu? ē iosue fili? nun? suus dñi. cētū de
cē annoz. sepelierūtq; eū in finibus possessiōis
sue in thānathfare q̄ est sita in mōte effraim a se
ptētrionali pte mōt? gaas. Seruiuitq; isrl dño
cūctis dieb? iosue & senioz q̄ longo vixerāt tpe
post iosue. & q̄ nouerāt oīa opa dñi q̄ fecerat in
isrl. Ossa q̄ iosue q̄ tulerāt filij isrl de egypto:
sepelierunt in sychem in pte agri quē emerat ia
cob a filijs emmoz p̄ris sychē centū nouell? ouib?
b. & fuit i possessiōez filioz iosue. Eleazar q̄
fili? aaron mortu? ē. et sepelierūt eū in gabaath
phinees. filij eius q̄ data ē ei in mōte effraim.

ExPLICIT liber Josue. Incipit liber sop
thim quem nos Judicum appellamus.

L. S. Josue mortuo: iudas p̄stitut? dux belli
cū q̄ symeon ascēdit p̄tra chananeū. De adomibe
zech. de terra tradita caleph. de irriguo duplici.
de gentibus cū isrl sub tributo. **Ca. I**

Est mortez io

sue p̄suluerūt filij isrl dñm di
centes. Quis ascēdet añ nos
p̄tra chananeū & erit dux bel
li. Dixitq; dñs. Judas ascen
det. ecce tradidi trā in manu

eius. Et ait iudas symeōi fratri suo. Ascēde me
cū in sortē meā. & pugna cōtra chananeum. vt et
ego pergā tecū i sortē tuā. Et abiit cū eo symeō

Ascēditq; iudas & tradidit dñs chananeū ac phe
rezcū i man? eoz. & percussit i bezecb decē milia
viroz. Inuenerūtq; ad omibezech i bezecb: & pu
gnaueſt s; eū ac percussit chananeū & pberzcū
Fugit at ad omibezech. quē p̄secuti cōphēderūt
cesis sūmitatib? manuū ei? ac pedū. Dixitq; ado
mibezech. Septuagita reges āputat? manuū ac
pedū sūmitatib? colligebāt sub mēsa mea ciboz
reliq̄as sicut fecit: ita reddidit mihi de?. Adduxerūt
q; eū i hierlm & ibi mortu? ē. Oppugnātes er
go filij iuda hierlz. ceperūt eā. & percusserunt i ore
gladij tradētes cūctā icēdio ciuitatē. Et postea
descēdētes pugnaueſt s; chananeū q̄ hītabat in
mōtanis & ad meridiē i cāpestrib?. Pergēs q; iu
das s; chananeū q̄ hītabat i hebrō cui? nomē fuit
ātiq? cariaty arbe. percussit sesai & haymā & thol
mai. atq; idē p̄fect? abiit ad hītores dabit cui?
nomē vet? erat cariaty sepher. i. ciuitas lrāy. Di
xitq; caleph. Qui percussit cariaty sepher et va
stauerit eā. dabo ei arā filiā meā vxorē. Cūq; ce
pisset eā orthonel fili? cenē frat? caleph mior de
dit ei arā filiā suā p̄iugē. Quā p̄gētē i itinere mo
nuit vir su? vt peteret a p̄re suo agz. Que cū su
spirasset sedēs i asino dixit ei caleph. Quid hēs?
At illa rñdit. Da mihi bñdictiōez. qz trā arentez
dedisti mihi. da & irriguaz aqs. Dedit g? caleph
irriguū sup? & irriguū inferi?. Filij aut? cinei cog
nati moyli ascēdēſt de ciuitate palmar? cū filijs
iuda i desertū sortis ei?: qd ē ad meridiē arath et
hītauerūt cū eo. Abiit at iudas cū symeōe fratre
suo. & percussit fil? chananeū q̄ hītabat i sephat: &
iterfecerūt eū. Vocatūq; ē nomē vrb? hozma. i. as
nathema. Cepitq; iudas gazā cū finib? suis. et
aschalonē atq; accharon cū terminis suis. Fuitq;
dñs cū iuda: & mōtana possedit. Nec potuit dele
re hītores vall. qz falcatis currib? abūdabant
Dederūtq; caleph hebrō sic dixerat moyses. qui
deleuit ex ea tres filios enach. Jebuseū aut? hīta
tozē hierlz nō deleuerūt filij bēiamī. hītauitq; ie
buscus cū filijs bēiamī in hūlm vsq; in p̄ntē diē
Dom? q̄ iosue ascēdit i bethel. fuitq; dñs cū
eis. Nā cū obsiderēt vrbē q̄ pri? lusa vocabat vi
derūt hoiez egrediētes de ciuitate: dixerūtq; ad
eū. Ostēde nob itroitu ciuitat?. & faciem? tecū mi
sericordiā. Qui cū oñdisset eis: percussit vrbē i
ore gladij. hoiez at illū & oēm cognatiōez ei? di
miserūt. Qui dimissus abiit i terrā ethim & edifi
cauit ibi ciuitatē vocauitq; eā luzā q̄ ita appella
tur vsq; i p̄ntez diez. Manasses q̄ nō deleuit be
thsan & canath cū viculis suis. & hītores dor &
ieblaā & mageddo cū viculis suis. cepitq; cha
naneus hītare cū eis. Postq̄ aut? p̄fortat? ē isrl
fecit eos tributarios et delere noluit. Effraiz ē
non interfecit chananeū qui habitabat in gazer
sed habitauit cū eo. Zabulon nō deleuit habitauit

B

Josue. xv. c
i: Para. ij. f

D

Josue. xv. g

E

S

infra
i. Reg
Lobit

Judicum

tores bethron et naalon. sed habitauit chanaan in medio eius factusque est ei tributarius. Aser quoque non deleuit habitatores accho et sidonis alab et achabib et ama et aphech et roob. habitauitque in medio chanaan habitatoris illius fratre nec interfecit eum. Neptalim quoque non deleuit habitatores bethsemes et bethanath. et habitauit inter chanaanem habitatorem fratre. fueruntque ei bethsemita et bethanite tributarii. Artauitque amore filios dan in monte nec dedit eis locum ut ad planiora discederent. habitauitque in monte baires quod interpretatur testatio in baylon et salabim. Et aggrauata est manus domus ioseph. factusque est ei tributarius. Fuit autem terminus amorrei ab ascensu scorpionis petra et superiora loca.

L.S. Mittit angelus ad locum flentium. peccat israel et tradit hostibus: et penitet et liberat.

A Scendit angelus domini de galgal ad locum flentium: et ait. Eduxi vos de egypto et introduxi in terram pro qua iuravi patribus vestris: et pollicitus sum ut non facerem irritum pactum meum vobiscum in sempiternum. ita duxerat ut non feriret sed cum habitatoribus fratre: et aras eorum subuertit et noluit audire vocem meam. Cur hoc fecistis? Quia obire nolui delere eos a facie vestra. ut habeat hostes et domini eorum sint vobis in ruinam. Cum loqueretur angelus domini haec verba ad omnes filios israel: eleuauerunt vocem suam et fleuerunt. Et vocatum est nomen loci illius locus flentium siue lachrymarum. imolaueruntque ibi hostias domino. Dimisit ergo ioseph populum. et abierunt filii israel unusquisque in possessionem suam. ut obtinerent eam: fueruntque domino circumdatis diebus eius et senioribus: quod longum pro eis vixerunt tempore et nouerunt omnia opera domini quae fecerat cum israel. Mortuus est autem ioseph filius nuni famulus domini centum et decem annorum et sepeliebat eum in fovea possessionis suae in thebanathasare in monte effraim a septentrionali plaga montis galas. Dispersa illa gens congregata est ad praesentia suos et surrexerunt alij qui non nouerunt dominum: et opera quae fecerat cum israel. Feceruntque filij israel malum in conspectu domini et fuerunt baalim. ac dimiserunt dominum deum patrum suorum quod eduxerat eos de terra egypti. et secuti sunt deos alienos. deos quoque populorum quos habitabant in circuitu eorum. et adorauerunt eos. et ad iracundiam accitauerunt dominum. dimittentes eum: et fuerunt baal et astaroth. Iratusque dominus israel tradidit eos in manus diripientium: qui ceperunt eos et vendiderunt hostibus quos habitabant per gyrum. nec potuerunt resistere aduersariis suis. sed quocumque pergere voluissent. manus domini super eos erat. sicut locutus est et iurauit eis: et vehementer afflicti sunt. Suscitauitque dominus iudices qui liberarent eos de vastationibus manibus. sed nec eos audire voluit: fornicantes cum diis alienis et adorantes eos. cito deseruerunt viam per quam ingressi fuerant praesentia eorum: et audientes mandata domini omnia fecerunt contraria. Cumque dominus iudices suscitaret. in diebus eorum flectebat misericordia. et audiebat afflictos

rum gemitum. et liberabat eos de cede vastantium. Postquam autem mortuus esset iudex reuertebatur. et multo faciebant maiora quam fecerant praesentia eorum. sequentes deos alienos seruites eis et adorantes illos. Non dimiserunt adinuentiones suas. et viam durissimam per quam ambulare consueuerant. Iratusque est furor domini in israel et ait. Quia irritum fecit gens ista pactum meum quod pepigeram cum patribus eorum et vocem meam audire contempsit. et ego non delebo gentes quas dimisit ioseph: et mortuus est. ut in ipsis experiar israel vtrum custodiatur via domini. et ambulent in ea. sicut custodierunt praesentia eorum: an non. Dimisit ergo dominus omnes nationes has. et cito surretere noluit. nec tradidit in manus ioseph

L.S. Noian gentes derelictae ad exercitandum israel: et ipsi cum eis conubia iungunt. tradunt autem israelite in manus. Chusanrasathaim regis mesopotamiae octo annis quas liberat Othoniel. post haec perimit eos. Eglon rex moab. xviii. annis quas liberat Abot. post haec sangar defendit israel percutiens sexcentos vomere.

H sunt gentes quas dominus dereliquit ut erudiret in eis israel et omnes qui non nouerant bella chanaanorum. et postea discerent filij eorum certare cum hostibus. et haec consuetudinem pleiadi quaeque satrapas philistinorum. omnemque chanaanem et sidoniam. atque cueum qui habitabat in monte libano de monte baal hermon usque ad introitum emath. Dimisitque eos ut in ipsis experiret israel vtrum audiret mandata domini quae praecipat patribus eorum per manus moysi. an non. Itaque filij israel habitauerunt in medio chanaan et ethei et amorrei et pherezei et euei et iebusaei. et duxerunt uxores filias eorum. ipsique filias suas filijs eorum tradiderunt. et seruerunt diis eorum. Feceruntque malum in conspectu domini. et oblitum sunt dei sui seruites baalim et astaroth. Iratusque est israel dominus tradidit eos in manus chusanrasathaim regis mesopotamiae: serueruntque ei octo annis. Et clamauerunt ad dominum qui suscitauit eis saluatorem: et liberauit eos othoniel videlicet filium cenae fratris caleph minoris. fuitque in eo spiritus domini: et iudicauit israel. Egressusque est ad pugnam et tradidit dominus in manus eius chusanrasathaim regem syriae: et oppressit eum. Quiescitque terra quadraginta annis. et mortuus est othoniel filius cenae. Addiderunt autem filij israel facere malum in conspectu domini. qui confortauit aduersum eos eglon rex moab. qui fecerunt malum in conspectu eius. Et concupulauit ei filios ammon et amalech. abijtque et percussit israel. atque possedit urbem palmarum. Serueruntque filij israel eglon regi moab decem et octo annis et postea clamauerunt ad dominum. Qui suscitauit eis saluatorem vocabulo aioth filium gera filij gemini. qui vtraque manu pro dextera utebatur. Miseruntque filij israel per illum numera eglon regi moab. Qui fecit sibi gladium ancipitem habentem in medio capulum longitudinis palme manus

Josue. vij. d

infra. iij. a. et iij. a. et vi. a

5. co.

infra. vi. a. Regu. xij. b

Judicum

et accinctus est eo subter sagū in dextro femore. Obtulitq; munera eglon regi moab. Erat autē eglon crassus nimis. Cūq; obtulisset ei mūera p̄secut⁹ ē socios qui cū eo venerant, et reuersus de galgalis vbi erāt ydola, dixit ad regem. Verbum secretū habeo ad te o rex. Et ille impauit filē tū. Egressisq; oībus q̄ circa eū erāt; ingressus est aioth ad eum. Sedebat autē in estino cenaculo solus. Dixitq;. Verbum dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. Extēditq; aioth sinistram manū, et tulit siccā de dextero femore suo, infixitq; eā in vētrē eius tā valide ut capulus sequerē ferrū in vulnere, ac pinguisimo adipe stringeret. Nec eduxit gladiū, sed ita vt percusserrat reliq̄t in corpore. Statimq; p̄ secreta nature alui stercoza pruperūt. Aioth autē clausis diligentissime ostijs cenaculi et obfirmatis sera p̄ posticū egressus ē. Seruicq; regis ingressi, viderunt clausas fores cenaculi; atq; dixerūt. Forsitā purgat alui in festiui cenaculo. Expectātesq; diu donec erubescerēt, et vidētes q̄ null⁹ apiret; tulerūt clauē et apientes iuenerūt dñs suū in fra iacētē mortuū. Aioth autē dū illi turbarent effugit et p̄trāsit locū ydolorū, vñ reuersus fuerat. Venitq; i seyrath et statim sonuit buccina i mōte effraim descēderūtq; cū eo filij isrl' ip̄o i frōte gradiente. Qui dixit ad eos. Sequimini me. Tradidit em̄ dñs inimicos n̄ros moabitas in manus n̄ras. Descenderuntq; post eū et occupauerunt vada iordanis q̄ trāsmittunt in moab; et nō dimiserūt trānsire quenq;. sed percusserūt moabitas in tpe illo circiter decē milia omēs robustos et fortes viros. Null⁹ eorū euadere potuit. Humiliatusq; est moab in die illo sub manu isrl', et quieuit fra octaginta ānis a prelijs. Post hūc fuit sangar filius anath q̄ percussit de philistinim sexcētos viros vomere. Et ip̄e q; defendit israel.

C. S. De delbora p̄phetissa et pugna Barach et Sisarā ducē militie Iabin. Sisarā a Iabel vxore Abel cinei occidit. **Ca. III**

Addiderūtq; filij isrl' facere malū in conspectu dñi post mortem aioth, et tradidit illos dñs in manū Iabin regis chanaan q̄ regnauit in asor, habuitq; ducē exercit⁹ sui nomine Sisarā. Ip̄e autē habitabat in aroseth gentiū. Clamauerūtq; filij isrl' ad dñs. Nōgētos em̄ habebat falcatos curr⁹, et p̄ viginti ānos vehementer opp̄sserat eos. Erat autē delbora p̄phetes vxor lapidoth, q̄ iudicabat pplm̄ i illo tpe, et sedebat sub palma q̄ noīe illi⁹ vocabat. iter rama et bethel in mōte effraim, ascēdebātq; ad eā filij isrl' in om̄e iudiciū. Que misit et vocauit barach filiu abinoē de cedēs neptalim; dixitq; ad eum. Precepit tibi dñs de⁹ isrl'. Vade descēde, et duc exercitū in mōte thabor; tollesq; tecū decem mi-

lia pugnatorū de filijs neptalim et de filijs zabulon. Ego autē adducā ad te i loco torrentis cyson sisarā p̄ncipē exercit⁹ iabin et curr⁹ ei⁹ atq; oēm multitudinē et tradā eos in manu tua. Dixitq; ad eā barach. Si venis mecū vadā, si nolueris v̄ire mecū nō p̄gā. Que dixit ad eū. Ibo q̄dē tecū; sed in hac vice victoria nō reputabū tibi, qz in māu mulieris tradet sisarā. Surrexit itaq; delbora et p̄xit cū barach i cedēs. Qui accersitis zabulō et neptalim ascēdit cū decē milib⁹ pugnatorū h̄ns delborā in comitatu suo. Aber autē cine⁹ recesserat q̄ndā a ceteris cineis fr̄ib⁹ filijs suis ob bab cognati moysi, et tetēderat tabernacula vsq; ad vallem q̄ vocatur sennim, et erat iuxta cedēs. Nūciatūq; ē sisarē q̄ ascēdisset barach fili⁹ abinoem in mōte thabor, et p̄gregauit nōgētos falcatos currus, et oēm exercitū de aroseth gentiū ad torrentē cyson. Dixitq; delbora ad Barach Surge, hec est em̄ dies in q̄ tradidit dñs sisarā in manū tuas. En ip̄e ductor est tuus. Descēdit itaq; barach de mōte thabor, et decem milia pugnatorū cū eo. Perterritusq; dñs sisarā et omēs curr⁹ ei⁹, vniuersamq; multitudinē in ore gladij ad aspectū barach intm̄ vt sisarā de currū defiliens pedib⁹ fugeret, et barach p̄sequeret fugientes curr⁹ et exercitū vsq; ad aroseth gentiū et oīs hostiū multitudo vsq; ad iternitionē caderet. Sisarā autē fugiēs puenit ad tentoriū iabel vxoris aber cinei. Erat autē pax inter iabin regē asor et domū aber cinei. Egressa igitur iabel in occursum sisarē dixit ad eū. Intra ad me dñe mi, ne timeas. Qui ingressus tabnaculū ei⁹ et optus ab ea pallio dixit ad eā. Da mihi obsecro paululus aq; qz sitio valde. Que apuit v̄rem lactis et dedit ei bibere, et opuit illū. Dixitq; sisarā ad eam. Sta añ ostiū tabnaculi, et cū venerit aliq; infrogas te et dicēs, nunq̄d hic ē aliq;? r̄ndebis. Null⁹ ē. Tulit itaq; iabel vxor aber clauū tabnaculi assu mēs p̄ter et malleū, et ingressa abscondit et cū silentio, posuit sup̄ tip⁹ capiti⁹ ei⁹ clauū percussitq; malleo defixit in cerebry vsq; ad terrā, q̄ sopore mortis socias defecit, et mortuus est. Et ecce barach sequis sisarā veniebat, egressaq; iabel i occursum ei⁹; dixit ei. Veni et ondā tibi virū quem q̄ris. Qui cū intrasset ad eā, vidit sisarā iacentem mortuū et clauū infixū i tunice ei⁹. Humiliavit ergo deus in die illo iabin regē chanaan corā filijs isrl'; q̄ crescebat q̄tidie et forti manu opp̄mebant iabin regē chanaan donec deleret eū.

C. S. De cāt. co quod cecinerūt delbora et barach post victoriam. **Ca. V**

Accinerūtq; delbora et barach fili⁹ abinoem in illo die dicētes. Qui sponte obtulistis de israel aias v̄ras ad periculus benedicite dño. Audite reges: aurib⁹ percipite

Judicium

Pncipes. Ego sum ego sum q̄ dño canā: psallas
dño meo isrl. Dñe cū exires de seyr. ⁊ trāsires p
regiōes edom: terra mota ē. celiq̄ ac nubes di-
stillauerūt aq̄s. **M**ōtes fluxerūt a facie dñi. ⁊ sy-
nai a facie dñi dei isrl. **I**n diebus sangar filij a-
nath. in dieb⁹ iabel q̄uerūt semite: ⁊ q̄ ingredie-
bātur p eas ambulauerūt p calles deuios. **L**es-
sauerūt fortes in isrl. ⁊ q̄uerunt donec surgeret
delbora. surgeret mī in israel. Noua bella elegit
dñs: ⁊ portas hostiū ip̄e subuertit. **L**ype⁹ ⁊ ba-
sta si apparuerūt in q̄draginta milib⁹ isrl. **E**oz
B meū diligit pncipes isrl. Qui p̄p̄a volūtate obtu-
listis vos discrimini bñdicite dño. q̄ ascenditis
sup nitētes asinos. ⁊ sedetis supra in iudicio et
ambulatis in via loq̄mini. **U**bi collisi sūt curr⁹
⁊ hostiū suffocat⁹ ē exercit⁹. ibi narrētur iusticie
dñi. ⁊ clemētia in fortes isrl. **T**ūc descēdit pplus
dñi ad portas. ⁊ obtinuit pncipatū. **S**urge sur-
ge delbora. surge surge ⁊ loq̄re cāticum. **S**urge
barach ⁊ app̄hēde captiuos tuos filij abinoem
Saluate sunt reliq̄e ppli. **D**ñs in fortib⁹ dimica-
uit. **E**x effraim deleuit eos in amalech ⁊ post eū
ex beniamin in ppl̄os tuos o amalech. **D**e ma-
chir pncipes descēderūt ⁊ de zabulon q̄ exercitū
ducerēt ad bellandū. **D**uces ysachar fuere cum
delbora. ⁊ barach vestigia sunt secuti. q̄ q̄si in p̄-
ceps ac barat⁹ se discrimini dedit. **D**iuiso p̄ se
ruben. magnanimoy repta est p̄tētio. **Q**uare ha-
bitas int̄ duos term̄ios vt audias sibulos gre-
gū. **D**iuiso p̄ se ruben: magnanimoy repta ē cō-
tētio. **B**alaad trās iordanē q̄escebat ⁊ dan va-
cabat naibus. **A**ser hitabat in littoze maris ⁊
in portub⁹ morabat. **Z**abulō hō ⁊ neptalim ob-
tulerunt aīas suas morti in regiōe morome. **V**e-
nerūt reges ⁊ pugnauerūt: pugnauerunt reges
chanaan in thane iuxta aquas mageddo. ⁊ ta-
men nihil tulere p̄dantes **D**e celo dimicatus est
cōtra eos: stelle manētes in ordine ⁊ cursu suo
aduersus sfsaram pugnauerūt. **T**orrens cyson
traxit cadauera eoy. torrens cadumim. torrens
cyson. **C**onculca aīa mea robustos. **A**ngule eq̄-
rum ceciderūt fugiētib⁹ impetu. ⁊ p̄p̄ceps ruen-
tibus fortissimis hostium. **M**aledicite terre me-
ros. dixit angelus dñi. maledicite habitatorib⁹
eius. q̄ nō venerūt ad auxiliū dñi. in adiutoriz
fortissimoy eius. **B**enedicta inter mulieres ia-
bel vxor aber cinai. ⁊ bñdicat in tabernaclo suo
Aquā petenti lac dedit ⁊ in p̄biala pncipum ob-
tulit butirum. **S**inistrā manū misit ad clauum ⁊
dextrā ad fabroy malleos: p̄cussitq̄ sfsaram q̄
rens in capite vulneri locū. ⁊ t̄mpus valide p̄-
forans. **I**nter pedes eius: defecit ⁊ mortu⁹ est.
Noluebatur añ pedes ei⁹ ruit. ⁊ iacebat crani-
mis ⁊ miserabilis. **P**er fenestrā respiciens vlu-
labat mater ei⁹. ⁊ de cenaculo loq̄bat. **C**ur mo-

ratur regredi curris ei⁹. q̄re tardauerūt pedes
q̄drigay illius: **U**na sapiētior ceteris vxorib⁹
eius: h̄ socruī s̄ba r̄ndit. **F**orsitā n̄c diuidit spo-
lia: ⁊ pulcherrima feminarū eligitur ei. **V**estes
diuersoy coloy sfsare tradūtur in p̄dāt suppel-
lex varia ad ornāda colla cōgerit. **S**ic pereant
oēs inimici tui dñe. qui aut̄ diligunt te sicut sol
in ortu suo splendet: ita rutilent. **Q**uienit terra p
quadraginta annos.

C. S. Israel a madian opp̄mitur. de gedeōe
⁊ sacrificio eius. de ara baal destructa. de signo
dato in v̄aere. **C**a. VI

Hecerūt aut̄ filij israel malū in conspectu
dñi. qui tradidit illos in manu madian
septē annis. ⁊ opp̄si sunt valde ab eis.
Feceruntq̄ sibi antra ⁊ speluncas in montibus
⁊ munitissima ad repugnandū loca. **C**ūq̄ seuis-
set israel. ascendebat madian ⁊ amalech ceteri-
q̄ orientaliū nationū. ⁊ apud eos figentes ten-
toria. sicut erant in herbis cuncta vastabāt vsq̄
ad introitū gaze nihilq̄ oīno ad vitam p̄tinens
relinquebāt in israel. **N**ō oues. nō boues. nō asi-
nos. **I**pi em̄ ⁊ vniuersi greges eoy veniebāt cū
tabernaculis suis. ⁊ instar locustarum vniuersa
cōplebant. innumera multitudo hōiuz ⁊ camelo-
rū q̄cquid tetigerant decuastātes. **H**umiliatusq̄
ē isrl valde in cōspectu madian. **E**t clamauit ad
dñm postulās auxiliū p̄ madianitas. **Q**ui mi-
sit ad eos virum p̄phetā ⁊ locutus est. **H**ec dicit
dñs deus isrl. **E**go vos feci p̄scēdere de egypto
⁊ eduxi vos de domo fuitutis. ⁊ liberaui d̄ ma-
nu egyptioy. ⁊ oīuz inimicoy q̄ affligebāt vos.
Ecce q̄ eos ad introituz v̄m. ⁊ tradidi vobis.
frā eoy. ⁊ dixi. **E**go dñs de⁹ v̄. **N**e timeatis de⁹
os amorreoy in q̄z frā habitatis. **E**t nolulistis
audire vocē meā. **V**enit aut̄ angelus dñi ⁊ sedit
sub q̄rcu q̄ erat in effra. ⁊ p̄tinebat ad ioas p̄ez
familie ezri. **C**ūq̄ gedeon filij eius exiret at-
q̄ purgaret frumēta in torculari vt fugeret ma-
dian: appuit ei angelus dñi. ⁊ ait. **D**ñs tecū vi-
roy fortissime. **D**ixitq̄ ei gedeon. **O**bscero mi-
dñe si dñs nobiscū ē. cur ergo app̄hēderit nos
hec oīa: **U**bi sūt mirabilia ei⁹ q̄ narrauerūt pa-
tres n̄ri atq̄ dixerūt. de egypto eduxit nos domi-
nus. **N**ūc aut̄ dereliquit nos dñs ⁊ tradidit i manu
madian. **R**esperitq̄ ad eū dñs ⁊ ait. **V**ade i hac
fortitudine tua ⁊ libabis israel de manu madi-
an. **S**cito q̄ miserim te. **Q**ui r̄ndens ait. **O**bsc-
ero mi domie i quo libabo israel: **E**cce familia
m ea infima est in manasse. ⁊ ego minim⁹ in do-
mo p̄ris mei. **D**ixitq̄ ei dñs. **E**go ero tecum. et
p̄cuties madian q̄si vnū virum. **E**t ille. **S**i inue-
ni inquit gr̄am coram te. da mihi signuz q̄ tu sis
qui loqueris ad me. **N**e recedas hinc donec re-
uertar ad te portans sacrificium et offerēs tibi.

Judicum

Qui rñdit. Ego p̄stolabor aduētū tuū. Ingres-
sus ē itaqz gedeō ⁊ corit hedū. ⁊ de farine mo-
dio azymos panes carnesqz ponēs ī canistro.
⁊ ius carniū mittēs ī ollā. tulit oīa sub quercu ⁊
obtulit ei. Cui dixit āgelus dñi. Tolle carnes et
azymos panes. ⁊ pone sup̄ petrā illā. ⁊ ius de
sup̄ funde. Cūqz fecisset ita. extēdit āgel⁹ dñi sū-
mitatē n̄ge quā tenebat ī manu. ⁊ tetigit carnes
⁊ panes azymos. ascēditqz ignis de petra ⁊ car-
nes azymosqz panes p̄sumpsit. āgel⁹ aut̄ dñi eua-
nuit ex ocul⁹ ei⁹. Vidēs qz gedeō q̄ effecit āgel⁹ dñi
ait. Hec mi dñe de⁹. qz vidi āgelū dñi nocte ad fa-
ciē. Dixitqz ei dñs Pax tecū. Ne timeas: nō mo-
rieris. Edificauit ergo ibi gedeō altare dño. vo-
cauitqz illd. dñi pax vsqz ī p̄sentē diē. Cūqz ad-
huc esset ī effra q̄ est familie ezri. nocte illa dixit
dñs ad eū. Tolle taurū p̄ris tui: ⁊ altey taurum
ānoy septē. destruesqz arā baal q̄ est p̄ris tui. ⁊
nem⁹ qd̄ circa arā ē succide. ⁊ edificab altare do-
mino deo tuo ī sūmitate petre h⁹: sup̄ quā añ sa-
crificiū posuisti. tollesqz taurū secundū ⁊ offeres
holocaustū sup̄ struē lignoy q̄ de nemore succi-
deris. Assūptis ergo gedeō decem viris de suis
suis. fecit sicut p̄cepit ei dñs. Timēs aut̄ domū
p̄ris sui. ⁊ hoīes illi⁹ ciuitatis p̄ diē noluit face-
re. s; oīa nocte cōpleuit. Cūqz surrexissent viri
oppidi ei⁹ mane. viderūt destructā arā baal lo-
cusqz succisū ⁊ taurū altey ipositū sup̄ altare qd̄
tūc edificatū erat. Dixērtqz adinuicē. Quis h̄ fe-
cit? Cūqz p̄q̄rerēt auctore facti: dictū ē. Gedeon
fili⁹ ioas fecit h̄ oīa. Et dixērt ad ioas Produc
filiū tuū huc. vt moriā. qz destruxit arā baal et
succidit nem⁹. Quib⁹ ille rñdit. Nūquid vltiores
estis baal. ⁊ pugnetis p̄ eo? Qui aduersari⁹ est
ei⁹. moriā añq̄ lux crastina veniat. Si de⁹ ē: vi-
dicet se de eo q̄ suffodit arā ei⁹. Ex illo die voca-
t⁹ ē gedeō hierobaal. eo q̄ dixisset ioas: vltiscat
se de eo baal. q̄ suffodit arā ei⁹. Iḡ oīs madi-
an ⁊ amalech ⁊ oīa ētales ppli cōgregati sūt filii.
⁊ trāsēntes iordanē. castrametati sūt ī valle is-
rael. Spūs aut̄ dñi induit gedeō. q̄ clangēs buc-
cina cōuocauit domū abiezer vt seq̄ret se. Mis-
sitqz nūcios ī vniuersum manassen. q̄ ⁊ ip̄e se-
cutus ē eū. Et alios nūcios ī aser ⁊ zabulon et
neptalim q̄ occurrerūt ei. Dixitqz gedeō ad dñs
Si saluū facis p̄ manū meū pplim isrl sicut locu-
tus. es. ponā h̄ vellus lane ī area. Si ros ī so-
lo vellere fuerit: ⁊ ī omī fra siccitas. sciam q̄ p̄
manū meā sicut locut⁹ es liberab isrl. Factūqz
est ita. Et de nocte cōsurgēs expresso vellere cō-
chā roze impleuit. Dixitqz rursus ad dñm. Ne
trāsces furor tuus p̄ me. si adhuc semel tēptaue-
ro signū querens ī vellere. Oro vt solum vel-
lus siccum sit: ⁊ oīs terra roze madēs. Fecitqz
dñs nocte illa vt postulauerat. ⁊ fuit siccitas ī

solo vellere. ros ī omni terra.

CS. De p̄batiōe ppli ad aqs. de somnio nar-
rato ī castris madian lagenis vacuis cōplosis
ī lucernis ī medio lampadarū ⁊ tubis. de oreb
⁊ zeb interfectis ab effra. m. **Ca. VII**

I B. f. hierobaal q̄ ⁊ gedeon de nocte con-
surgēs ⁊ oīs pplis cū eo. venit ad fontē
qui vocat arad. Erāt aut̄ castra madi-
an ī valle ad septētrionalē plagā collis excelsi
Dixitqz dñs ad gedeon. Mult⁹ tecū est popul⁹.
nec trades madian ī man⁹ eius ne gloriatur cō-
tra me isrl. ⁊ dicat. meis viribus libatus suz. Lo-
q̄re ad pplim. ⁊ cūctis aud. ētib⁹ p̄dica. Qui for-
midolosus ⁊ timid⁹ ē: reuertat. Reverserūtqz de
mōte galaad. ⁊ reuersi sūt ex p̄plo viginti duo
milia viroy. ⁊ tm̄ decē milia remāserūt. Dixitqz
dñs ad gedeon. Adhuc pplis mult⁹ est. Duc eos
ad aqs ⁊ ibi p̄babo illos. ⁊ d̄ q̄ dixerō tibi vt te
cū vadat ip̄e p̄gat. quē ire p̄hibuero: reuertatur
Cūqz descendisset pplis ad aqs. dixit dñs ad ge-
deon. Qui manu ⁊ lingua lambuerint aquas si-
cut solēt canes lābere sepabis eos seorsū. q̄ aut̄
curuatis gēibus biberint: ī altera pte erunt.
Fuit itaqz numerus eoy q̄ manu ad os p̄ncien-
te aqs lābuerāt trecēti viri. oīs aut̄ reliq̄ mltitu-
do flexo poplice biberat. Et ait dñs ad gedeon
In trecētis viris q̄ lambuerūt aquas liberabo
vos. ⁊ tradā ī manu tua madian. oīs aut̄ reliq̄
multitudo reuertat ī locū suū. Sūptis itaqz p̄
numero cibarijs ⁊ tubis. oēm reliquā multitudi-
nem abire p̄cepit ad tabernacula sua. Et ip̄e cū
trecētis viris se certamini dedit. Castra aut̄ ma-
dian erāt subter ī valle. Eadē nocte dixit dñs
ad eum. Surge ⁊. descende ī castra. qz tradidi
eos ī manu tua. Sicut solus ire formidas. de-
scēdat tecū p̄hara puer tu⁹. Et tu audieris quid
loquant. tūc p̄fortabunt manus tue. ⁊ securior
ad ostiū castra descēdes. Descendit ergo ip̄e ⁊
p̄hara puer ei⁹ ī pte castrorū vbi erāt armato-
rū vigilie. Madian aut̄ ⁊ amalech ⁊ oēs oriēta-
les ppli fusi iacebāt ī valle vt locustarū mltitu-
do. Cameli aut̄ īnumerabiles erāt. sicut arena q̄
iacet ī litore maris. Cūqz venisset gedeon nar-
rabat aliqs somniū p̄rio suo. ⁊ ī hūc modū refe-
rebat qd̄ viderat. Vidi somniū. ⁊ videbat mibi q̄si
subcinerici⁹ p̄tis ex hordeo volui. ⁊ ī castra ma-
dian descēdere. Cūqz puenisset ad tabnaculū p̄-
cussit illud atqz subuertit. et tre fūditus cocqua-
uit. Rñdit is cui loq̄bat. Nō ē h̄ aliud nisi gladi⁹
gedeōis filij ioas viri israelite Tradidit eū dñs
ī manus ei⁹ madiā et oīa castra ei⁹. Cūqz audis-
set gedeon somniū et īt̄p̄tationē ei⁹. adorauit
et reuersus ē ad castra isrl. et ait. Surgite. tradi-
dit eū dñs ī man⁹ n̄ras castra madian. Dimisit
qz trecētos viros ī tres partes. et dedit tubas

Judicum

infra. r. f.
in manibus eorum lagenasque vacuas ac lapides in medio lagenarum. Et dixit ad eos. Quod me facere videritis hoc facite. Ingredivar partem castrorum. et quod fecero sectamini. Quando personaverit tuba in manu mea. vos quae per castrorum circuitum clamate et conclamate domino et gedeon. Ingressusque est gedeon et trecenti viri qui erant cum eo in parte castrorum incipientibus vigiliis noctis medie et custodibus suscitatis. cepunt buccinis clamare. et conplodere iter se lagenas. Cumque per gyrum castrorum in tribus personarent locis et hydrias confregissent. tenuerunt sinistris manibus lampades et dextris sonantes tubas clamaveruntque gladium domini et gedeonis. stantes singuli in loco suo per circuitum castrorum hostilium. Quia itaque castra turbata sunt et vociferantes ululantesque fugerunt. Et nihilominus insistebant trecenti viri buccinis personantes. Immisitque dominus gladium in omnibus castris. et mutua se cedere trucebant. fugientes usque ad bethseca et crepidinem abelmeula in thebbath. Et clamantes autem viri israel de neptalim et aser et omni manasse persequabantur madian. Et dedit dominus victoriam populo israel in die illa. Misitque gedeon nuncios in omnem motem effraim dicentes. Descendite in occursum madian. et occupate aquas usque bethbera atque iordanem. Clamavitque omnis effraim et occupavit aquas atque iordanem usque bethbera. Apprehensosque duos viros madian oreb et zeb interfecit oreb in petra oreb. zeb vero in torculari zeb. Et persecuti sunt madian capita oreb et zeb portantes ad gedeon trans fluvia iordanis.

Isaie. r. f.
L. S. Viri effraim sedeon insurgunt zebec et salmana occisis a gedee. De viris soccoth et phanuel occisis dant gedee iures. de septuaginta filiis gedee. et de abimelech nato. de concubina: de morte gedee.

Ca. VIII

Dixeruntque ad eum viri effraim. Quid est hoc quod facere voluisti ut nos non vocares cum ad pugnam pergeres sed madian. iurgantes fortiter et prope vim inferentes. Quibus ille respondit. Quid enim tale facere potui quia vos fecistis? Nonne melior est racem effrai vindemijs abiezer? In manus vestras dominus tradidit principes madian. oreb et zeb. Quid tale facere potui quale vos fecistis? Quod cum locutus esset requirit spiritus eorum qui timebant sed eum. Cumque venisset gedeon ad iordanem transiit eum cum trecentis viris qui secum erant. et pro lassitudine fugientes persequi non poterat. Dixitque ad viros soccoth. Date obsecro panes populo qui mecum est. quia valde defecerunt ut possim persequi zebec et salmana reges madian. Respondit princeps soccoth. Forsitan palme manu zebec et salmana in manu tua sunt. et ideo dico postulas ut dem exercitui tuo panes. Quibus ille ait. Cum ergo tradiderit dominus zebec et salmana in manus meas. et cum reversus fuero victor in pace propter carnes vestras cum spinis tribulisque desti.

Et inde ascendens venit in phanuel. locutusque est ad viros loci illius similia. Qui et illi responderunt sicut responderat viri soccoth. Dixit itaque eis. Cum reversus fuero victor in pace destruam turrin hanc. Zebec autem et salmana requiescebant cum omni exercitu suo. Quindecim enim milia viri remanserant ex omnibus turmis orientaliu populo. ceteris centum viginti milibus beliatorum et educatum gladium. Ascendensque gedeon per viam eorum qui in tabernaculis morabantur ad orientale partem nobe et icbaa. percussit castra hostium qui securi erant et nihil aduersi suspicabant. fugeruntque zebec et salmana quos persequens gedeon comprehendit turbato omni exercitu eorum. Revertensque de bello ante solis ortum apprehendit puerum de viris soccoth. interrogavitque eum nomina principum et seniorum soccoth et descripsit septuaginta septem viros. Venitque ad soccoth. et dixit eis. En zebec et salmana super quibus reprobastis mihi. dicentes. forsitan manus zebec et salmana in manibus tuis sunt. et ideo postulas ut dem viris qui lassii sunt et defecerunt panes. Tulit ergo seniores civitatis. et spinas desti ac tribulos et strivit cum eis atque comminuit viros soccoth. Turrim quoque phanuel subvertit: occisis habitatoribus civitatis. Dixitque ad zebec et salmana. Quales fuerunt viri quos occidistis in thabor? Qui responderunt. Siles tui et vnus ex eis quasi filius regis. Quibus ille respondit. Fratres mei fuerunt filii matris mee. Vivit dominus. quia si servassetis eos non vos occideret. Dixitque iether pro mogenito suo. Surge et interfice eos. Qui non eduxit gladium. Timebat enim quia adhuc puer erat. Dixeruntque zebec et salmana. Tu surge et irruere in nos quia iuxta etatem robur est hominis. Surrexit gedeon et interfecit zebec et salmana. et tulit ornamenta ac bullas quibus colla regaliu camelorum decorari solent. Dixeruntque omnes viri israel ad gedeon. Domine noster tu et filius tuus et filius filii tui. quia liberaasti nos de manu madian. Quibus ille ait. Non dominus thabor vestri. nec dominabitur in vos filius meus. sed dominabitur vobis dominus. Dixitque ad eos. Unam petitionem postulo a vobis. Date mihi iures ex pedavza. In iures enim aureas hismachite hinc convenerunt. qui responderunt. Libentissime dabimus. Expanderuntque super terram palium piecerunt in eo iures de pedavza. et fuit pondus postularum inaurium mille septingenti auri sicli absque ornamentis et monilibus et veste purpurea quibus reges madian uti soliti erant et propter torques aureas camelorum. Fecitque ex eo gedeon ephoth. et posuit illud in civitate sua ephra. Fornicatorumque est omnis israel in eo et factum est gedeei et omni domui eius in ruinam. Humiliatus est autem madian coram filiis israel nec potuit ultra cervicem eleuare. sed quocumque trahebat per draginta annos quibus gedeon presuit. Abijt itaque hierobaal filius ioas et habitavit in domo sua habuitque septuaginta filios qui egressi sunt de femore eius eo quod plures habebat uxores. Concubina autem illius quae

infra. co.

Judicum

habebat in sychem genuit ei filium nomine abimelech. Mortuusque est gedeon filius ioas in senectute bona: et sepultus est in sepulchro ioas patris sui in ephraim familia ephraim. Postquam autem mortuus est gedeon, auersi sunt filii israel, et fornicati sunt in baalim. Percusseruntque cum baal sedem ut esset eis in deum, nec recordati sunt domini dei sui qui eruit eos de manibus inimicorum suorum omnium per circuitum, nec fecerunt misericordiam cum domo hierobaal gedeon iuxta omnia bona que fecerat israeli.

C. S. Abimelech fratres suos septuaginta occidit. Jonathas minimum saluat: ad sychemitas mittitur, de baal et zebul: et pugna abimelech contra baal in ciuitate sal spargit. phanui berith succedit. Abimelech ciuitatem Thebes oppugnat viriliter, capti eius fragmenta mole illisit.

Ca. IX

Abiit autem abimelech filius hierobaal in sychem ad fratres matris sue, et locutus est ad eos et ad omnem cognationem domus patris matris sue dicens. Loquimini ad omnes viros sychem, quid vobis est melius, ut dñe vestri septuaginta viri omnes filii hierobaal, an ut dñe vobis unus vir. Simulque considerate, quia os vestrum et caro vestra sunt. Locuti sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros sychem vniuersos sermones istos: et inclinauit cor eorum post abimelech dicentes. Frater noster est. Dederuntque illi septuaginta pondera argenti de phano baal berith. Qui conduxit sibi ex eo viros inopes et vagos secuti sunt eum. Et venit in domum patris sui in ephraim et occidit fratres suos filios hierobaal septuaginta viros super lapidem unum. Remansitque ioathan filius hierobaal minimum: et absconditus est. Congregati sunt autem omnes viri sychem et vniuersae familie vrbis mello, abierunt et constituerunt regem abimelech iuxta quercum que stabat in sychem. Quod cum nuntiatum esset ioatham iuit et stetit in hirtice motis garisim, eleuataque voce clamauit et dixit. Audite me viri sychem ita ut audiat vos dominus. Ierunt ligna ut vinceret super se regem. Dixeruntque oliue. Impera nobis. Que respondit. Numquid possum deserere pinguedinem meam que et dii vestri et homines, et venire ut iter ligna promouear? Dixeruntque ligna ad arbores ficum. Veni et super nos regnum accipe. Que respondit eis. Numquid possum deserere dulcedinem meam fructusque suauissimos et ire ut inter cetera ligna promouear. Locutaque sunt ligna ad vitem. Veni et impera nobis. Que respondit eis. Numquid possum deserere vinum meum quod letificat deum et homines et inter ligna cetera promoueri. Dixeruntque omnia ligna ad rhamnium. Veni et impera super nos. Querendit eis. Si me regem vobis constituerit, venite et sub umbra mea requiescite. Si autem non vultis, egrediat ignis de rhamno, et deuoret cedros libani. Nunc igitur si recte et absque peccato constituerit super vos regem abimelech et bene egistis cum hierobaal, et cum domo eius et reddidistis vicem beneficij eius qui pugnavit pro vobis et aiaz

suam dedit periculis ut erueret vos de manu madiam qui nunc surrexistis contra domum patris mei, et interfecistis filios eius septuaginta viros super unum lapidem et constituerit regem abimelech filium matris eius super habitatores sychem: eo quod frater vestri sit. Si ergo recte et absque vitio egistis cum hierobaal et domo eius hodie letemini in abimelech: et ille letetur in vobis. Sin autem puerse, egrediat ignis ex eo, et consumat habitatores sychem et oppidum mello egrediatque ignis de viris sychem et de oppido mello, et deuoret abimelech. Que cum dixisset: fugit et abiit in bera, habitatorque ibi ob metum abimelech fratris sui. Regnavit itaque abimelech super israel tribus annis. Quisitque dominus spiritum pessimum inter abimelech et habitatores sychem qui ceperunt eum detestari, et scelus interfectionis septuaginta filiorum hierobaal et effusionem sanguinis eorum conferre in abimelech fratrem suum, et iter ceteros sychimorum principes qui eum adiuerant. Pro fueruntque insidias aduersum eum in summitate montium, et dum illi perstolabant adueniunt, exercebant latrocinia agentes perdas de perterritis. Nuntiatumque est abimelech. Venit autem gaal filius obed cum fratribus suis, et transiit in sychimam. Ad cuius aduentum erecti habitatores sychem egressi sunt in agros vastates vineas suasque calcantes, et factis cantibus choris, ingressi sunt phanui dei sui et inter epulas et pocula maledicebant abimelech clamante gaal filio obed. Quis est iste abimelech, et qui est sychem ut fuam? ei? Numquid non est ipse filius hierobaal: et constituit principem zebul fratrem suum super viros emor patris sychem? Cur ergo fuam? ei? Utinam daret aliquid populo isti sub manu mea ut auferer de medio abimelech. Dictumque est abimelech. Congrega exercitum multitudinem et veni. Zebul enim princeps ciuitatis auditis sermonibus gaal filij obed iratus est valde et misit clamorem ad abimelech nuncios dicens. Ecce gaal filius obed venit in sychimam cum fratribus suis et oppugnat aduersum te ciuitatem. Surge itaque nocte cum populo qui tecum est, et latita in agro et primo mane oriente sole irrue super ciuitatem. Illo autem egrediente aduersum te cum populo suo fac ei quod potueris. Surrexit itaque abimelech cum omni exercitu suo nocte, et tetendit insidias iuxta sychimam in quattuor locis. Egressusque est gaal filius obed, et stetit in itinere porte ciuitatis. Surrexit autem abimelech et omnis exercitus cum eo de insidiarum loco. Cumque vidisset populum gaal dixit ad zebul. Ecce de montibus multitudo descendit. Cui ille respondit. Umbra motuum vides quasi capita hominum, et hoc errore decipis. Rursusque gaal ait. Ecce populus de umbilico terre descendit, et vultu cuneus venit per viam que respicit quercum. Cui dixit zebul. Ubi est nunc os tuum qui loquaris, quod est abimelech ut fuam? ei? Nonne hic populus est quem despiciebas? Egredere et pugna contra eum. Abiit ergo gaal expectante sychimorum populo et pugnavit contra abimelech qui

Judicum

persecutus est eum fugiēte et in urbe compulit. **E**cce de-
 runtque ex parte eius plurimi usque ad portas ci-
 uitatis et abimelech sedit in ruina. Zebul autem ga-
 al et socios eius expulit de urbe, nec in ea passus est
 promorari. **S**equenti ergo die egressus est populus in ca-
 pum quod cum nuntiatum esset abimelech, tulit exercitum suum
 et diuisit in tres turmas tendens insidias in agris.
Vidensque quod egredere populus de ciuitate, surrexit
 et irruit in eum cum cuneo suo oppugnans et obsides
 ciuitatis, due autem turme palates per caput aduersa-
 rios persequantur. Porro abimelech omni die illo op-
 pugnat urbem: quam cepit interfectis habitatoribus eius
 ipsa quoque destructa, ita ut sal in ea dispereret. **Q**uod cum
 audissent qui habitabant in turre sichimorum: ingressi sunt
 phanum dei sui berub: ubi fedus cum eo pepigerant
 et ex eo locus nomen accepit: quod erat munus valde
 abimelech quod audiens viros turris sichimorum, pa-
 riter congregatos, ascendit in montem selmo cum omni po-
 pulo suo: et arrepta securi percussit arboris ramum
 impositumque ferens humero: dixit ad socios. **Q**uod
 me vidistis facere: cito facite. **I**gitur certatim ra-
 mos de arboribus percidentes, sequebantur ducem. **Q**ui
 circumdantes per se diuisi succederunt, atque ita factum est ut
 fumo et igne mille hominum necaretur viri, pueri et
 mulieres habitatorum turris sichimorum. **A**bimelech autem
 inde proficiscens venit ad oppidum thebes, quod cir-
 cumdatus obsidebat exercitu. **E**rat autem turris excel-
 sa in media ciuitate ad quam confugerant filii viri ac
 mulieres et omnes principes ciuitatis clausa firmissi-
 me ianua et super turris tectum stantes per oppugnacula.
Accedensque abimelech iuxta turrim pugnat fortiter
 et appropinquans ostio ignem supponere nitentur
Et ecce una mulier fragmen mole desuper iaciens il-
 ligit capiti abimelech et confregit cerebrum eius. **Q**ui
 vocauit cito armigerum suum: et ait ad eum. **E**uagina
 gladium tuum et percute me, ne forte dicatur a femina
 interfectus sum. **Q**ui iussa proficiens interfecit eum
Illo quoque mortuo omnes qui cum eo erant de israel reuersi
 sunt in sedes suas, et reddidit deus malum quod fece-
 rat abimelech contra patrem suum interfectis sep-
 tuaginta fratribus suis. **S**ichimitis quoque quod ope-
 rati erant retributum est, et venit super eos ma-
 ledictio ioathan filii hierobaal

**L. S. De duobus ducibus israel Thola et Iair,
 de ydolatria filiorum israel et penitentia. Ca. X**

Quod abimelech surrexit dux in israel thola
 filius phua patris abimelech vir de ysa-
 char qui habitauit in sanir motus effraim:
 et iudicauit israel viginti et tribus annis: mortuus
 quoque est ac sepultus in sanir. **H**nic successit iair ga-
 laadites qui iudicauit israel per viginti et duos annos:
 habens triginta filios sedentes super triginta pullos asi-
 narum: et principes triginta ciuitatum que ex nomine eius
 sunt appellate a nothi air, id est oppida iair usque in presentem
 die in terra galaad. **M**ortuus quoque est iair ac sepultus in

loco cui est vocabulum camon. **F**ilii autem israel per-
 veteribus iugentes noua, fecerunt malum in conspectu
 domini, et fuerunt idolis baalim et astaroth et dijs sy-
 rie ac sidonis et moab filiorum amon et philistinim:
 dimiseruntque dominum et non coluerunt eum. **C**ontra quos dominus
 iratus tradidit eos in manus philistinim et filiorum
 amon, afflictique sunt et uehementer oppressi per annos de-
 cem et octo omnes qui habitabant trans iordanem in terra am-
 morrei que est in galaad, in terra filii amon iordanem
 transmissam vastaret iuda et beniamin et effraim. **A**l-
 fictus quoque est israel nimis. **E**t clamantes ad dominum dixe-
 runt. **N**on derelinquimus tibi, quia derelinquimus dominum deum
 nostrum et seruiimus baalim. **Q**uibus locutus est dominus
 Nunquid non egyptij et amorrei filii quoque amon et phi-
 listinim, sidonij quoque et amalech et chanaan oppresserunt
 vos et clamastis ad me, et erui vos de manu eor-
 um? **E**t tamen reliquistis me et coluistis deos alienos:
Idcirco non addam et ultra vos liberem. **I**te et iuo-
 cate deos quos elegistis. **I**psi vos libent in tempore angu-
 stie. **D**ixeruntque filii israel ad dominum. **N**on derelinquimus
 te tu nobis quicquid tibi placet, tamen nunc libera nos:
Que dicentes omnia de finibus suis alienorum deorum ido-
 la percusserunt et fuerunt domino deo qui doluit super mise-
 rias eorum. **I**taque filii amon clamantes in galaad fi-
 rere tetoria per quos congregati filii israel in maspha
 castrametati sunt. **D**ixeruntque principes galaad
 singuli ad priores suos. **Q**ui primus ex nobis per filios
 amon cepit dimicare: erit dux populi galaad.

**L. S. De Iepthe puer abiectus eligi ad regem
 filiorum amon per terra hinda mittit ille non acquiescit sed
 pugnat per israel et vincitur. De voto Iepthe et fu-
 lia eius imolata. Ca. XI**

Fuit itaque illo in tempore Iepthe galaadites
 vir fortissimus atque pugnatior filius mulie-
 ris meretricis qui natus est de galaad. **H**abuit
 autem galaad uxorem de qua suscepit filios qui post
 quod creuerunt eiecerunt iepthe dicentes. **H**eres in do-
 mo patris nostri esse non poterit, quia de adulta matre na-
 tus es. **Q**uos ille fugiens atque deuitas habitauit in
 terra thob. **C**ongregatique sunt ad eum viri iopes et la-
 trocinantes et quasi principem sequebantur. **I**n illis diebus
 pugnant filii amon per israel quibus acriter instatibus per-
 rerunt maiores natum de galaad ut tollerent in au-
 xilium sui iepthe de terra thob. **D**ixeruntque ad eum. **V**e-
 ni et esto princeps noster et pugna per filios amon.
Quibus ille respondit. **N**one vos estis qui odistis me
 et eiecistis de domo patris mei, et nunc venistis ad me
 necessitate compulsi? **D**ixeruntque principes galaad ad
 iepthe. **O**b hac igitur causam nunc ad te venimus ut pro-
 ficiscaris nobiscum, et pugnes per filios amon. **S**is-
 que dux omnium qui habitant in galaad. **I**epthe quoque dixit eis
Si uenistis ad me ut pugnetur pro vobis per filios
 amon, tradideruntque eos dominus in manus meas ego
 ero vester princeps. **Q**ui responderunt ei. **D**ominus qui habet au-
 dit: ipse mediator ac testis est quod nostra promissa

3. vij. c

ij. Reg. xl. c

i. Reg. xxxi. b
i. Para. x. a

8. ij. b
ec. iij. a
et infra

D

Gene

Judicum

faciem. Abijt itaq; iepthe cū pncipib; galaad. fecitq; eū oīs ppl's pncipē sui. Locutusq; ē iepthe oēs smōes suos corā dño i maspha. Et misit nūcios ad regē filioꝝ amō q̄ ex psona sua dicerēt. Quid mihi ⁊ tibi ē. qz venisti ꝑ me vt vasteres frā meā. Quib; ille rñdit. Quia tulit isrl frā meā qñ ascēdit d̄ egypto: a finib; arnō vsq; ieboc atq; iordanē. Nūc g; cū pace redde mihi eā. Per. q̄s rursus mādauit iepthe. ⁊ ipauit eis vt dicerēt regi amō. Hec diē iepthe. Nō tulit isrl frā moab nec frā filioꝝ amō s; qñ de egypto pscēderūt. ābulauit p solitudinē vsq; ad mare rubrū ⁊ venit i cades. Misitq; nūcios ad regē edō dices. Dimitte vt trāscā frā tuā. Qui noluit acq̄scere p̄cibus ei;. Misit q; ad regē moab. q̄ ⁊ ipē trāsitū p̄bere cōtēpsit. Mansit itaq; cades ⁊ circūiuit ex latere frā edō ⁊ frā moab. Venitq; ad oriētālē plagā t̄re moab: ⁊ tastrametā ē trans arnō: nec voluit itrare terminos moab. Arnon q̄ppe cōfiniū ē t̄re moab. Misit itaq; isrl nūcios ad seon regē amozeorū q̄ hitabat i esebon: et dixerūt ei. Dimitte vt trāscā p frā tuam vsq; ad flumīnē. Qui ⁊ ipē isrl vba despiciēs nō dimisit eū trāfire p terminos suos: s; infinita multitudinē p̄gregata egressus ē ꝑ eū i iasa: ⁊ fortiter resistebat. Tradiditq; eū dñs in manu isrl cū oī exercitu suo ⁊ percussit euz ⁊ possedit omnem t̄ram amozrei hitatorū r̄gionis illi; ⁊ vniuersos fines ei; de arnon vsq; ieboc: ⁊ de solitudine vsq; ad iordanē. Dñs g; deus isrl subuertit amozreū pugnātē ꝑ illū pplō suo isrl. Et tu nūc vis possidere frā ei;. Nōne ea q̄ possedit chamos de; tuus tibi iure debēt. Que aut dñs de; n̄r victor obtinuit. i n̄raz cedēt possessiones. Nisi forte meliores balac filio sephoz rege moab. aut docere potes q̄ iurgat; sit ꝑ isrl. ⁊ pugnauerit ꝑ eū: qñ hitauit i esebō ⁊ vicul ei;: ⁊ i aroer ⁊ villis illi; vlt in cūctis ciuitatib; iux iordanē p trecentos annos. Quare tāto tpe nihil sup hac petitiōe tēptasti. Igit nō ego pecco i te: s; tu ꝑ me male agi indicēs mihi bella nō iusta. Iudicet dñs arbit̄ hui; diei iter isrl ⁊ filios amō. Noluīq; acq̄scere rex filioꝝ amō v̄b iepthe q̄ p nūcios mandaauerat. Fact; ē ergo sup iepthe spūs dñi ⁊ circūiēs galaad ⁊ manasse. maspha q; galaad ⁊ inde trāsiens ad filios amō votū vouit dño dicens. Si tradideris filios amon in man; meas quicūq; p̄m; fuerit egressus de forib; dom; mee mihiq; occurrerit reuertēti cū pace a filijs amō eū hoc locustū offerā dño. Trāsiuitq; iepthe ad filios amon vt pugnaret ꝑ eos quos tradidit dñs in manus ei;. percussitq; ab aroer vsq; dū venias i mennith viginti ciuitates ⁊ vsq; ad abel que ē vineis cōsita plaga magna nimis. humiliatq; sunt filij amon a filijs isrl. Reuertēti aut iepthe

in maspha domū suā. occurrit ei vnigenita filia sua cū tympanis ⁊ choris. Nō em̄ hēbat alios liberos. Qua visa scidit vestimēta sua. ⁊ ait. Heu me filia mi. decepisti me. ⁊ ipa decepta es. Aperiui em̄ os meū ad dñm ⁊ aliud facere nō potero. Cui illa respōdit. N̄r mi. si apuisti os tuum ad dñm. fac mihi qd̄cūq; pollicit; es ꝑcessa tibi vltiōe atq; victoria d̄ hostib; tuis. Dixitq; ad patre. Hoc soluz mihi p̄sta qd̄ dep̄cor. Dimitte me vt duob; mētib; circūeā mōtes. ⁊ plagā v̄ginitatē meā cū sodalib; meis. Cui ille rñdit. Vade. ⁊ dimisit eā duob; mētib; mōtib;. Cūq; abisset cū socijs ac sodalibus suis: flebat v̄ginitatē suā i mōtib;. Expletisq; duobus mētib; reuersa ē ad patrem suū. ⁊ fec̄ ei sic vouerat. Que ignorabat virū. Ex inde mos icreuit in isrl. ⁊ p̄suetudo fuata est vt post anni circulū cōueniāt i vnū filie isrl ⁊ plan gāt filiā iepthe galaadite diebus q̄ttuor.

L.S. De pugna Iepthe cōtra effraim. de illo q̄ dicebat chebbolech ꝑ sebbolech. de morte tribus ducibus qui fuerūt post eū. **Ca. XII**

Ecce aut in effraim orta est seditio. Nam trāseūtes ꝑ aq̄lonem: dixerūt ad iepthe. Quare vadens ad pugnā ꝑ filios amō vocare nos noluit vt p̄geremus tecū. Igit incedem; domū tuā. Quib; ille rñdit. Disceptatio erat mihi ⁊ pplō meo ꝑ filios amon vehemens vocauiq; vos vt p̄beretis mihi auxiliū et facere noluitis. Qd̄ cernēs posui aiām meā in manibus meis trāsiuiq; ad filios amon et tradidit eos dñs i manus meas. Quid p̄merui vt aduersus me p̄surgatis i plū. Vocatis itaq; ad se cūctis viris de galaad pugnabat ꝑ effraim. Percusserūtq; viri galaad effraim. qz dixerat fugitiuus ē galaad de effraim. et hitabat in medio effraim et manasse. Occupauerūtq; galaadite vada iordanis p q̄ effraim reuersur; erat. Cūq; venisset ad ea d̄ effraim nūero fugiēs atq; dixisset obsecro vt me trāfire pmittas. dicebāt ei galaadite. Nūq; effraiteus es. Quo dicēte. Nō sum. interrogabāt eū. Dic ergo sebboleth qd̄ interpretat; spica. Qui rñdebat chebboleth. eadē l̄ra: spicam expr̄mere nō valēs. statiq; app̄hēsū iugulabāt in ip̄o iordanis trāsitū. Et ceciderūt in illo tpe de effraim q̄dragitaduo milia. Iudicauit itaq; iepthe galaadites isrl sex ānis et mortuus ē ac sepultus i ciuitate sua galaad. Post hūc iudicauit isrl abessan de bethleē q̄ hūit triginta filios ⁊ totidē filias. Quas emittēs foras marit; dedit et eiusdē nūeri filijs suis accepit vxores introducens in domū suā. Qui septē ānis iudicauit isrl mortuusq; ē ac sepultus i bethleē. Cui successit abialon zabulonites: et iudicauit isrl decē ānis mortuusq; ē ac sepultus i zabulō. Post hūc iudicauit isrl abdō filius hellel p̄harathonites q̄

Judicum

habuit quadraginta filios et triginta ex eis nepotes
ascendentes super septuaginta pullos asinarum: et iu-
dicavit israel octo annis, mortuusque est ac sepultus
in pbaraton terre effraim in monte amalech.

L. S. De Manue et uxore eius, de natiuitate
samsonis pronuntiata ab angelo, de locutione angeli cum
manue et oblatione manue in qua ascendit angelus

Rursusque filii israel fecerunt manum **XIII**
lunam in conspectu domini, qui tradidit eos in manum
philistinorum quadraginta annis. Erat autem quod-
dam vir de saraa et de stirpe dan nomine manue habens
uxorem sterilem, cui appuit angelus domini: et dixit ad eam
Sterilis es et absque liberis, sed concipies et paries filium
Laue ergo ne bibas vinum ac siccera, nec immundum
quodcumque comedas, quia concipies et paries filium, cuius non
tanget caput nouacula. Erit enim nazareus dei ab in-
fantia sua et ex matris utero, et ipse incipiet liberare
israel de manu philistinorum. Que cum venisset ad
maritum suum dixit ei, Vir dei venit ad me habens
vultum angelicum: terribiliter nimis. Que cum interrogas-
set quis esset et vnum veisset: et quod nomine vocaretur noluit
mihi dicere, sed respondit, Ecce concipies et paries filium
Laue ne vinum bibas nec siccera: et ne aliquid vescaris
immundum. Erit enim puer nazareus dei ab infantia
sua: et ex utero matris sue usque ad diem mortis sue
Oravit itaque manue dominum: et ait, Obsecro domine ut
vir dei quem misisti veniat inter nos et doceat nos quod
debeamus facere de puero qui nasciturus est. Exaudi-
uitque dominus deprecationem manue, et appuit rursum angelus
domini uxori eius sedenti in agro. Manue autem maritus
eius non erat cum ea. Que cum vidisset angelum festina-
uit et cucurrit ad virum suum: nuntiavitque ei dicens,
Ecce apparuit mihi vir quem ante videram. Qui
surrexit et secutus est uxorem suam, veniensque ad virum
dixit ei, Tu es qui locutus es mulieri: Et ille respon-
dit, Ego scilicet. Cui manue, quando inquit primo tuus fuerit
expletus, quod vis ut faciat puer, aut a quo se obsequare
debeat: Dixitque angelus domini ad manue, Ab omni-
bus qui locutus sum uxori tue absteineat se, et quicquid ex
vinea nascitur non comedat, vinum et siccera non bi-
bat, nullo vescatur in mundum et quod ei preceptum impleat
atque custodiat. Dixit itaque manue ad angelum domini
Obsecro te ut acquiescas precibus meis, et faciamus
tibi hederum de capris. Cui respondit angelus, Si me co-
gis non comedam panes tuos, si autem vis holocaustum
facere offer illud domino. Et nesciebat manue quod
angelus domini esset. Dixitque ad eum, Quod est tibi nomen
ut si primo tuus fuerit expletus honorem te. Cui
ille respondit, Cur quis nomen meum quod est mirabile. Tu
lit itaque manue hederum de capris et libamenta et po-
suit super petram offerens domino quod facit mirabilia. Ipse
autem et uxor eius intuebantur. Cuius ascenderet flamma
altaris in celum angelus domini pariter in flamma
ascendit. Quod cum vidisset manue et uxor eius proni
ceciderunt in terram, et ultra eis non appuit angelus

domini. Statimque intellexit manue angelum domini esse et
dixit ad uxorem suam, Morite moriemur, quia vidimus
dominum. Cui respondit mulier, Si dominus nos vellet occi-
dere, de manibus nostris holocaustum et libamenta
non suscepisset, nec ostendisset nobis hec omnia, neque
ea que sunt vetera dixisset. Perierit itaque filius
et vocavit nomen eius samson. Creuitque puer et
benedixit ei dominus, cepitque spiritus domini esse eum eo in ca-
stris dan inter saraa et esthaol.

L. S. Samson descendit et ducit uxorem de phi-
listinim in thánata, de catulo leonis occiso et fauo
in ore eius reposito, de pblemate eius et soluto recedit
Samson iratus et uxor eius datur alteri. **XIII**

Descendit ergo samson in thánata, vidensque
ibi mulierem de filiabus philistinim, ascendit
et nuntiavit patri suo et matri sue dicens, Vidi
mulierem in thánata de filiabus philistinorum, quam
quodammodo ut mihi accipiatis uxorem. Cui dixerunt pater et mater
sua, Numquid non est mulier in filiabus fratrum tuorum, et in
omni populo tuo: quia vis accipe uxorem de philistinim qui
circumcisi sunt. Dixitque samson ad patrem suum, Hac
mihi accipe, quia placuit oculis meis. Parentes
autem eius nesciebant quod res a domino fieret et quod eret oc-
casiones contra philistinim. Eo enim tempore philistinim domi-
nabatur israeli. Descendit itaque samson cum patre suo et
matre in thánata. Cuius venissent ad vineas op-
pidi appuit catulus leonis seu rugiens et occur-
rit ei. Irruit autem spiritus domini in samson et dilacera-
uit leonem quasi hederum in frusta decerpit nihil oino
habens in manu, et hederum et matri noluit indicare. Descen-
ditque et locutus est mulieri quam placuerat oculis eius.
Et post aliquot dies revertens ut acciperet eam, declina-
uit ut videret cadaver leonis. Et ecce exanimatus apud
in ore leonis erat ac fauus mellis. Que cum suspenderit in
manibus, comedebat in via veniensque ad patrem suum
et matrem dedit eis partem quam et ipsi comederunt, nec tamen
eis voluit indicare quod mel de corpore leonis assumpse-
rat. Descendit itaque pater eius ad mulierem, et fecit fi-
lio suo samsoni convivium. Sic enim iuvenes facere
consueverunt. Cum ergo ciues loci illius vidissent eum
dederunt ei sodales triginta qui essent cum eo. Quibus lo-
cutus est samson, Proponam vobis pblemata quod
si solueritis mihi intra septem dies convivium, dabo vo-
bis triginta syndones et totidem tunicas. Sin autem
non potueritis solvere, vos dabitur mihi triginta
syndones et eiusdem numeri tunicas. Qui responderunt ei,
Propone pblemata ut audiamus. Dixitque eis, De
comedete eximitur cibum et de forti egressa est dulce
do. Nec potuerunt per tres dies propositionem solue-
re. Cuius adesset dies septimus, dixerunt ad uxorem
samson, Bládire viro tuo, et suade ei ut indicet
tibi quod significet pblemata, quod si facere nolueris
incedemus te et domum patris tui. An idcirco voca-
stis nos ad nuptias ut spoliaretis? Que funde-
bat apud samson lacrymas et querebatur dicens

A
s. r. b

i. Regum. i. b
infra. co.

B

Gene. xvi. c
Luce. i. b

s. co.

L

Gen. xxxij. g
D

D

s. co.
infra. r. e

A

B

s. r. f

L

s. r. i. a

Judicum

Dedis me et non diligis. Idcirco propleuma quod propositi filii populi mei non vis mihi exponere. At ille respondit. Propter meo et mihi nolui dicere tibi iudicare potero. Septem igitur diebus comuij flebat ante eum. Tandem die septimo cum ei esset molesta exposuit quod statim iudicauit cum suis. Et illi dixerunt ei die septimo ante sol occubitu. quod dulci melle et quod forti leone. Qui ait ad eos. Si non arassetis in vitula mea: non inuenissetis propositi meam. Irruit itaque in eum spiritus domini. Descenditque ascalonem. et percussit ibi triginta viros quorum ablatas vestes dedit his quod propleuma soluerat. Iratusque nimis ascendit in domum patris sui. vxor autem eius accepit maritum unum de amicis eius et pueris.

L. S. De vulpibus et segetibus philistinorum successis. de genere et vxore samsonis successis a philistinis. et suram femori imponunt. de mille viris mandibula asini occisis. de aquis ex maxilla dentis molaris fluentibus.

Ca. XV

Dost aliquantulum autem temporis eius dies triticee messis instaret venit samson iuvenere volens vxorem suam. et attulit ei pedum de capris. Cumque cubiculum eius solito vellet intrare. prohibuit illum per illum dicens. Putavi quod odisses eam. et ideo tradi illam amico tuo. Sed haec sorore quam iunior et pulchrior illa est: sit tibi pro eo vxor. Cui samson respondit. Ab hac die non erit culpa in me contra philisteos. Faciam enim vobis mala. Perrexitque et cepit trecetas vulpes. caudasque earum iunxit ad caudas. et faces ligauit in medio. quas igne succedens dimisit ut huc illucque discurrerent. Quae statim percreuerunt in segetes philistinorum. Quibus successis et comportare iam fruges et adhuc stantes in stipula cremate sunt. intumescit ut vineas quae et oliueta flamma consumeret. Dixeruntque philistinim. Quis fecit haec re? Quibus dictum est. Samson gener thannatei. quod tulit vxorem eius et alii tradidit. haec opus est. Ascenditque philistinim et combussert tantam mulierem quam praem ei. Quibus ait samson. Licet haec fecerit. tamen adhuc ex vobis expecto ultionem et tunc quiescat. Percussitque eos igne in plaga. ita ut stupentes suram femori imponerent. Et descendens habitabit in spelunca petre etha. Igitur ascendentes philistinim in terram iuda. castrametati sunt in loco qui postea vocatur etha. i. maxilla ubi eorum fusus est exercitus. Dixeruntque ad eos de tribu iuda. Cur ascendistis aduersus nos? Qui respondit. Ut ligemus samson venum? et reddamus ei quod in nos operis est. Descenderunt ergo tria milia viros de iuda ad specum silicis etham. Dixeruntque ad samson. Nescis quod philistinim impent nobis. Quare haec facere voluisti? Quibus ille ait. Sic fecerunt mihi: sic feci eis. Ligare inquit te venum? et tradere in manus philistinorum. Quibus samson. Iurate ait et sponte dete mihi quod non occidatis me. Dixerunt. Non te occidemus sed vinctum trademus. Ligauitque eum duobus novis funibus et tulerunt eum de petra etha. Qui cum venisset ad locum maxille. et philisti-

im vociferantes occurrissent ei irruit spiritus domini in eum et sicut solet ad ardorem ignis ligna consumi ita vincula quibus ligatus erat dissipata sunt et soluta. Inuentaque maxilla. i. mandibula asini quae iacebat arripies. interfecit in ea mille viros et ait. In maxilla asini in mandibula pulli asinorum. deleui eos et percussif mille viros. Cumque haec verba canes compleret percussit mandibula de manu: et vocauit nomen loci illius ramathlechi. quod interpretatur eleuatio maxille. Sitiensque valde clamauit ad dominum et ait. Tu dedisti in manu fui tui salutem hanc maximam atque victorias. et eni siti morior. ita dicens in manus in circuitu asinorum. Aperuit itaque dominus molare dentem in maxilla asini. et egressi sunt ex eo aqua. quibus haustis refocillauit spiritum et vires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius fons iuocatus de maxilla usque in presentem diem. Iudicauitque israel in diebus philistinim viginti annis.

L. S. De portis gaze sublatis de dalila qua de cepit samsonem. de excecatione samsonis ab hostibus de morte eius cum philistinis in domo puuuij.

Abiitque in gazam et vidit ibi mulierem meretricem. ingressusque est ad eam. Quod cum audisset philistinim et percubisset apud eos intrasse urbem samson: circumdederunt eum. positus in porta ciuitatis custodibus. et ibi tota nocte cum silentio perstolantes ut facto mane exiret occiderent. Dormiuit autem samson usque ad medium noctis. et inde consurgens apprehendit ambas porte fores cum postibus suis et sera. impositisque humeris suis portauit ad thicem montis quae respicit ebron. Post haec amauit mulierem quam habitauit in valle sozeth. et vocabatur dalila. Venertaque ad eam principes philistinorum atque dixerunt. Decipe eum et disce ab illo in quo habeat tantam fortitudinem. et quomodo eum superare valeamus et vinctum affligere. quod si feceris dabimus tibi singuli mille centum argenteos. Locuta est ergo dalila ad samson. Dic mihi obsecro in quo sit tua maxima fortitudo. et quod sit quod ligatus erumpere nequeas. Cui respondit samson. Si septem neruceis funibus necdum sicis et adhuc humeribus ligatus fuero. infirmus ero ut ceteri homines. Attuleruntque ad eam satrape philistinorum septem funes ut dixerat. quibus vinxit eum latentibus apud se in thicis et in cubiculo fine rei expectantibus. Clamauitque ad eum philistinim super te samson. Qui rupit vincula quomodo si rumpat quis filium de stuppatoortu sputamie cum odore ignis accepit. et non est cognitum in quo esset fortitudo eius. Dixitque ad eum dalila. Ecce illusisti mihi. et falsum locutus es. Saltem nunc indica mihi quod ligari debeas. Cui ille respondit. Si ligatus fuero novis funibus quae nunquam fuerunt in ope infirmus ero. et aliorum hominum similis. Quibus rursus dalila vinxit eum. et clamauit. philistinim super te samson in cubiculo in thicis perperatis. Qui ita rupit vincula quasi fila telae. Dixitque dalila rursus ad eum. Quis quo decipis me et falsum loquaris. Unde de quo vicari debeas. Cui respondit samson. Si inquit septem tri-

s. xiiij. b

D

A

B

infra. co.

E

s. co. et
infra. co.

Judicum

nes capiti mei cum licio plexeris et clauum his circumligatum tre fixeris, infirmus ero. Quod cum fecisset dalila: dixit ad eum. Philistinum super te samson et licio Dixitque ad eum dalila. Quomodo dicis quod amas me cum aius tuus non sit mecum? Per tres vices metitus es mihi, et noluisti dicere in quo sit maxima fortitudo tua. Cumque molesta esset ei et per multos dies iugiter adhereret: spacium ad quod non tribuens defecit anima eius et ad mortem usque lassata est. Tunc apertus veritatem rei dixit ad eam. Ferrum nunquam ascendit super caput meum, quia nazareus, id est consecratus domino sum de ventre matris mee. Si rasum fuerit caput meum: recedet a me fortitudo mea et deficiam, erogaque sicut ceteri homines. Vidensque illa quod confessus ei esset omnem animum suum, misit ad principes philistinorum, ac mandauit. Ascendite adhuc semel, quia nunc aperuit mihi cor suum. Qui ascenderunt assumpta pecunia quam promiserant. At illa dormire eum fecit super genua sua, et in sinu suo reclinare caput. Vocauitque thosorem et rasit septem crines eius, et cepit abigere eum et a se repellere. Statim enim de eo fortitudo discessit. Dixitque. Philistinum super te samson. Qui de sono surgens dixit in animo suo. Egrediar sicut ante feci, et me excutiam ne sciam quod recessisset ab eo dominus. Quomodo cum apprehendissent philistinum: statim eruerunt oculos eius, et duxerunt gazam vinctis catenis et clauum in carcere mole re fecerunt. Itaque capilli eius renasci cepant, et principes philistinorum conuenerunt in unum ut immolarent hostias magnificas dagon deo suo, et epularentur dicentes. Tradidit deus noster inimicum nostrum samson in manus nostras, quod etiam populus videns laudabat deum suum cadentes dicebat. Tradidit deus noster aduersariis nostris in manus nostras qui deleuit terram nostram et occidit plurimos. Letantesque per conuiuia sumptis iam epulis preceperunt ut vocarent samson, et ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos, feceruntque eum stare inter duas columnas. Qui dixit puero regentibus gressus suos. Dimitte me ut tangam columnas quibus ois iminet domus, et reclinet super eas et paululum requiescam. Domus autem erat plena virorum ac mulierum et erant ibi omnes principes philistinorum, ac de tecto et solario circum trina milia virorumque sex spectantes ludentem samsonem. At ille invocato domino ait. Domine deus meus memeto mei, et redde mihi nunc fortitudinem prestamam deus meus ut vincam me de hostibus meis et per amissionem duorum luminum unam ultionem recipiam. Et apprehendens abas columnas quibus initebatur domus, alteramque eorum dextera et alteram leua tenens: ait. Moriantur anima mea cum philistinum. Et percussit fortiter columnas: cecidit domus super omnes principes et ceteram multitudinem que ibi erat. Multoque populus interfecit moerens quod ante viuis occiderat. Descendentes autem fratres eius et vniuersa cognatio: tulerunt corpus eius et sepelierunt inter saraa et esthaol in sepulchro patris sui manue, iudicauitque israel viginti annis.

C. S. De Michas et idolo eius, et de adolescente bethleemita sacerdote eius. Ca. XVII

Hic quoque eo tempore vir quidam de monte effraim nomine michas: qui dixit matri sue. Velle centum argenteos quos sepaueras, et super quibus me audiente iuraueras, ecce ego habeo et apud me sunt. Qui illa respondit. Benedictus filius meus domino. Reddidit ergo eos matri sue, quam dixerat ei. Consecraui et voui bene argenteum domino ut de manu mea suscipiat filius meus et faciat sculptile atque statile, et nunc trado illud tibi. Reddidit igitur eos matri sue qui tulit ducens argenteos, et dedit eos argentario ut faceret ex eis sculptile atque statile quod fuit in domo michas. Qui ediculam quoque in ea deo sepauit et fecit ephod et theophani, id est vestem sacerdotalem et idola. Impleuitque vnum filiorum suorum manum, et factus est ei sacerdos. In diebus illis non erat rex in israel, sed unusquisque quod sibi rectum videbatur bene faciebat. Fuit quoque in tempore illo alter adolescens de bethleem iuda ex cognatione eius, eratque ipse leuites et habitabat ibi. Egressusque de ciuitate bethleem peregrinari voluit vbiuisque sibi commodum repperisset. Cumque venisset in montem effraim iter faciens et declinasset paruum in domo michas, interrogatus est ab eo vnum venisset. Qui respondit. Leuita sum de bethleem iuda, et vado ut habitum vbi potuero et utile mihi esse prospexero. Dixitque michas. Mane apud me inquit et esto mihi parens ac sacerdos, daboque tibi per annos singulos decem argenteos ac vestem duplicem, et que ad victum sunt necessaria. Accipit et mansit apud hominem, fuitque illi quasi vnum de filiis. Impleuitque michas manum eius et habuit puerum sacerdotem apud se, nunc scio dicens quod benefaciet mihi deus benedicti leuitici generis sacerdotem.

C. S. De filiis dan qui obtulerunt deos et sacerdotes michas ceperunt. Ca. XVIII

In diebus illis non erat rex in israel, et tribus dan que rebat possessionem sibi ut habitaret in ea. Et scilicet ad illum eundem diem inter ceteras tribus sorte non accepit. Miserunt ergo filii dan stirpis et familie sue quosque viros fortissimos de saraa et esthaol ut explorarent terram et diligenter inspicerent. Dixeruntque eis. Iter considerate terram. Qui cum pergeret venissent in montem effraim et intrassent domum michas, requieuit ibi, et agnoscens vocem adolescentis leuitae: vteretque illum diuersorio, dixerunt ad eum. Quis te huc adduxit? Quid habes? Quam ob causam huc venire voluisti? Qui respondit eis. Nec est bene prestitit mihi Michas et me mercede adduxit ut sim ei sacerdos. Rogauerunt autem eum ut presuleret dominum, et scire possent an pro spolio itinere pergeret, et res haberet effectum. Qui respondit eis. Ite cum pace. Dominus respiciat viam vestram et iter que pergitis. Eunt igitur quosque viri venerunt lais, videntesque populum habitantem in ea absque villo tiorum iuxta consuetudinem sidoniorum securum et quatuor, nullo eis penitus restite magnarumque operum procul a sidone atque a circumiectis hominibus sepatum. Reuerteruntque ad fratres suos in saraa

3. co.
et infra eo.

A

3. co.

S

B

3. xliij. d. et
3. xv. d.

Ca. xvij. c.

D

inf. ca.

E

S

3. m. inf.

B

3. xvij. cc. et
3. co. et inf.
1. d.

Judicum

et esthaol et quod egissent sciscitantibus non defuit. Surgi te et cum ad eos. Vidimus enim frater valde opulenter et vberem. Nolite negligere, nolite cessare. Eam et possideamus eam, nullus erit labor. Intrabimus ad securos in regionem latissimam, tradetque nobis dominus locum in quo nullius rei est penuria eorum quod gignunt in terra. Profecti igitur sunt de cognatione dan de saraa et esthaol sexcenti viri accincti armis bellicis: ascenderuntque manserunt in cariatthiarum iude, quod locus ex eo tempore castrorum dan nomen accepit, et est post tergum cariatthiarum. In transierunt in montem effraim. Cumque venissent ad domum miche, dixeruntque quibus viri qui prius missi fuerant ad consideranda terra lais ceteris fratribus suis. Nostis quod in domibus istis sit ephoth et theraphim et sculptile atque pflatile. Videte quod vobis placeat. Et cum paululum declinassent ingressi sunt domum adulescentis leuite qui erat in domo miche, saluaueruntque eum verbis pacificis: sexcenti autem viri ita ut erant armati stabant ante ostium. At illi qui ingressi fuerant domum iuuenis: sculptile et ephoth et theraphim atque pflatile tollere nitentur, et sacerdos stabat ante ostium, sexcentis viris fortissimis haud procul expectantibus. Tulit igitur qui intraverat sculptile ephoth et idola atque pflatile, quibus dixit sacerdos. Quid facitis? Qui responderunt. Tace et pone digitum super os tuum, venimus nobiscum ut habeamus te patrem ac sacerdotem. Quid tibi melius est ut sis sacerdos in domo unius viri an in una tribu et familia in israel. Quod cum audisset acquevit sermionibus eorum, et tulit ephoth et idola ac sculptile, et profectus est cum eis. Qui cum pergeret ante se ire fecissent puulos ac iumenta, et oves quod erat preciosum itaque a domo miche essent procul, viri qui habitabant in edibus miche clamantes secuti sunt, et post tergum clamare cepunt. Qui cum resperissent dixerunt ad micham. Quid tibi vis? Cur clamas? Qui respondit. Deos meos quos mihi feci: tulistis et sacerdotem et omnia que habeo, et dicitis, quod tibi est. Dixeruntque filii dan. Cuius ne ultra loquaris ad nos, et veniat ad te viri animo peritati, et ipse cum omni domo tua peas. Et sic cepto itinere prexerunt. Videns autem micha quod fortiores se essent, reversus est in domum suam. Sexcenti autem viri tulerunt sacerdotem, et qui super diximus venerunt in lais ad populum quiescentem atque securum, et percussit eos in ore gladii: vberemque icendio tradiderunt, nullo penitus ferente presidium eo quod procul habitaret a fide, et cum nullo hominum haberent quod societatis ac negocii. Erat autem civitas sita in regione roob, quam rursus extruentes habitauerunt in eavocato nomine civitatis dan iuxta vocabulum patris sui quem genuerat israel qui prius lais dicebatur. Posuerunt ibi sculptile, et ionatham filium gersan filii moysi ac filios eius sacerdotes in tribu dan usque ad diem captivitatis sue, manseruntque apud eos idolum miche omni tempore quod fuit domus dei in sylo. In diebus illis non erat rex in israel.

CS. De leuita et uxore eius quod sit ad petes re

versa, et quod sit a marito reducit a viris galaa illustrata mortua est, et a viro suo in duodecim partes diuisa in omnem terminum israel mittit.

Ca. XIX
Hic quod dicitur leuitas habitans in latere montis effraim qui accepit uxorem de bethleem iuda que reliquit eum et reversa est in domum patris sui in bethleem: manseruntque apud eum quattuor mensibus. Secutusque est eam vir suus volensque recedere ei atque blandiri et secum reducere, habens in comitatu puerum et duos asinos, qui suscepit eum et introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset socer eius eumque vidisset: occurrit ei letus et amplectatur eum hominem. Manseruntque gener in domo soceri tribus diebus comedens cum eo et bibens familiariter. Die autem quarto de nocte surgens proficisci voluit. Quem tenuit socer: et ait ad eum. Sustine prope pusillum panis et conforta stomachum, et sic proficisceris. Sederuntque sicut ac comederunt et biberunt. Dixitque puer puelle ad generum suum. Queso te ut hodie hic maneamus paterque letemur. At ille surgens cepit vellem proficisci. Et nihilominus obnixus est socer tenuit et apud se fecit manere. Mane autem facto pater leuitas iter. Cui socer rursus. Obsecro inquit ut paululum cibi capias: et assumptis verbis donec increpescat dies, postea proficiscaris. Comederunt ergo sicut, surrexitque adulescens ut pergeret cum uxore sua et puero. Cui rursus locutus est socer. Considera quod dies ad occasum declinavit sit et propinquat ad vespertinum. Mane apud me etiam hodie et duc letum diem, et cras proficisceris ut vadas in domum tuam. Noluit gener acquiescere sermionibus eius, sed statim prexit et venit diebus quod altero nocte vocat hierusalem ducens secum duos asinos onustos et cubinam. Itaque aderat iuxta iebus et dies mutabatur in noctem. Dixitque puer ad dominum suum. Veni obsecro declinemus ad urbem iebuseorum et maneamus in ea. Cui respondit dominus. Non ingrediar oppidum gentis alienae quod non est de filiis israel, sed transibo usque gabaa et cum illuc puero manebimus in ea, aut certe in urbe roma. Transierunt ergo iebus et ceptum carpebant iter, occubuitque eis sol iuxta gabaa quod est in tribu beniamin, diuenterunt ad eam ut manerent ibi. Quo cum intrassent sededant in platea civitatis, et nullus eos recipere voluit hospitio. Et ecce apparuit homo senex reuertens de agro et de ope suo vesperi, qui et ipse de monte erat effraim et peregrinus habitabat in gabaa. Noctes autem regionis illius erat filii gemini. Elevantisque oculis vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea civitatis, et dixit ad eum. Unde venis et quod vadis? Qui respondit ei. Profecti sumus de bethleem iuda, et pergamus ad locum nostrum qui est in latere montis effraim ubi ieramus in bethleem. Et nunc vadimus ad domum dei nullusque sub tectum suum nos vult recipere, habentes paleas et fenum in asinorum pabulum, et panem ac vinum in meos et ancille tue usus et pueri qui mecum est. Nulla re indigemus nisi hospitio. Cui respondit senex

ij. Regum. xi. b

Judicum

Mar tecū sit. ego p̄bebo oīa q̄ necāria sūt. tū q̄
so ne i platea maneat. Introduxitq; eū i domū
suā ⁊ pabulū asinis p̄buit. ac postq̄ lauerūt pe-
des suos recepit eos i puuiū. Illis epulātib; ⁊
post laborē itineris cibo ⁊ potu reficiētib; corpa
venēf̄t viri ciuitatis illi; filij belial. i. absq; iugo
⁊ circūdatēs domū senis. fores pulsare ceperūt
clamātes ad dñm dom; atq; dicētes. Educ vix
q̄ igressus ē domū tuā vt abutamur eo. Egres-
susq; ē ad eos senex ⁊ ait. Nolite frēs nolite fa-
ce. e malū b. qz igressus ē hō hospitiū meū ⁊ ces-
sate ab hac stulticia. Hō filiā h̄ginē ⁊ hic hō h̄z
p̄cubinā educā eas ad vos vt hūlietis eas ⁊ ve-
strā libidinē cōpleat. tū obsecro ne scel; b̄ ⁊ na-
turā opemī i vix. Nolebāt acq̄escere p̄mōib; illi;
Qd̄ cernēs hō educit ad eos p̄cubinā suā ⁊ eis
tradidit illudēdā. Quā cū tota nocte abusi cēt
dimisēf̄t eā māc. At m̄r recedētib; tenebris ve-
nit ad ostiū dom; vbi manebat dñs su; ⁊ ibi cor-
ruit. Mane facto surrexit hō ⁊ apuit ostiū vt ce-
ptā expleret viā. ⁊ ecce p̄cubina ei; iacebat ante
ostīū sparsis in limie manib;. Cui ille putās eā
q̄escere loq̄bat. Surge vt ambulē. Quā nihil
r̄ndē intelligēs q̄ erat mortua tulit eā ⁊ ipo-
suit asino. reuersusq; ē i domū suā. Quā cū eēt i
gressus arripuit gladiū ⁊ cadauer vxoris cū os-
sib; suis i duodeci p̄tes ac frustra p̄cides misit in
oēs t̄nios isrl. Qd̄ cū vidissent singuli p̄clama-
bāt. Nūq; res talis facta ē i isrl ex eo die q̄ ascen-
derūt p̄res n̄ri de egypto vsq; in p̄ns t̄ps. Sc̄ite
sniam. ⁊ in cōe decernite qd̄ facto opus sit.

L. S. De pugna toti; isrl p̄ scelere hic ⁊ tribū
bēiamin. q̄r filij isrl ab eis hic p̄mo ⁊ sc̄do victi
sūt. Tertio tū vicit isrl bēiamin nec sup̄sūt d̄ eo m̄i
sexcēti viri. qz duo milia q̄ngēti mortui sūt. XX

Egressi itaq; sūt oēs filij isrl ⁊ p̄t cōgre-
gati q̄si vir vn; de dan vsq; b̄sabeec. et
tra galaad ad dūm i maspha. oēs q; an-
guli p̄p̄loꝝ ⁊ cūcte trib; isrl i eccliaz ppli di. p̄ue-
nēf̄t q̄dragita milia peditū pugnatōꝝ. Nec latu-
it filios bēiamin q̄ ascēdissent filij isrl i maspha.
Inrogatusq; lenita marit; m̄lier; int̄fecte quō
tū scel; p̄petratū eēt. r̄ndit. Veni i gabaa bēia-
min cū vxore mea illucq; diuertī. Et ecce hoies
ciuitatis illi; circūdedēf̄t nocte domū i q̄ mane-
bā volētes me occidere. ⁊ vxorē meā incredibili
furore libidis vxātes deniq; mortua ē. Quaz
arreptā i frustra p̄cidi. misiq; p̄tes i oēs t̄nios
possessiōis v̄re. qz nūq; tū nephas ⁊ tā grande
piaculū factū ē i isrl. Adestis oēs filij isrl decer-
nite qd̄ facere debeatis. Stāsq; oīs ppli ⁊ q̄si
vn; hois f̄mōe r̄ndit. Nō recedem; i tabnacula
n̄ra nec suā q̄sq; it̄abit domū s; b̄ ⁊ gabaa i cōe
faciem;. Decē viri eligāf̄t e centū ex oib; tribub;
isrl. ⁊ cētū d̄ mille ⁊ mille d̄ decē milib; vt cōpor-

tēt exercitui cibaria ⁊ possim; pugnare; gabaa
bēiamin. ⁊ reddere ei p̄ scelere qd̄ meret. Lōuēt
vniuersus isrl ad ciuitatē q̄si hō vn; eadē mēte
vnoq; p̄silio. ⁊ misēf̄t nūcios ad oēm tribū bē-
iamin q̄ dicerēt. Cur tū nephas i vob; reptū est;
Tradite hoies de gabaa q̄ b̄ flagitiū p̄petrarūt
vt moriāf̄. ⁊ auferat malū de isrl. Qui nolucrūt
fratꝝ suoz filioꝝ isrl audire mādatū. s; ex cūcti
vrbib; q̄ sortis sue erāt p̄uenēf̄t i gabaa vt illis
ferret auxiliū ⁊ ⁊ vniuersū pplm isrl dimicarēt.
Inuētq; sūt viginti q̄ngē milia de bēiamin educē-
tū gladiū. p̄ter hitatores gabaa. q̄ septigēti erāt
viri fortissimi ita sinistra vt dextra p̄liātes. ⁊ sic
fūdīs lapides ad certū iaciētes vt capillū q̄s pos-
sent p̄cutere. ⁊ neq; i alterā p̄tē ict; lapidis de-
ferret. Viroꝝ q; isrl absq; bēiamin iuēta sūt q̄
dragita milia educētū gladios ⁊ patoꝝ ad pu-
gnā. q̄ surgētes venerūt i domū dei b̄ ē i sylo: cō-
suluerūtq; dñm atq; dixerūt. Quis erit i exerci-
tu n̄ro p̄nceps certamis ⁊ filios bēiamin. Quib;
r̄ndit dñs. Judas sit dux v̄r. statiq; filij isrl sur-
gētes mane castrametati sūt iux; gabaa. ⁊ ide p̄-
cedētes ad pugnā ⁊ bēiamin vrbē oppugnare
cepūt. Egressiq; filij bēiamin de gabaa occidēf̄t
de filiis isrl die illo vigintiduo milia viroz. Rur-
sum filij isrl ⁊ fortitudie ⁊ numero p̄fidētes i eo-
dē loco in q̄ p̄us certauerūt: acie direxerunt. ita
tū vt p̄us ascēderēt ⁊ fierēt corā dño vsq; ad no-
ctē. p̄sulerētq; cū ⁊ dicerēt. Debem; vltra p̄cede-
re ad dimicādū ⁊ filios beniamin frēs nostros
an nō. Quib; ille r̄ndit. Ascēdite ad eos ⁊ inite
certamē. Cūq; filij isrl altera die ⁊ filios benia-
min ad p̄liū p̄cessissent. erupunt filij beniamin de
portis gabaa. ⁊ occurrētes eis tāta i illos cede-
bachati sunt: vt decē ⁊ octo milia viroz educentū
gladiū p̄sternerēt. Quāobrē oēs filij isrl ve-
nerūt i domū dei. ⁊ sedētes flebāt corā dño. Je-
iunauerūtq; die illo vsq; ad vespaz ⁊ obtulerūt
ei holocausta atq; pacificas victimas ⁊ sup̄ sta-
tu suo interrogauerūt. Eo tpe ibi erat arca fede-
ris dñi ⁊ p̄hinees filius eleazar filij aaron p̄po-
sit; dom;. Cōsulerūt igif dñs atq; dixerūt. Exire
vltra debem; ad pugnā ⁊ filios beniamin frēs
nostros an q̄escere. Quib; ait dñs. Ascendite.
Cras em̄ tradā eos i man; vestras. Posuerūtq;
filij isrl i f̄dias p̄ circūitū vrb; gabaa ⁊ tertia vice
sic semel ⁊ bis ⁊ bēiamin exercitū p̄duxerūt. S;
⁊ filij bēiamin audacter erupūt de ciuitate. ⁊ fu-
gientes aduersarios lōgi; p̄secuti sūt. ita vt vul-
nerarent ex eis sicut primo die ⁊ sc̄do ⁊ cederent
p̄ duas semitas ⁊ tentes terga: quaz vna fere-
batur in bethel. ⁊ altera in gabaa. atq; p̄sterne-
ret trigita circū viros: putauerūt em̄ soluto eos
more cedere. Qui fugā arte simulātes inierūt cō-
silīū vt abstraherēt eos de ciuitate ⁊ q̄si fugien;

Gene. xix. b

A

B

infra. co.

Judicum

tes ad sup̄dictas semitas p̄ducerent. Dñs itaq̄ filij isrl̄ surgētes de sedib⁹ suis. tetēderūt aciē i loco q̄ vocat̄ baalthamar. iſidie q̄ q̄ circa vrbes erāt paulatim se apire ceperūt. ⁊ ab occidentali vr̄b pte p̄cedere. S⁹ ⁊ alia decē milia viroz de vniuerso isrl̄ hitatores vr̄b ad certamina puocabāt. ingrauatūq̄ ē bellū ⁊ filios beniamin ⁊ nō itellerūt q̄ ex oi pte illis istaret interit⁹. Percussitq̄ eos dñs i p̄spectu filioz isrl̄. ⁊ iteſecērūt ex eis i illo die viginti q̄q̄ milia ⁊ cētuz viros. oēs bellatores ⁊ educētes gladiū. Filij aut̄ bēiamin cū se inferiores esse vidissent. repperūt fugere. Qd̄ cernētes filij isrl̄ dederūt eis ad fugiēdū locū vt ad p̄patas iſidias deuenirēt q̄s iux̄ vr̄bē posuerāt. Qui cū repēte de latibulis surrexissent. ⁊ bēiamin terga sedentib⁹ daret: ingressi sunt ciuitatē ⁊ p̄cusserūt eā in ore gladij. Signū aut̄ dederāt filij isrl̄ his q̄s i iſidijs collocauerāt vt postq̄ vr̄bē cepissent: igne accenderēt vt ascēdēte i altū fumo captā vr̄bē demonstrarent. Qd̄ cū cernerēt filij isrl̄ in ip̄o certamine positi. putauerūt em̄ filij bēiamin eos fugere ⁊ instāt⁹ p̄sequēbatur cesis de exercitu eoz triginta viri vt viderūt q̄si colūmā fumū de ciuitate p̄scēdere. bēiamin q̄ respiciēs retro cū captā cernerēt ciuitatē ⁊ flāmas i sublimē ferri q̄ p̄us simulauerant fugā. N̄sa facie forti⁹ resistebāt. Qd̄ cū vidissent filij bēiamin. i fugā n̄si sunt. ⁊ ad viā deſti ire ceperūt. illuc q̄ eos aduersarijs p̄sequētib⁹. Sed ⁊ hi q̄ vr̄bē succēderāt occurrerūt eis. atq̄ ita factū ē vt ex vtraq̄ pte ab hostib⁹ cederentur. nec erat vlla rēq̄es moriētū. Ceciderūt atq̄ p̄strati sunt ad oriētālē plagā vr̄b gabaā. Fuerūt aut̄ q̄ i eodē loco iteſecti sunt decē ⁊ octo milia viroz oēs robustissimi pugnatores. Qd̄ euz vidissent q̄ remāserāt de bēiamin fugerūt in solitudinē: ⁊ p̄gebāt ad petrā cui⁹ vocabulū ē rēmon. In illa q̄s fuga palātes ⁊ i diuersa tēdentes occiderunt q̄q̄q̄ milia viros. Et cū vltra tēderēt p̄secuti sūt eos. ⁊ iteſecērūt etiā alia duo milia. Et sic factū ē vt oēs q̄ ceciderāt de bēiamin i diuersis locis essent viginti q̄q̄ milia pugnatores ad bella p̄mptissimi. Remāserūt itaq̄ de oi numero bēiamin q̄ euadere potuerāt ⁊ fugere i solitudinē sexcēti viri: sederūtq̄ i petrā rēmon mēsb⁹ q̄ttuor. regressi aut̄ filij isrl̄ oēs reliq̄as ciuitatē a viris vsq̄ ad iumēta gladio p̄cusserūt: cūctasq̄ vr̄bes ⁊ viculos bēiamin voraz flāma cōsumpsit.

L. S. Ecce n̄gines dant̄ i vxores viros q̄ remāserant de bēiamin. de iabes gabaan quē p̄cusserūt reliq̄as capiūt ex n̄gimb⁹. Sylo ducētib⁹ choros i dieb⁹ ill̄ nō erat rex i isrl̄. delemisse tribū bēiamin noemi cū reliquijs ciboꝝ suozum.

I Trauerāt q̄s filij isrl̄ i maspha: ⁊ dixerūt. Null⁹ n̄m dabit filijs bē-

iamin de filiab⁹ suis vxorē. Venertunq̄ oēs ad domū dei i sylo. ⁊ i p̄spectu ei⁹ sedentes vsq̄ ad vespaz leuaueſt vocē ⁊ magno vlulatu cepūt flere dicētes. Quare dñs de⁹ isrl̄ factū ē h̄ malū i pp̄lo tuo vt hodie vna trib⁹ aufereſ ex nob⁹. Altera aut̄ die diluculo p̄surgētes extruxerūt altare obtulerūtq̄ ibi holocausta ⁊ pacificas victimas ⁊ dixerūt. Quis nō ascēdit i exercitū dñi d̄ vniuersis tribub⁹ isrl̄. Brādi em̄ iuramēto se p̄stringerāt cū eēt i maspha. iteſeci eos q̄ deſuissent. ducti q̄s p̄nā filij isrl̄ sup̄ fr̄e suo bēiamin. ceperūt dicere. Ablata ē trib⁹ vna de isrl̄. Vñ vxores accipiāt. Dñs em̄ i cōe iurauimus nō daturus nos his filias n̄sas. Idcirco dixerūt. Quis ē d̄ vniuersis tribub⁹ isrl̄ q̄ nō ascēdit ad dñs i maspha. Et ecce iuētī sūt hitatores iabis galaad i illo exercitu n̄ fuisse. Eo q̄s tpe cū eēt i sylo null⁹ ex eis ibi repp̄ ē. Misert̄ itaq̄ decē milia viros robustissimos. ⁊ p̄cepūt eis. Ite ⁊ p̄cutite hitatores iabis galaad in ore gladij tā vxores q̄ puillos eoz. ⁊ h̄ erit qd̄ obſuare debebitis. De generis masculini ⁊ mlieres q̄ cognouerūt viros i terſitate. n̄gies aut̄ reſuate. Inuēteq̄ sūt de iabis galaad q̄dringēte n̄gies q̄ nescierūt viri thozrū. ⁊ adduxerūt eas ad castra i sylo in fr̄a chanaā. Miserūtq̄ nūcios ad filios beniamin q̄ erāt in petrā rēmon. et p̄cepūt eis vt eas suscipēt in pace. Venertunq̄ filij bēiamin i illo tpe. et date sūt eis vxores de filiab⁹ iabis galaad. alias aut̄ nō repperūt t̄qs sibi mō traderēt. Vniuersusq̄ israel valde doluit et egit p̄niam sup̄ int̄ſectōe vni⁹ trib⁹ ex isrl̄. dixerūtq̄ maiores natū. Quid faciem⁹ reliq̄s q̄ nō accepūt vxores. Dñs i beniamin femine p̄ciderūt. et magna nob̄ cura igētīq̄ studio p̄uidēdū ē ne vna trib⁹ deleat̄ ex isrl̄. Filias em̄ n̄sas eis dare nō possum⁹. p̄stricti iuramento et maledictōe q̄ dixim⁹. maledict⁹ q̄ dederit d̄ filibus suis vxorē beniamin. Cepūtq̄ p̄siliū atq̄ dixerūt. Ecce solēntas dñi ē i sylo āniuersaria q̄ sita ē ad septētrionē vr̄b bethel ad oriētālē plagā vie q̄ de bethel tēdit ad sichimā. et ad meridiē oppidi lebona. P̄recepūtq̄ filijs beniamin atq̄ dixerūt. Ite et latitate i vineis. Cūq̄ videritis filias sylo ad ducēdos choros ex more p̄cedere exite repēte de vineis. et rapite ex eis singuli vxores singlas et p̄gite in fr̄a beniamin. Cūq̄ venerint p̄ſes eaz ac fr̄es et aduersū vos queri cepint atq̄ iurgari dicem⁹ eis. Misemini eoz. Nō em̄ rapuerūt eas iure bellantiū atq̄ victoz s̄s rogātib⁹ vt accipient nō dedistis. et a v̄a parte pctm̄ ē. Fecerūtq̄ filij beniamin vt sibi fuerat iſpatū. et iuxta nūmerū suū rapuerūt sibi de his q̄ ducebāt choros vxores singlas. abierūtq̄ i possessionem suam edificantes vr̄bes et habitātes in eis. Filij q̄s israel reuerſi sunt per tribus et

B

Num. xx. c.

C

3. co.

D

h. xvij. e
et. xvij. s.

familias in tabernacula sua. In diebus illis non erat rex in israel, sed unusquisque quod sibi rectum videbatur hoc faciebat.

ExPLICIT liber Iudicum. Incipit liber Ruth.

L. S. Elimelech cum uxore Noemi et filiis peregrinans in Moab. quod mortuo cum filiis noem uxore eius in bethleem redit cum Ruth nuru sua. et dicit nolite me vocare noemi. iud. ruth currit. **Ca. I**

B

In diebus unius

iudicis quoniam iudices perierant. facta est fames in terra. Abiitque homo de bethleem iuda ut peregrinaretur in regione moabiti de cum uxore sua ac duobus liberis. Ipse vocabatur elimelech. et uxor eius noemi. et duo filii autem maalon et

alt chelion. effratei de bethleem iuda. Ingressique regione moabiti de morabantur ibi. Et mortuus est elimelech maritus noemi. remansitque ipsa cum filiis.

Qui acceperunt uxores moabitas. quarum una vocabatur orpha. alteraque ruth. Manseruntque ibi decem annis. et ambo mortui sunt. maalon videlicet et chelion. remansitque mulier orbata duobus liberis ac marito.

B

Et surrexit ut in patriam periret cum utraque nuru sua de regione moabiti de. Audierat enim quod respexisset dominus populum suum et dedisset eis escam.

Egressa est itaque de loco peregrinationis sue cum utraque nuru. et iam in via revertendi posita in terram iuda: dixit ad eas. Ite in domum matris vestre. Faciat vobiscum dominus misericordiam sicut fecistis cum mortuis et mecum. Det vobis invenire requiem in domibus virorum quos sortiture estis. Et osculata est eas. Que elevata voce flere cepit et dicere. Tecum pergemus ad populum tuum.

E

Quibus illa respondit. Revertimini filie mi. Cur venitis mecum? Num ultra habebitis filios in utero meo ut viros ex me sperare possitis? Revertimini filie mi et abite. Jam enim senectute confecta sum nec apta vinculo conjugali. Etiam si possem hac nocte concipere et parere filios si eos expectare velitis donec crescant et annos pubertatis impleant ante eritis vetule quam nubatis.

Nolite quodso filie mi facere hoc. quia via angustia magis me premit. et egressa est manus domini super me. Elevata igitur voce rursum flere ceperunt. Orpha osculata est socrum ac reversa est. ruth adhaesit socro sue. Cui dixit noemi. En reversa est cognata tua ad populum suum et ad deos suos vade cum ea: Que respondit. Ne adverseris mihi ut relinquam te et abeam. Quocumque enim perieris. pergam. et ubi morata fueris et ego pater morabor. Populus tuus populus meus et deus tuus deus meus. Que te terra suscepit morientem ea moriar: ubique locum accipiam sepulture.

ii. Reg. xv. e

Hec mihi faciat deus et habet addat si non sola mors me et te sepaverit. Videns ergo noemi quod obstinato ruth animo decrevisset secum pergere: adversari noluit nec ad suos ultra reditus persuadere. Profes-

D

teque sunt filii et venerunt in bethleem. Quibus urbe in gressis velocius apud cunctos fama preceperat: dicebantque mulieres. Hec est illa noemi. Quibus ait. Ne vocetis me noemi. id est pulchram. sed vocate me mara id est amaram. quia amaritudine valde replevit me omnipotens. Egressa sum plena et vacua reduxit me dominus. Cur ergo vocatis me noemi quam dominus humiliavit et afflixit omnipotens? Venit ergo noemi cum ruth moabiti de nuru sua de terra peregrinationis sue. ac reversa est in bethleem quoniam primum hoc deametebatur.

L. S. Ruth in agro booz cognati Noemi cum gra eius spicas colligit post messores ex quibus fuerat saturata apud booz. **Ca. II**

Erat autem viro elimelech consanguineus homo potens et magnarum operum nomine booz. Dixitque ruth moabitis ad socrum suam. Si vis vada in agrum et colligam spicas que fugerint manus metentium ubique clemetis in me prestas famulas repperero gratiam. Cui illa respondit. Vade filia mi Abiit itaque et colligebat spicas post terga metentium. Accidit autem ut ager ille haberet dominum nomine booz qui erat de cognatione elimelech. Et ecce ipse veniebat de bethleem: dixitque messoribus. Dominus vobiscum. Qui responderunt ei. Benedicat tibi dominus. Dixitque booz iuveni qui messoribus pererat cuius erat haec puella? Cui respondit. Hec est moabitis que venit cum noemi de regione moabiti de. et rogavit ut spicas colligeret remanentes sequens messorum vestigia. et de mane usque nunc stat in agro. et nec ad momentum quidem domum reversa est. Et ait booz ad ruth. Audi filia. Ne vadas in alterum agrum ad colligendum nec recedas ab hoc loco. sed iungere puellis meis. et ubi messuerint sequere. Quando cum pueris meis ut nemo molestus sit tibi. sed etiam si sitieris vade ad sarcinulas et bibe aquas de quibus et pueri mei bibunt. Que cades in faciem suam et adorans super terram dixit ad eum. Vni mihi hoc ut invenire gratiam ante oculos tuos. et nosse me dignareris peregrinam mulierem? Cui ille respondit. Nunciata sunt mihi omnia que feceris socro tue post mortem viri tui. et quod reliquas parietes tuas et terram in qua nata es et veneris ad populum quem antea nesciebas. Reddat tibi dominus pro opere tuo. et plenam mercedem recipias a domino deo israel ad quem venisti. et sub cuius confugisti alas. Que ait. Inveni gratiam apud oculos tuos domine mi qui consolatus es me. et locutus es ad cor ancille tue que non sum filia unius puellarum tuarum. Dixitque ad eam booz. Quando horum aversum fuerit veni huc et comedere panem et utinge buccellam tuam in aceto. Sedit itaque ad messorum latus et coegit polentam sibi. comeditque et saturata est. et tulit reliquas. At inde surrexit ut spicas ex more colligeret. Precepit autem booz pueris suis dicens. Etiam si vobiscum metere voluerit ne prohibeatis eam: et de vestris que manipulis primiti de industria. et remanere permittite ut abique

Ruth

rubore colligat. et colligentem nemo corripiat:
Collegit ergo in agro usque ad vespas. et quae colle-
gerat in gaza cedens et excuties: inuenit hordei quasi
ephi mensuram. id est tres modios quos portans reuerfa
est in ciuitatem et ostendit socrui suae Insuper protulit et de-
dit ei de reliquijs cibi sui. quae saturata fuerat. Di-
xitque ei socrus sua. Ubi hodie collegisti: et ubi se-
cisti opus? Sit benedictus qui misit te huc. Indicauit
que ei apud quem esset operata et nomen dixit viri quod bo-
oz vocaretur. Cui respondit noemi. Benedictus sit a domino
quoniam eadem gratiam quam praeauerat uiuis: seruauit et mor-
tuis. Rursusque ait. Propinquus non est homo? Et ruth
respondit inquit precepit mihi ut tam diu messoribus eius in-
gerer donec omnes segetes meterent. Cui dixit so-
crus. Melius est filia mihi ut cum puella eius exeam ad
metendum. ne in alieno agro quisquam resistat tibi.
Iuncta est itaque puellis booz: et tam diu cum eis mes-
sunt donec hordea et triticum in horreis conderent.
L. S. Iuxta consilium Noemi Ruth in agro ad pe-
des booz dormit. petit extendi pallium super se. et
dormit secum usque mane. sex hordei modios ad
socrum reportat

Ca. III

Dixitque autem reuerfa est ad socrum suam. audi-
uit ab ea. Filia mihi gratia tibi requiem et pui-
debo ut bene sit tibi. Booz iste cuius puella
in agro iuncta es propinquus non est. et hac nocte are-
am hordei vetulati. Lauare igitur et unguere. et indu-
ere cultioribus vestimentis et descende in aream. Non te
videat homo donec esurum potumque fimerit. Non autem ie-
rit ad dormiendum: nota locum in quo dormiat. Ne-
mesque et discoopias pallium quo operis a parte pedum. et
proicias te et ibi iacebis. Ipse autem dicet tibi quid
agere debeas. Quae respondit. Quicquid precepis faciam
Descenditque in aream. et fecit omnia quae sibi impauerat
socrus. Cumque comedisset booz et bibisset. et factus
esset hilarior. asseditque ad dormiendum iuxta acruum
manipulorum. venit abscondite. et discoopto a pedi-
bus eius pallio se proiecit. Et ecce nocte iam media
expauit homo et conturbatus est. viditque mulierem iacentem
ad pedes suos: et ait illi. Quae es? Illa respondit
Ego sum ruth ancilla tua. Expande pallium tuum su-
per famulam tuam. quoniam propinquus es. Et ille benedicta in-
quit es a domino filia. et propter misericordiam posteri-
ore superasti. quoniam non es secuta iuuenes pauperes siue
diuites. Noli ergo metui. sed quicquid dixerint mihi
faciam tibi. Scit enim omnis populus qui habitat intra portas
urbis mee mulierem te esse virtutis. Nec abnuo me pro-
pinquum. sed est alius me propinquior. Quiesce hac no-
cte. et facto mane. si te voluerit propinquitas iure
retinere bene res acta est. si autem ille noluerit: ego
te absque ulla dubitatione suscipiam. Dormit dominus.
Dormi usque mane. dormiunt itaque ad pedes eius
usque ad noctis abscessum. Surrexit itaque ante homines
omnes te cognoscerent mutuo: et dixit booz. Ca-
ue ne quis nouerit quod huc ueneris. Et rursus ex-

pande inquit pallium tuum quo operis et tene utraque manum
Qua extendite et tenete: mensus est sex modios or-
dei. et posuit super eam. quae portans ingressa est ciuitatem
et uenit ad socrum suam. Quae dixit ei. Quid egisti fi-
lia? Narrantque ei omnia quae sibi fecisset homo. Et ait.
Ecce sex modios hordei dedit mihi. et ait. Nolo
vacua te reuerti ad socrum tuam. Dixitque noemi. Ex-
pecta filia donec videam quae res exitum habeat. ne-
que enim cessabit homo. nisi compleuerit quod locutus est.
L. S. Booz suscipit ius propinquitatis a propin-
quo viri pro mortui Ruth. calciamento soluto susci-
pit Ruth uxorem. generat obeth prokem dauid. nar-
rat generatio phares.

Ca. III

Ascendit ergo booz ad portam et sedit ibi.
Cumque uidisset propinquum praeterire de quo prius
sermo habitus est: dixit ad eum Declina paulisper
et sede hic uocans eum nomine suo. Qui diuertit et se-
dit. Tollens autem booz decem viros de senioribus ciui-
tatis. dixit ad eos. Sede hic. Quibus residendum lo-
cus est ad propinquum: Partem agri fratris nostri elimelech
vendit noemi quae reuerfa est de regione mcabiti de
quod audire te uoluit tibi dicere coram cunctis seden-
tibus et maioribus natu de populo meo. Si vis possi-
dere iure propinquitatis emerit posside. Si autem displicet
tibi hoc ipsum indica mihi ut sciam quid facere de-
beam. Nullus enim est propinquus excepto te quo praeter es et
me quo scilicet sumus. At ille respondit. Ego agrum emam. Cui
dixit booz. Non emeris agrus de manu mulieris
ruth quae moabitide quae uxor defuncti fuit debes ac-
cipere suscites nomen propinquitatis tui in hereditate sua
Qui respondit. Edo iuri propinquitatis. Nec enim pos-
teritatem familie mee delere debeo. Tu meo uter
re privilegio quod me libent carere profiteor. Hic autem
erat mos antiquus in israhel in propinquitatibus. ut si quis al-
ter alteri suo iuri cedebat ut esset firma concessio
soluebat homo calciamentum suum. et dabat propinquum suo.
Hoc erat testimonium cessionis in israhel. Dixit ergo pro-
pinquus suo booz Tolle calciamentum. Quod statim soluit
de pede suo. At ille. maioribus natu et uniuerso po-
pulo. testes vos inquit estis hodie quod possederim
omnia quae fuerunt elimelech et chelion et maaloth tradente
noemi et ruth moabitide uxorem maaloth in coniugium
supererim ut suscite nomen defuncti in hereditate
sua ne uocabulum eius de familia sua ac fratribus et
populo deleatur. Vos inquit huius rei testes estis. Respondit
omnis populus qui erat in porta et maiores natu. Nos te-
stes sumus. Faciat dominus hanc mulierem quae ingreditur do-
mum tuam sicut rachel et lyaz quae edificauerunt domum israhel
ut sit exemplum virtutis in effrata et habeat celebre nomen
in bethleem. Fiatque domus tua sicut domus phares
quae thamar peperit iude. de semine quod tibi dede-
rit dominus ex hac puella. Tulit itaque booz Ruth: et
accepit uxorem. ingressusque est ad eam. et dedit illi do-
minus ut conciperet et pareret filium. Dixitque mulie-
res ad noemi. Benedictus dominus qui non est passus ut

Prologus

deficeret successor familie tue, et vocaret nomen ei in isrl. et heas q̄ solet aiaz tua et enutriet se nectute. De nuru em̄ tua nat̄ e q̄ te diliget et m̄s to tibi melior e q̄ si septē h̄res filios. Susceptū q̄ noemi pucez posuit i sinu suo et nutrici ac gerule fugebat officio. Vicine aut̄ m̄lieres cōgratulātes ei et dicētes, nat̄ est fili' noemi, vocauerūt nomē ei' obed. Dic est pz̄ isai pz̄is dauid. He sūt generatiōes phares. Phares genuit esrom. Esrom genuit aram. Aram genuit aminadab. Aminadab genuit naason. Naason genuit salomon. Salmō genuit booz. Booz genuit obed. Obed genuit isai. Isai genuit dauid regē.

Explicit liber Ruth. Incipit prologus sancti Hieronymi in libros Regum.

Uiginti et duas l̄ras esse apud hebreos syroꝝ q̄ lingua et chaldeoꝝ testatur q̄ hebrece magna ex parte cōtinis est. Nā et ipsi vigintiduo elementa h̄nt eodem sono: sed diuersis caracterib'. Samaritani etiā p̄tath̄ eucū moysi totidē l̄ris scriptitāt figuris tm̄ et apicib' discrepātes. Tertius e esdrā scribā legis doctorē post captā hierosolymā et istauratiōē tēpli sub zorobabel alias l̄ras reppisse q̄b' nūc utimur. cū ad illud vsq̄ tps idē samaritanoy et hebreoy characteres fuerint. In libro q̄ nūcroꝝ h̄ec eadem supputatio sub leuitay ac sacerdotū cēsu mystice oñdit. Et nomen dñi te tragramaton in q̄busdā grecis voluminib' vsq̄ hodie antiq̄s exp̄ssum l̄ris iuenim'. Sed et psalmi tricesimussext' et ceterimusdecim' et ceterimus undecimus et centesimusdecimus octauus et centesimus quadragessimus quart' q̄q̄ diuerso scribātur metro: tm̄ eiusdē numeri texunt̄ alphabeto. Et hieremie lamētatiōes et oīo ei'. salomonis q̄ i sine puerbia ab eo loco in q̄ ait. Dulierem fortē q̄s iueniet: eisdē alphabetis vel incisionib' supputant. Porro q̄nc̄ l̄re duplices apud hebreos sunt caph, mem, nun, phe, sade, aliter em̄ scribūtur p̄ has p̄ncipia medietatesq̄ verborū, alit̄ fines, vñ et a plerisq̄ libri duplices estimatur, samuel, malachi, dabreiamin, esdras, hieremias, cū cynoth, i. lamētatiōib' suis. Quō igitur vigintiduo elementa sunt p̄ q̄ scribim' hebraice oē qd loq̄mur, et eoȳ inittis vox hūana cōpre hēditur, ita vigintiduo volumina supputātur, q̄ bus q̄si l̄ris et exordijs in dei doctrina tenera ad huc et lactēs viri iusti erudit̄ infantia. Primus apud eos liber vocatur bresith, quē nos genesis dicim': sc̄ds ellemoth q̄ exodus appellatur, tertius vagebra, i. leuitic'. quart' vagedaber quē numerū vocam'. q̄nt' elleaddabarim q̄ deuteronomiū p̄notatur. Hi sunt q̄nc̄ libri moysi q̄s p̄phetozath: id est legē appellāt. Sc̄dm̄ p̄phetay or

dinē faciūt, et incipiunt a iesu filio naue, q̄ apud illos iosue bennun d̄r. Deinde subterunt sothum id est iudicū libꝝ, et in eundē cōpingūt ruth, q̄ i diebus iudicū facta ei' narrat̄ historia. Tertius sequitur samuel, quē nos regnoꝝ p̄mū et sc̄dm̄ dicimus, quartus malachim, i. regū q̄ tertio et quarto regnoꝝ volumie cōtinetur. Meliusq̄ multo est malachim, i. regū q̄ malacoth, i. regnoꝝ dicere. Nō em̄ multay gētū describit regna, s̄ vñ' israelitici ppli q̄ tribub' duodecim' cōtinetur, q̄ntus est esaias, sextus hieremias, septimus ezechiel, octau' liber duodecim' p̄phay q̄ apud illos vocatur thareasra. Tert' ordo, agiographa possidet. Et p̄m' liber incipit a iob, sc̄ds a dauid quē q̄nc̄ incisionib' et vno psalmoz volumine comprehendūt, tert' est salomon, tres libros h̄ns, pro uerbia, q̄ illi pabolae, i. masoth appellat, quart' ecclesiasten, i. cocleth, q̄nt' est canticū canticoy, quē titulo syzasyrim p̄notāt, sextus e daniel, septim' dabreami, i. v̄ba diez qd significāt' chro nicon toti' diuie historie possumus appellare q̄ liber apud nos paralipomenon p̄m' et sc̄ds inscribitur, octau' esdras q̄ et ip̄e sifr apud grecos et latinos in duos libros diuisus e, non' hester. Atq̄ ita sūt p̄ter veteris legi libri vigintiduo, i. moysi q̄nc̄ et p̄phay octo, agiographoy noue q̄q̄ nōnulli ruth et cynoth inf̄ agiographa scriptitent, et hos libros in suo putet̄ nuero supputādos, ac p̄b' esse p̄isce legis libros viginti quatuor q̄s sub nūcro viginti quatuor senioꝝ apocalypsis iobis iducit, adorātes agnū et coronas suas p̄stratis vultib' offerētes, st̄ atib' corā quatuor aialib' oculatis añ et retro, i. in p̄teritū et i futurū respiciētib' et indefessa voce clamātib', sanctus sc̄tus sc̄tus dñs de' om̄ps q̄ erat et q̄ est et q̄ v̄turus est. Dic p̄log' scripturay q̄si galeatū p̄ncipiū oib' libris q̄s de hebreo v̄tinus in latinū cōuenire pōt, vt scire valeam' q̄cqd̄ extra hos e inter apocripha esse ponēdū. Igit' sapia q̄ vulgo salomonis inscribit, et iesu filij syrach liber et iudith et tobias et pastor nō sunt in canone. Machabeoy p̄mū libꝝ hebraicū repperi. Sc̄ds grecus est qd ex ip̄a phrasim p̄bari pōt. Que cū ita se hēant: obsecro te lector ne laborē meū rephensionē estimes antiq̄y. In tēplo dei offert vnusquisq̄ qd pōt. Alij aurū et argentū et lapides preciosos, alij byssum et purpurā et coccū offerunt et hyacinthū. Nobiscū h̄n agitur si obtulerim' pelles et capraz pilos. Et tm̄ apls p̄teptibilia n̄ra mag' necessaria iudicat. Vñ et tota illa tabnaculi pulchritudo et p̄ singulas sp̄s ecclesie p̄sentis futureq̄ distinctio pellib' regis et cilitijs, ardorēq̄ solis et iniuriā imbriū ea q̄ viliora sunt p̄hibent. Lege ergo p̄mū samuel et malachim meus. Deū inquā meū. Quicqd̄ em̄ crebrius vertēdo

f. Para. ij. b
A. Ath. i. a

puer. xxxi. b

Ruth

Apoc

i. l. c.

et emendatio sollicita et didicim? et tenem? nrm est
 Et cum intellexeris qd antea nesciebas, vel in-
 terpretē me estimato si grat? es: vel paraphrastē
 si ingrat? : qm mibi oino psciis nō sim. mutasse
 me qppia de hebraica veritate. Certe si incredul?
 es. lege grecos codices et latinos et pfer cū his
 opusculis q nup emedauim? et vbiq; discrepa-
 re inter se videris interroga quēlibz hebreorum
 cui magis accomodare debeas fide: et si nra fir-
 mauerit puto q cū nō estimes pectorē vt in eo-
 dē loco mecu filr diuinarit. Sed et vos famulas
 xpi rogo q dñi discubētis p̄ciosissima fidei myr-
 rha vngit? caput q neq; saluatorē qrit? in sepul-
 chro qb? iā ad p̄ez xps ascēdit. vt s̄ latr̄ ates ca-
 nes q aduersum me rabido ore defecūit. et circū-
 eūt ciuitatē atq; i eo se doctos arbitrant. si alijs
 detrahāt ofonū v̄raz clypeos opponatis. Ego
 scēs hūilitatē meā. illi? sp̄ suie recordabor. Dixi
 custodiā vias meas: vt nō delinquam in lingua
 mea. Posui ori meo custodiā: cū p̄sisteret pctōz
 aduersū me. Obmutuit hūiliat? sū et filii a bōis

Explicat prologus. Incipit liber Sa-
 muelis primus

L. S. De helchana et duab? vxorib? ei? phenēna
 fecūda. emulat annā pulchrā et sterilē. āna fiet.
 nec capit cibū. Anna a dño plem postulat. Sa-
 muel nascit, ablactat et dño offerit. **Ca. I**

Huit vir vnus de
 ramathais soppim de mōte ef-
 frai et nomē ei? helchana: filius
 hieroboā: filij heli: filij thau-
 filij suph effrate? et hūit duas
 vxores nomē vni āna et nomē
 secūde fenēna. Fuerūtq; fenēne filij: āne aut nō
 erāt liberi. Et ascēdebat vir ille de citate sua sta-
 tutis dieb? vt adoraret et sacrificaret dño exerci-
 tuū in sylo. Erāt at ibi duo filij heli: ofni et phine-
 es sacerdotes dñi. Venit g? dies et imolauit hel-
 chana: deditq; fenēne vxori sue et cūctis filijs ei?
 et filiab? ptes. Anne at dedit p̄tēvnā trist? qz an-
 nā diligebat. Dñs aut p̄cluserat vuluā ei?. Affli-
 gebat q; eā emula ei? et vehemēt angebat. intm̄
 vt exprobraret q dñs p̄clusisset vuluā ei?. Sicq;
 faciebat p̄ singulos ānos cū redeūte tpe ascēde-
 rēt ad tēplū dñi et sic puocabat eā. Porro illa fle-
 bat et non capiebat cibū. Dixit ergo ei helchana
 vir su?. āna cur fles et qre nō comedis et quā ob-
 rē affligit cor tuū? Nūqd nō ego melior tibi sum
 q decē filij? Surrexit aut āna postq; comederat
 et biberat i sylo. Et heli sacerdote sedēte sup sel-
 lā añ postes dom? dñi cū eēt āna amaro aīo: ora-
 uit ad dñm flēs largit. et votū vouit dicēs. Dñe
 exercituū si respiciēs videri afflictoz famle tue
 et recordat? mei fueris: nec oblit? ancille tue de-

derisq; sue tue sexū virilē. dabo eū dño oib? die-
 bus vite ei?. et nouacula nō ascēdet sup caput ei?
 Factū ē aut cū illa multiplicaret p̄ces corā dño.
 vt heli obfuarēt os ei?. Porro āna loq̄bat i cor-
 de suo tātūq; labia ei? mouebāt: et vox penit? nō
 audiebat. Estimauit ergo eā heli remulētā. dixit
 q; ei. Usq; q; etria eris? Digere paulisp̄ vinū q
 mades. Rñdēs āna: neq; inqt dñe mi. Nā mul-
 er infelix nimis ego suz. vinūq; et oē qd iebzari
 pōt nō bibi: s; effudi aīaz meā in p̄spectu dñi. Ne
 reputes ancillā tuā qñ vnā de filiab? belial: qā
 ex multitudie dolor? et meror? mei locuta suz vsq;
 in p̄ns. Tūc heli ait ei. Glade i pace. et de? isrl̄
 det tibi p̄tionē tuā quā rogasti eū. At illa di-
 xit. Stinā iueniat ancilla tua grās i oculis tuis.
 et abiit mulier i viā suā et comedit vultusq; illi?
 nō sunt āpli? i diuersa mutati. Et surrexerūt ma-
 ne et adorauerūt corā dño. reuersiq; sūt et vene-
 rūt i domū suā ramatha. Cognouit at helchana
 annā vxorē suā et recordat? ē ei? dñs. et factus ē
 post circulū diez: p̄cepit āna et pepit filiū voca-
 uitq; nomē ei? samuel: eo q a dño postulasset eū
 Ascēdit at vir ei? helchana rois dom? ei? vt imo-
 laret dño hostiā solēne et votū suū. et āna n̄ ascē-
 dit. Dixit enī viro suo: nō vadā donec ablactetur
 infans. et ducā eū vt appareat añ p̄spectū dñi. et
 maneat ibi iugit. Et ait ei helchana vir su?. Fac
 qd bonū tibi videt: et mane donec ablactes eū: p̄-
 corq; vt impleat dñs verbū suū. Quāsit ergo mulier
 et lactauit filiū suū donec amouerit eum a lacte
 Et adduxit eū secū postq; ablactauerat i vitulis
 trib?. et trib? modijs farine et āphora vini: et ad-
 duxit eū ad domū dñi i sylo. Puer at erat adhuc
 infantul?. Et imolauerūt vitulū et obtulerūt pue-
 rū heli. Et ait āna. Obsecro: mi dñe viuit aīa tua
 Ego suz illa mulier q steti corā te hic orās dñm
 p̄ puero isto. Oraui: et dedit mibi dñs p̄tionēz
 meā quā postulauī eū. Idcirco et ego comodauī
 eū dño cūctis dieb? qb? fuerit accomodat? dño.
 Et adorauerunt ibi dñm. Et orauit anna et ait.

L. S. De cātico anne. de peccato filioz heli.
 ofni et phinees. de tunica samuelis et fecundi-
 tate m̄ris ei?. Heli moritur rephēdit filios. venit
 vir dei ad heli q mortē filioz ei? et oblationē sa-
 cerdotij p̄dicat et xpm p̄mittit. **Ca. II**

Exultauit cor meū i dño. et exaltatū ē cor-
 nu meū i deo meo. Dilatatū est os meus
 sup inimicos meos qz letata suz i salutari
 tuo. Nō ē sc̄tus vt ē dñs neq; enī ē ali? extra te:
 et nō ē fort? sic de? n̄. Nolite multiplicare loq; su-
 blima: gloriātes. Recedāt vetera de ore v̄zo. qā
 de? sc̄iaz dñs est. et ipsi prepan̄ cogitationes.
 Arc? fortū supat? ē. et ifirmi accincti sunt robore
 Repleti pri? p panib? se locauerūt: et famelici sa-
 turati sunt. Donec sterilis peperit plurimos. et

Judi. xij. s

E

infra. xx. s

D

B

Zobie. xii. a
Sap. xvi. bS
Ps. cxi.

q̄ multos hēbat filios ifirmata ē. Dñs mortifi-
cat ⁊ uiuificat, deducit ad iferos ⁊ reduc. Dñs
pauperē facit ⁊ ditat: humiliat ⁊ subleuat. Susci-
tat de puluere egenū: ⁊ de stercore eleuat paupe-
tē: ut sedeat cū p̄ncipib⁹ ⁊ soliu glie teneat. Dñi
em̄ sunt cardines t̄re, ⁊ posuit sup eos orbē. Ne
desctōz suoz suabit ⁊ ipij i tenebris p̄ticescēt
q̄ nō i fortitudine sua roborabitur. Dñs formi-
dabūt aduersarij ei⁹ ⁊ sup ipos in celis tonabit.
Dñs iudicabit fines t̄re: ⁊ dabit imperiū regi suo
⁊ sublimabit cornu xp̄i sui. Et abiit helcana i ra-
matha i domū suā. puer aut̄ erat minister i pspe-
ctu dñi añ facie heli sacerdotj. Porro filij heli.
filij belial nesciētes dñs neq̄z officiu sacerdotuz
ad pplz: s̄ q̄cūq̄ imolasset victimā. ueiebat pu-
er sacerdotj dū coq̄rēt carnes ⁊ hēbat fuscinulā
tridētē in manu sua. ⁊ mittebat eā i lebetē vel in
caldaria. aut i ollā siue i cacabū ⁊ oē qd̄ leuabat
fuscinula tollebat sacerdos sibi. Sic faciebāt vni-
uerso israeli ueniētū i sylo. Etia añq̄ adolerēt
adipē: ueiebat puer sacerdotj ⁊ dicebat imolanti
Da mihi carnē ut coquā sacerdoti. Nō ei accipiā
a te carnē coctā s̄ crudā. Dicebatq̄ illi imolās
Incēdēt p̄mū iux̄ amorē hodie adeps ⁊ tolle ti-
bi q̄tūcūq̄ desi derat aia tua. Qui r̄ndēs aiebat
ei. Neq̄q̄. Nūc em̄ dab̄ alioq̄n tollā vi. Erat ergo
pctm̄ pueroz grāde nimis corā dño. qz detrahe-
bāt hoies sacrificio dñi. Samuel aut̄ mīstrabat
añ facie dñi puer accit̄ ephor lineo. Et tunicā
puā faciebat ei mī sua quā afferebat statutj die-
bus ascēdēs cū viro suo. ut imolaret hostiā so-
lēnē ⁊ votū suū. Et b̄ndixit heli helchane ⁊ uxori
eius: dixitq̄ ei. Reddat tibi dñs semē de muliere
hac p̄ fenore qd̄ p̄modasti dño. Et abiit i locū
suū. Visitant ḡ dñs anā ⁊ p̄cepit. ⁊ pepit tres
filios ⁊ duas filias et magnificat̄ ē puer samu-
el ap̄d dñm. Heli aut̄ erat senex valde ⁊ audiuit
oia q̄ faciebāt filij sui vniuerso isrl: ⁊ quō dor-
miebat cū mlierib⁹ q̄ obf̄uabant ad ostiū tabna-
culi ⁊ dixit eis. Quare facit̄ res huiusmōi: q̄s
ego audio. res pessimas ab oī pplō. Nolite filij
mei. Nō ei ē bōa fama quā ego audio ut trāsgre-
di faciat̄ pplz dñi. Si peccauerit vir i uiz. pla-
cari ei pōt de⁹: si aut̄ i deū peccauerit vir q̄s ora-
bit p̄ eo. Et nō audiet̄ vocē p̄ris sui: qz uoluit
dñs occidere eos. Puer aut̄ samuel p̄ficiēbat at-
q̄ crescebat: ⁊ placebat tā deo q̄ hoibus. Venit
aut̄ vir dei ad heli ⁊ ait ad eū. B̄ diē dñs. Nūqd̄
nō apte reuelat̄ sū domui p̄ris tui cū cēt i egyp-
to i domo pharaonis. Et eligi eū ex oib⁹ tribu-
bus isrl̄ mihi i sacerdotē ut ascēderet ad altare
meū: ⁊ adoleret michi icēsū. ⁊ portaret ephor co-
rā me: ⁊ dedi domui p̄ris tui oia de sacrificijs fi-
lioz isrl̄. Quare calce abijcitis victimā meam ⁊
munera mea q̄ p̄cepi ut offerent̄ in tēplo: ⁊ ma-

gis honorasti filios tuos q̄ me. ut cōderet̄ p̄ri-
mitias oīs sacrificij isrl̄ ppli mei. Propterea ait
dñs de⁹ isrl̄. Loquēs locut⁹ suz ut dom⁹ tua ⁊ do-
mus p̄ris tui mīstraret i pspectu meo vsq̄ i sēpi-
ternū. Nūc at̄ diē dñs. Absit hoc a me. S̄ q̄cūq̄
honorificauerit me glificabo eū. q̄ aut̄ p̄tēnūt me
erūt ignobiles. Ecce dies ueniūt ⁊ p̄cidam bra-
chiū tuū: ⁊ brachiū dom⁹ p̄ris tui ut nō sit senex
i domo tua. Et uideb̄ emulū tuū i tēplo i vniuer-
sis p̄sperj isrl̄. ⁊ nō erit senex i domo tua oib⁹ die-
bus. Verūt̄ nō auferā penit⁹ uiz ex te ab alta-
ri meo: s̄ ut deficiāt ocli tui ⁊ tabescat aia tua. ⁊
ps maḡ dom⁹ tue moriet̄ cū ad uirilē etatē uene-
rit. Vocāt erit tibi signū qd̄ uētuz ē duob⁹ filijs
tuis ofni ⁊ phinees. Indie vno moriet̄ ābo. Et
suscitabo mihi sacerdotē fidelē q̄ iuxta cor meuz
⁊ aiam meā faciet. ⁊ edificabo ei domū fidelē ⁊
ambulabit corā xp̄o meo cūctis dieb⁹. Futurum
est aut̄ ut q̄cūq̄z remāserit i domo tua: ueniat ut
oret p̄ eo: ⁊ offerat nūmū argētē ⁊ tortā panis
dicatq̄. Dimitte me obsecro ad vnā ptē sacerdo-
talem ut comedā buccellam panis.

L. S. De uocatiōe samuel dormiētj. ⁊ e uisiōe
ei reuelata quā idicat heli. samuel fidelis p̄p̄ba
dñi eē cognoscit̄: ⁊ dñs dedit ut appareat i sylo
p̄bū samuelis uenit.

Ca. III

Per aut̄ samuel mīstrabat dño corā he-
li. ⁊ fmo dñi erat p̄ciosus. In dieb⁹ illis
nō erat uisio manifesta. factuz ē ergo in
die qd̄ā heli iacebat i lectulo suo ⁊ ocli ei⁹ caliga-
uerāt. nec poterat uidere lucernā dei añq̄ extin-
gueret̄. Samuel at̄ dormiebat in templo dñi ubi
erat arca dei. Et uocauit dñs samuel. q̄ r̄ndens
ait. Ecce ego. Et cucurrit ad heli ⁊ dixit. Ecce es-
go. Uocauit enī me. Qui dixit. Non uocauit te fi-
li. Reuertere ⁊ dormi. Et abiit ⁊ dormiuit. Et
adiēcit dñs rursum uocare samuel. Cōsurgensq̄
samuel abiit ad heli ⁊ dixit. Ecce ego. qz uocasti
me. Qui r̄ndit. Nō uocauit te fili mi. Reuertere et
dormi. Porro samuel necdū sciebat dñm. nec re-
uelat⁹ fuerat ei fmo dñi. Et adiecit dñs. ⁊ uoca-
uit adhuc samuel tertio. Qui cōsurgens abiit ad
heli ⁊ ait. Ecce ego qz uocasti me. Intellexit er-
go heli: quia dñs uocaret puer ⁊ ait ad samuel
Uade ⁊ dormi: ⁊ si deinceps uocauerit te dices
Loq̄re dñe: qz audit seru⁹ tu⁹. Abiit ergo samuel
⁊ dormiuit i loco suo. Et uenit dñs ⁊ stetit ⁊ uo-
cavit siē uocauerat sc̄do. Samuel samuel. Et ait
samuel. Loq̄re dñe. qz audit fuis tuus. Et dixit
dñs ad samuel. Ecce ego factus uerbū i isrl̄ qd̄ q̄-
cūq̄ audierit tinniet̄ ābe aures ei⁹. In die illa
suscitabo aduersuz heli oia q̄ locut⁹ sū sup domū
ei⁹. Incipiā ⁊ cōplebo. P̄dixi ei ei q̄ iudicatu-
rus eēs domū ei⁹ i eternū p̄p̄t̄ iniquitatē. eo q̄ no-
uerat indigne agere filios suos. ⁊ non corripue-

Sc̄n. xxi. a

E

Luce. ij. 6

S

Regum I

rit eos. Idcirco iuranti domui heli q̄ n̄ excipiet
iniq̄tas dom̄ ei? victimis ⁊ muneribus vsq̄ in
eternū. Dormiuit aut̄ samuel vsq̄ mane: apuitq̄
ostia dom̄ dñi. Et samuel timebat indicare visi
onē heli. Vocauit ergo heli samuelē: ⁊ dixit. Sa
muel fili mi. Qui r̄ndēs ait. Presto suz. Et iter
rogauit eū. Quis ē fmo quē locut⁹ ē dñs ad te?
Dro te ne celauer̄ me. Nec faciat tibi de⁹ ⁊ b̄ ad
dat: si abscōderis a me f̄mōez ex oib⁹ v̄bis q̄ di
cta sūt tibi. Indicauit itaq̄ ei samuel vniuersos
f̄mōez: ⁊ nō abscōdit ab eo. Et ille r̄ndit. Dñs
est. Qd̄ bonū ē i oclis suis faciat. Creuit aut̄ sa
muel. ⁊ dñs erat cū eo. ⁊ nō cecidit ex oib⁹ v̄bis
ei? in terrā. Et cognouit vniuersus isrl̄ a dan vs
q̄ bersabee. q̄ fidel̄ samuel pp̄ba cēt dñi. Et ad
didit dñs vt appareret i sylo: qm̄ reuelat⁹ fuerat
dñs samueli in sylo iuxta verbū dñi. Et euenit f̄
mo samuelis vniuerso israheli.

L.S. De libello philistijz ⁊ fuga isrl̄. de arca
capta. ⁊ morte filioz heli. ⁊ de morte ipsi? heli. d̄
morte nur? sue. vxore ⁊ phinees ⁊ ortu icaboth.

Et factū ē i dieb⁹ illis: que. **III**
nerūt philistijm i pugna. Egressus ē ita
q̄ isrl̄ obuiā philistijm i pliu. ⁊ castrame
tatus ē iuxta lapidē adiutorij. Porro philistijz
venerūt in affec. ⁊ instruxerunt aciē s̄ isrl̄. Inito
aut̄ certamie terga v̄tit isrl̄ philisteis. ⁊ cesa sūt
in illo certamie passim p̄ agros q̄si q̄tuor milia
viroz. Et reuersus ē pp̄ls ad castra. Dixerūtq̄
maiores natu de isrl̄. Quare pcussit nos dñs ho
die corā philistijz. Afferam⁹ ad nos de sylo arcā
federis dñi: ⁊ veniat imediū nr̄i: vt saluet nos d̄
manu inimicoz nr̄oz. Misit ergo pp̄ls in sylo ⁊
tulerūt inde arcā feder̄ dñi exercituū sedētis su
per cherubin. Erātq̄ duo filij heli cū arca fede
ris dñi ofni ⁊ phinees. Cūq̄ venisset arca fede
ris dñi i castra vociferat⁹ ē ois isrl̄ clamore grā
di ⁊ p̄sonuit tra. Et audierūt philistijm vocē cla
moris dixerūtq̄. Hec nā est b̄ vox clamoris ma
gni i castris hebreoz. Et cognouert q̄ arca dñi
venisset i castra. Timuerūtq̄ philistijm dicētes
Venit de⁹ i castra. Et ingemuerūt dicentes. Ne
nob. Nō eni fuit tāta exultatio heri et nudius ter
tius. Ne nob. Quis nos saluabit de manu deo
rū sublimiū istoz? H̄j sunt dij q̄ pcusserunt egypt
tum oī plaga i deserto. Cōfortamī ⁊ estote viri
philistijm ne f̄uiatis hebreis sic ⁊ illi fuerunt
nob. Cōfortamī ⁊ bellate. Pugnauert ergo phi
listijm. ⁊ cesus ē isrl̄ ⁊ fugit vnusq̄sq̄ i tabnaculū
suū. Et facta ē plaga magna nimis ⁊ ceciderūt
de isrl̄ triginta milia peditū. ⁊ arca dei capta est.
Duo q̄z filij heli mortui sūt ofni ⁊ phinees. Cur
rēs at̄ vir de beniami ex acie venit i sylo i die illa
scissa veste et p̄persus puluere caput. Cūq̄ ille
venisset: heli sedebat sup sellā s̄ viā spectans.

Erat aut̄ cor ei? pauens p̄ arca dñi. Vir aut̄ ille
postq̄ igressus ē nūciauit vr̄bi ⁊ vlulauit ois ci
uitas. Et audiuit heli sonituz clamoris: dixitq̄.
Quis ē hic sonit⁹ tumult⁹ huius? At ille festina
uit ⁊ venit ⁊ nūciauit heli. Heli at̄ erat nonagin
ta ⁊ octo ānoz. ⁊ ocli ei? caligauerāt ⁊ videre n̄
poterat. Et dixit ad heli. Ego suz q̄ veni de plio
⁊ ego q̄ de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid a
ctū ē fili mi: Rñs at̄ ille q̄ nūciabat fugit inq̄t is
rael corā philistijz ⁊ ruina magna facta ē i pp̄lo
Insup ⁊ duo filij tui mortui sūt ofni ⁊ phinees.
⁊ arca dei capta ē. Cūq̄ ille noiasset arcā dei ce
cidit de sella retrorsum iuxta ostiū ⁊ fractis cer
uicib⁹ mortu⁹ ē. Senex enī erat vir ⁊ grādeu⁹ et
ipe iudicauit isrl̄ q̄dragita ānis. Nur⁹ aut̄ ei? vxor
phinees p̄gnās erat vicināq̄ partui ⁊ audito nū
cio q̄ capta eēt arca dei: ⁊ mortu⁹ eēt socer su⁹ ⁊
vir su⁹. icurruauit se ⁊ pepit. Irruerāt enī in cam
dolores subiti. In ipo at̄ momēto mort⁹ ei? dire
rūt ei q̄ stabāt circa eā. Ne timeas qz filiū pepisti
q̄ nō r̄ndit eis neq̄ aiaduertit. Et vocauit puez
icaboth dicēs. Trāslata ē glia dñi de isrl̄: qz cap
ta ē arca dei. Et pro socero suo ⁊ p̄ viro suo ait.
Trāslata ē glia ab isrl̄: eo q̄ capta esset arca dei.

L.S. Arca dñi iuxta dagon collocat. dago an
arca cadens p̄sternit. Itēz cadēs caput ⁊ man⁹
ei? abscondūt. flagellāt philistijm i secretiori pte
natiū qz arca detinet. alij moriunt.

Philistijm aut̄ tulerūt arcā dei ⁊ asportauē
runt eā a lapide adiutorij i azotū. Tule
runtq̄ philistijm arcā dei et intulerunt
eā in tēplū dagon. ⁊ statuerūt eā iuxta dagon. Cū
q̄ surrexissent diluculo azotij altera die: ecce da
gon iacebat p̄nus in terra an arcā dñi. Et tulerūt
dago et restituerūt eū i locū suuz. Rursusq̄
mane die altera p̄surgētes inuenerūt dago iacētē
super faciē suaz in terra corā arca dñi. Caput at̄
dagon et due palme manuū eius absise erāt su
per limē: porro dago solus truncus remāserat i
loco suo. Prop̄ hāc cām nō calcāt sacerdotes
dagon. et oēs q̄ igrediunt tēplū eius sup limen
dagon i azoto vsq̄ i hodiernuz diē. Aggrauata
est aut̄ manus dñi sup azotios: ⁊ demolit⁹ ē eos
Et pcussit i secretiori pte natiuz azotum ⁊ fines
eius. Et ebullierūt ville ⁊ agri i medio regionis
illius. ⁊ nati sunt mures: ⁊ facta est p̄fusio mor
tis magne i ciuitate. Vidētes aut̄ viri azotij hu
iuscemodi plagā dixerūt. Non maneat arca dei
isrl̄ apud nos. qm̄ dura ē man⁹ ei? sup nos ⁊ sup
dagon deū nostruz. Et mittētes cōgregauerunt
oēs satrapas philistinoz ad se ⁊ dixerūt. Quid
faciem⁹ de arca dei isrl̄? Rñderuntq̄ gethei. Cir
cūducat arca dei isrl̄. ⁊ circūdixerūt arcā dei isrl̄
Illis autem circūducentib⁹ cam fiebat manus
dñi dei sup singulas ciuitates iterfectōis magne

5.ij.a

5.ij.g

D

A

B

Psal. lxxvij.

L

infra. vi. a

D nimis et percutiebat viros uniuscuiusque vrbis a puo
 usque ad maiorem: et conputrescebant pminentes exta
 les eorum. Inieruntque gethei filium et fecerunt sibi se
 des pelliceas. Misertus ergo arcam domini in accharon. Cum
 ergo venisset arca domini dei in accharon, exclamauerunt
 accharonite dicentes. Adduxerunt ad nos arcam dei
 israel ut interficiat nos et populum nostrum. Misertus itaque et
 congregauit omnes satrapas philistinorum. Qui dixe
 runt. Dimitte arcam dei israel: et reuertat in locum suum ut
 non interficiat nos cum populo nostro. Sicbat enim pauor
 mortis in singulis vrbibus et grauissima valde manus
 domini dei. Viri quoque qui mortui non fuerant percutiebatur
 in secretiori parte natiui, et ascendeat ululat' vnus
 cuiusque ciuitatis in celum.

L.S. De remissione arce cum muneribus de vac
 cis ducibus plaustrum et vitulis earum domi relictis.
 bethsamite quia videt arcam percutiunt: nuncios mit
 tunt in Cariathiarim.

Ca. VI

A Sit ergo arca domini in regione philistinorum
 septem mensibus. Et post hoc vocauerunt phili
 stinorum sacerdotes et diuinos dicentes. Quid
 faciemus de arca dei? Indicate nobis: quomodo remittam
 us eam in locum suum. Qui dixerunt. Si remittitis arcam dei
 israel: nolite dimittere eam vacuam, sed quod debet ei red
 dite pro peccato, et tunc curabimus et scietis quare non recedat
 manus eius a vobis. Qui dixerunt. Quid est quod pro delicto
 reddere debeamus ei? Responditque illi. Iuxta nunc
 puunciarum philistinorum quoniam annos aureos facietis
 et quoniam mures aureos, quia plaga vna fuit omnibus vo
 bis et satrapis vestris. Facietisque similitudines annorum
 vestrorum, et similitudines murium que demoliti sunt terra, et da
 bitis deo israel gliaz si forte releuet manus suam a
 vobis et a dijs vestris et a terra. Quare grauatis cor
 da vestra sic aggrauauit egyptus et pharao cor suum
 Nonne postquam percussus est, tunc dimisit eos et abiit?
 Nunc ergo arripite et facite plaustrum novum vnus
 et duas vaccas fetas quibus non est impositum iugum iun
 gite in plastro et recludite vitulos earum domi.
 Tolleitisque arcam domini: et ponetis in plastro: et vasa
 aurea que exsoluistis ei pro delicto ponetis in capsella
 ad lat' eius: et dimittite eam ut vadat: et aspicietis.
 Et siquidem per viam finium suorum ascenderit in bethsames
 ipse fecit nobis hoc malum gracie sine autem in me sciemus quia
 nequaquam manus eius tetigit nos: sed casu accidit. Fe
 cerunt ergo illi hoc more, et tollentes duas vaccas que lac
 tabant vitulos iunxerunt ad plastrum: vitu
 losque earum cluserunt domi. Et posuerunt arcam dei
 super plastrum et capsella que habebat mures aureos et
 similitudinem annorum. Ibat autem in directum vacce per viam
 que ducit bethsames, et itinere vno gradiebant per ge
 tes et mugietes, et non declinabant neque ad dexteram
 neque ad sinistram. Sed et satrape philistinorum sequen
 tur usque ad terminos bethsames. Porro bethsa
 mite metebant triticum in valle. Et eleuantes oculos
 viderunt arcam: et gauisi sunt cum viderent. Et plau

strum venit in agrum iosue bethsamite: et stetit ibi.
 Erat autem ibi lapis magnus et ceciderunt ligna plau
 stri: vaccasque imposuerunt super ea holocaustus domino
 Leuite autem deposuerunt arcam dei et capsella que erat
 iuxta eam in qua erant vasa aurea et posuerunt super lapi
 dem grande. Viri autem bethsamite obtulerunt holocau
 sta, et imolauerunt victimas in die illa domino. Et qui
 que satrape philistinorum viderunt et reuersi sunt in
 accharon in die illa. Hi sunt autem anni aurei que red
 diderunt philistinorum pro delicto domino. Quot vnus, ga
 za vnus, aschalon vnus, geth vnus, accharon vnus
 et mures aureos secundum nunciam vrbium philistinorum quoniam
 puunciarum: ab vrbemurata ad villam que erat absque mu
 ro usque ad abel magnum super quem posuerunt arcam domini
 que erat usque in illa die in agro iosue bethsamite. Per
 cussit autem dominus de viris bethsamitibus, eo quod vidissent
 arcam domini, et percussit de populo septuaginta viros et quoniam
 quingenta milia plebis. Luxitque populus eo quod dominus percussis
 set plebem plaga magna. Et dixerunt viri bethsamite
 Quis poterit stare in conspectu domini dei sancti huius? Et
 ad quem ascendet a nobis? Miserruntque nuncios ad hi
 tatores cariathiarum dicentes. Reduxerunt philistinorum
 arcam domini: descendite et reducite eam ad vos.

L.S. De transitu arce in cariathiarim, de fede
 re populi ad dominum in iudicio samuelis que iudicauit populum
 de oblatione samuelis, et de humilitate philistinorum
 et pace israel.

Ca. VII

Venerunt ergo viri cariathiarum et reduxerunt
 arcam domini: et intulerunt eam in domum aminadab
 in gabaa. Eleazar autem filius eius sanctificauerunt
 ut custodiret arcam domini. Et factum est, ex quo die
 mansit arca domini in cariathiarum multiplicati sunt dies
 Erat quippe iam annus vicesimus. Et requirit omnis domus
 israel dicens. Si in toto corde vestro reuertimini ad dominum,
 auferte deos alienos de medio vestri, baalim et asta
 roth, et preparate corda vestra domino: et seruite ei soli et
 ruet vos de manu philistinorum. Abstulerunt ergo et fi
 lii israel baalim et astaroth: et seruerunt domino soli. Dis
 cit autem samuel. Congregate vniuersum israel in mas
 phat, ut orare pro vobis dominus. Et conuerunt in mas
 phat. Dauseruntque aquam et effuderunt in conspectu
 domini, et ieiunauerunt in die illa atque dixerunt. Tibi pec
 cauimus domine. Iudicauitque samuel filios israel in mas
 phat. Et audierunt philistinorum quod congregati essent
 filii israel in masphat: et ascenderunt satrape philistinorum
 ad israel. Quod cum audissent filii israel: timuerunt a
 facie philistinorum. Dixeruntque ad samuelem. Ne ces
 ses pro nobis clamare ad dominum deus nostrum: ut saluet
 nos de manu philistinorum. Tulit autem samuel agnum
 lactante vnus et obtulit illum holocaustus integris
 domino. Et clamauit samuel ad dominum pro israel et exaudi
 uit eum dominus. Factum est autem cum audisset offerret holo
 caustus domino: philisteos inire plus in israel. Intro
 nuit autem dominus fragore magno in die illa super phili

Regum I

stis et exterruit eos et ceteri sunt a filiis israel. Egredietur
 filii israel de masphat persecuti sunt philisteos, et per-
 cussit eos usque ad locum qui erat sub bethchar. Tu-
 lit autem samuel lapidem unum et posuit eum inter masphat
 et inter sen, et vocavit nomen loci illius: lapis adiutorum.
 Dicitque. Ducisque auxiliarius est nobis dominus. Et humili-
 ati sunt philistini: nec apposuerunt ultra venire in
 terminos israel. Facta est itaque manus domini super philiste-
 os cunctis diebus samuel: et reddite sunt urbes quas tulerat
 philistinis ab israel israeli: ab accharo usque geth
 et terminos suos. Libavitque israel de manu philisti-
 norum eratque pax inter israel et amorem. iudicabatque
 samuel israel cunctis diebus vite sue: et ibat per singulos
 annos circumiens bethel et galgala et masphat et iu-
 dicabat israel in supradictis locis. Reuertebaturque
 in ramatha: ibi enim erat domus eius et ibi iudicabat
 israel. Edificavit etiam ibi altare domino.

L.S. De filiis samuel qui declinat ad auariciam
 et populus petit regem. quibus ius regis predicat. VIII

Actum est autem cum senuisset samuel, posuit fi-
 lios suos iudices in israel. Fuitque nomen fi-
 lij eius primogeniti iohel: et nomen secundum abia
 iudicum in bethsabee. Et non ambulauerunt filij illius in
 vijs eius: sed declinauerunt post auariciam, acceperunt
 que munera: et perterunt iudicium. Congregati ergo
 vniuersi maiores natu israel, venerunt ad samuelem
 in ramatha: dixeruntque ei. Ecce tu senuisti filij tui
 non ambulat in vijs tuis. Constitue nobis regem ut iu-
 dicet nos: sicut et vniuersae huius nationes. Displicuit
 que primo in oculis samuel eo quod dixissent, da nobis re-
 gem ut iudicet nos. Et orauit samuel ad dominum. Di-
 xit autem dominus ad samuelem. Audi vocem populi in omnibus que lo-
 quunt tibi. Non enim te abiecerunt sed me: ne regnum
 super eos. Iuxta omnia opera sua que fecerunt a die qua ad-
 duxi eos de egypto usque ad diem hanc: sicut dereli-
 querunt me et fuerunt dijs alienis: sic faciunt etiam
 tibi. Nunc ergo vocem eorum audi. Verum non testare eos
 et predicare eis ius regis que regnaturus es super eos. Dixit
 itaque samuel omnia verba domini ad populum que petierat a se
 regem et ait. Hoc erit ius regis que imputaturus est vobis. Si
 filios vestros tollet et ponet in curribus suis, facietque si-
 bi equites et praecursores quadrigarum suarum: et constituet si-
 bi tribunos et centuriones: et aratores agrorum suo-
 rum: et messorum segetum: et fabros armorum et currum
 suorum. Filias quoque vestras faciet sibi vnguetarias et
 focarias et panificas. Agros quoque vestros et vineas et
 oliueta optima tollet, et dabit suis suis. Sed et se-
 getes vestras et vinearum redditus addecimabit ut det
 eunuchis et famulis suis. Seruos etiam vestros et
 ancillas et iuuenes optimos et asinos auferet:
 et ponet in ope suo. Reges quoque vestros addecimabit
 vosque eritis ei serui. Et clamabitis in die illa a fa-
 cie regis vestri quem elegistis vobis: et non exaudiet vos
 dominus in die illa: quia petistis vobis regem. Noluit autem po-
 pulus audire vocem samuel: sed dixerunt. Nequaquam. Rex

enim erit super nos et erimus nos quasi sicut omnes gentes,
 et iudicabit nos rex noster, et egredietur ante nos, et pu-
 gnabit bella nostra pro nobis. Et audiuit samuel omnia
 verba populi: et locutus est ea in auribus domini. Dixit autem dominus
 ad samuelem. Audi vocem eorum et constitue super
 eos reges. Et ait samuel ad viros israel. Vadat
 unusquisque in ciuitatem suam.

L.S. De saule et inquisitione azinaz. Et de ad-
 uentu eius ad samuelem, de armo dextro dato sau-
 li in conuiuio samuelis. Ca. IX

Erat vir de beniamin nomine Cis filius
 abiel: filij seor, filij bechor, filij sareth, fi-
 lij apbia, filij viri gemi fortis robore. Et
 erat ei filius vocabulo saul: electus et bonus: et non erat
 vir de filiis israel melior illo. Ab huiusmodi et sursum emi-
 nebat super omnes populum. Perierat autem azine cis patris
 saul. Et dixit cis ad saul filium suum. Tolle tecum unum
 de pueris: et surgens vade et quaere azinas. Qui
 cum transissent per montem effraim et per terram salisa et non
 inuenissent transierunt etiam per terram salim: et non erant
 sed et per terram gemini: et minime reppererunt. Cum autem
 venissent in terram suph: dixit saul ad puerum quem crat
 cum eo. Veni et reuertamur: ne forte dimiserit pro
 me azinas et sollicitus sit pro nobis. Qui ait ei. Ecce
 vir dei est in ciuitate hac, vir nobilis, omne quod loquitur sine
 ambiguitate venit. Nunc ergo eam illuc: si forte in-
 dicet nobis de via nostra prope quam venimus. Dixitque
 saul ad puerum suum. Ecce ibi. Quid feremus ad
 virum dei? Panis deficit in stercibus nostris: et spor-
 tulam non habemus ut demus homini dei: nec quicquam aliud. Rur-
 sum puer respondit sauli et ait. Ecce inuenta est in manu
 mea quarta pars stateris argenti, domus homini dei: ut indi-
 cet nobis viam nostram. Olim in israel sic loquebatur unusquisque
 quod vadens consulere deum. Venite et eam ad videndum
 Qui ei propheta dixit hodie vocabatur oli videns. Et di-
 xit saul ad puerum suum. Optimus primo tuus. Veni ea-
 mus. Et ierunt in ciuitate in qua erat vir dei. Cumque
 ascenderet cliuuium ciuitatis, inueniunt puellas egre-
 dietes ad hauriendum aquam: et dixerunt eis. Num habet
 videns? Que respondentes dixerunt illis. Hic est. Ecce ante
 te. Festina nunc. Hodie enim venit in ciuitatem, quia sa-
 crificium est hodie populi in excelso. Ingressi etiam urbe
 statim inuenietis eum antequam ascendat excelsum ad vesce-
 dum. Neque ei comessurus est populus donec ille veniat
 quia ipse benedictus hostie et deinceps comedet quem vo-
 cati sunt. Nunc ergo descendite: quia hodie replet eum
 Et ascenderunt in ciuitatem. Cumque ambularet in medio
 urbis apparuit samuel egrediens obviam eis ut ascen-
 deret in excelsum. Dominus autem reuelauerat auricularum
 samuel ante unam diem quam veniret saul dicens. Hac
 ipsa hora quam nunc est: cras mittam virum ad te de terra
 beniamin, et vngues eum ducem super populum meum israel.
 Et saluabit populum meum de manu philistinorum, quia
 respexi populum meum. Venit enim clamor eorum ad samuelem
 Cumque aspexisset samuel saulem: dominus dixit ei. Ecce
 l iij

Eccl. xlv. d

D

A

Dee. xii. c
Deu. xii. c

E

D

infra. r. e

A
i. Para. viij. c
infra. xii. s

infra. r. d

B

iiij. Reg. ij. f
et. viij. d

E

vir quē dixerā tibi. Iste dñabit p̄plo meo. Acces-
 sit autē saul ad samuelē i medio porte et ait. Indi-
 ca oro mihi ubi ē dom⁹ vidētis. Et rñdit samuel
 sauli dicēs. Ego suz vidēs. Ascēde añ me i excel-
 suz: vt comedas mecū hodie. et dimittā te mane:
 et oīa q̄ sūt i corde tuo iudicabo tibi. Et de azinis
 q̄s nūdustert⁹ pdidisti ne sollicit⁹ sis: qz inuēte
 sunt. Et cum⁹ erūt optia q̄q̄ isrl: nōne tibi et omī
 domui p̄ris tui: Rñdēs at saul ait. Nūqd nō fili⁹
 gemi ego sū de mīma tribu isrl: et cognatio mea
 nouissima int̄ oēs familias de tribu beniamin.
 Quare g⁹ locut⁹ es mihi s̄monē istū? Assumēs
 itaqz samuel saulē et puez ei⁹: introduxit eos i tri-
 cliniu: et dedit eis locū in capite eoz q̄ fuerāt iui-
 tati. Erāt ei q̄si trigita viri. Dixitqz samuel coco
 Da ptē quā dedi tibi: et p̄cepi vt reponeres seoz
 sum apud te. Leuauit at coc⁹ armū et posuit ate
 saul. Dixitqz samuel. Ecce qd remāsit pone ante
 te et comede. qz de industria suatū ē tibi qm̄ pplz
 vocauit. Et comedit saul cū samuele i die illa. Et
 descēderūt de excelso in oppidū. et locut⁹ est euz
 saule i solario: strauitqz saul i solarior et dormiuit
 Cūqz m̄ac surrexissent et iā dies lucesceret. voca-
 uit samuel saulē in solario dicēs. Surge vt dimit-
 tā te. Et surrexit saul. Egressi sūt ābo. ip̄e videli-
 cet et samuel. Cūqz descenderent in extrema p̄-
 te ciuitatis. samuel dixit ad saul. Dic puero vt
 antecedit nos et transeat. Tu autē subsiste pau-
 lisper vt indicem tibi verbum dñi.

C.S. De vinctōe saul i regē: et signis datis si-
 bi et p̄cepto expectatiōis et de p̄batiōe saul. et de
 p̄firmatiōe reg⁹ ei⁹ p̄pli sorte i masphat.

Aut at samuel lēticulā olei et effudit sup
 caput ei⁹: et deosculat⁹ ē eū et ait. Ecce vn-
 rit te dñs sup hereditatē suā i p̄ncipez: et
 liberabis pplz suū de manib⁹ inimicoz ei⁹ q̄ i cir-
 cūtu ei⁹ sūt. Et h̄ tibi signū. qz vnxit te dñs i p̄n-
 cipē. Cūqz abieris hodie a me. inuenies duos vi-
 ros iux sepulcz rachel i finib⁹ bēiamī i meridie
 dicētqz tibi. Inuēte sūt azine ad q̄s ietas p̄qren-
 das. et intermissis p̄z tu⁹ azinis sollicit⁹ ē p̄ vob⁹
 et dicit. Quid faciā de filio meo? Cūqz abier⁹ in-
 de et vltra trāsier⁹ et veneris ad quercū thabor: i-
 ueniet te tres viri ascēdētes ad deū i bethel. vn⁹
 portās tres hedos. et ali⁹ tres tortas panis. et al-
 lius portās lagenā vini. Cūqz te salutauerit da-
 būt tibi duos panes et accipies de manu eoz. Post
 h̄venies i collē dñi. vbi ē statio philistino-
 rum. Et cū igressus fuer⁹ ibi vrbē. obuū habebis
 gregē p̄p̄az descēdētium de excelso. et añ eos
 psalteriuz et tympanū et tybiā et cytharā. ip̄osqz p̄-
 p̄herātes. et ililiet i te spūs dñi et p̄p̄babis cū eis
 et mutaberis i vn⁹ aliū. Quē ergo enenerit signa
 h̄ oīa tibi fac q̄cūqz iuenerit man⁹ tua qz dñs te-
 cum ē. Et descēdes añ me i galgala. Ego q̄ppe

descēdā ad te vt offeras oblationē et imoles vt
 ctimas pacificas. Septez dieb⁹ expectab⁹ donec
 veniā ad te et oñdā tibi q̄ facias. Itaqz cū auertis
 set hūez suū vt abiret a samuele imutauit ei de⁹
 cor ali⁹. et venerūt oīa signa h̄ idie illa. Venerunt
 qz ad p̄dictuz collē. et ecce cūc⁹ p̄p̄hetaz obuū
 ei. Et insiluit sup euz spūs dñi. et p̄p̄hetauit i me-
 dio eoz. Vidētes at oēs q̄ nouerāt eū heri et nu-
 dustert⁹ q̄ eēt euz p̄p̄heij. et p̄p̄hetaret. dixerūt
 adinuicē. Que nā res accidit filio cis. Nū et saul
 inter p̄p̄bas: Rñditqz ali⁹ ad altez dicēs. Et q̄s
 p̄z ei⁹? Propterea vsuz ē i p̄uerbiū. Nū et saul in-
 ter p̄p̄bas: Cessant aut p̄p̄bare. et venit ad ex-
 celsum. Dixitqz patru⁹ saul ad euz et ad puez ei⁹
 Quo abistis? Qui rñderūt. Querere azinas q̄s
 euz nō reperissem⁹ venim⁹ ad samuelē. Et dixit
 ei patru⁹ su⁹. Indica mihi qd dixerit tibi samuel
 Et ait saul ad patruū suū. Indicauit nob⁹. qz iuē-
 te eēt azine. De s̄mone at regni nō indicauit ei
 quē locut⁹ fuerat ei samuel. Et puocauit samuel
 pplm̄ ad dñz i masphat. et ait ad filios isrl. Hec
 dic dñs de⁹ isrl. Ego eduxi isrl de egypto. et crui
 vos de manu egyptioz et de manu oīm reguz q̄
 affligebāt vos. Vos at hodie picistis dñz deū
 v̄z q̄ sol⁹ saluauit vos de vniuersis mal⁹ et tribu-
 latōib⁹ v̄ris et dixistis. Neq̄q̄ h̄ regē p̄stitue sup
 nos. Nūc g⁹ state corā dño p̄ trib⁹ v̄zas et p̄ fami-
 lias. Et applicuit samuel oēs trib⁹ isrl. et cecidit
 fors sup tribū bēiamī. Et applicuit tribuz benia-
 min et cognatōes ei⁹ et cecidit sup cognatōez me-
 thri. et puenit vsqz ad saul filiū cis. Quēserūt g⁹
 cū. et n̄ ē iuēt⁹ illic. Et p̄sulerūt post h̄ dñm v̄z
 nā v̄tur⁹ eēt illuc. Rñditqz dñs. Ecce abscondit⁹
 est domi. Ecurrerūt itaqz et tulerūt euz inde ste-
 titqz i medio ppli et altior fuit vniuerso p̄plo ab
 hūero et sursum. Et ait samuel ad oēs pplm̄. Cer-
 te videtis quē elegit dñs. qm̄ nō sit filius illi in oī
 p̄plo. Et clamauit oīs pplz et ait. Vinat rex. Lo-
 cut⁹ ē at samuel ad pplm̄ legē regni et scripsit in
 libro et reposuit corā dño. Et dimisit samuel oēs
 pplm̄. singulos i domū suā. S̄ et saul abiit i do-
 mū suā i gabaa. Et abiit cū eo ps exercit⁹ q̄z te-
 tigerat de⁹ corda. Filij v̄o belial dixerūt. Nun sal-
 uare nos poterit iste? Et despererūt euz et nō at-
 tulerūt ei munera. Ille ei dissimlabat se audire.
C.S. De naas obsidente iabes galaad. de vi-
 ctoria saulis. de q̄b⁹ dicētib⁹ v̄n saluare poterit
 iste. de inuocatione regni eius. Saul regnat in
 galgala.

Ca. XI
Et factū ē q̄si post mēsem. ascēdit naas ā-
 monites. et pugnare cepit aduersū iabes
 galaad dixerētqz oēs viri iabes ad naas
 Habeto nos federatos et fuiem⁹ tibi. Et rñdit
 ad eos naas āmonites. In h̄ feriā vobiscuz fe-
 dus. vt cruaz oīm v̄m oculos dextros. ponāqz

A
 infra. xvi. c

S. ij. s

B

infra

infra

infra

s. b

s. vi

et infra

D

s. i. a

Ca. xvi

B

Ca. xvi

Regum I

vos opprobriū i vniuerso isrl. Et dixit ad eū se
niores iabes. **E**ccede nob septē dies vt mittam
nūcios ad vniuersos terminos isrl. et si nō fuerit
q̄ defēdat nos egrediemur ad te. Venerūt ḡ nū
cij i gabaa saul. et locuti sunt v̄ba b̄ audiēte pplō
Et leuauit oīs pplus vocē suā et fleuit. Et ecce
saul veniebat seq̄ns boues de agro: et ait. Quid
h̄z ppl̄s q̄ plorat? Et narrauerūt ei v̄ba viroz
iabes. Et insiluit spūs dñi i saul cū audiss̄ b̄ ver
ba et irat̄ ē furor ei nimis. Et assumēs vtrunq̄
bonē p̄cidit i frustra misitq̄ i oēs terminos isrl p̄
manū nūcioꝝ dicēs. Quicūq̄ nō exierit et secu
tus fuerit saul et samuel: sic fiet bob̄ ei. Inuasit
ergo timor dñi pplm: et egressi sunt q̄si vir vn̄ et
recessit eos i bezeth. Fuerūtq̄ filioꝝ isrl trecenta
milia. viroz at̄ i iuda triginta milia. Et dixerunt
nūcij q̄ venerāt. Sic dicet̄ vir̄ q̄ sunt i iabes
galaad. Cras erit vob̄ sal̄ cuz icaluerit sol. Ve
nerūt ergo nūcij et nūciauerūt vir̄ iabes. Qui
letati sūt et dixerūt. Mane eribim̄ ad vos et fac
ictis nob̄ oē q̄d placuerit vob̄. Et factū ē cū di
es crastin̄ venisset: p̄stituit saul pplm i tres par
tes. Et ingressus ē media castra i vigilia matuti
na et percussit āmon vsq̄ duz icaleretur dies. Re
liq̄ at̄ disp̄si sunt ita vt nō relinq̄rent ex eis duo
parit̄. Et ait ppl̄s ad samuelē. Quis ē iste q̄ di
xit saul nō regnabit sup nos? Date viros et iterfi
ciem̄ eos. Et ait saul. Nō occidet̄ q̄sq̄ i die hac:
q̄z hodie fec̄ dñs salutē i isrl. Dixit at̄ samuel ad
pplm. Venite et eam̄ i galgala: et inouem̄ ibi re
gnū. Et p̄xit oīs ppl̄s i galgala et fecerūt ibi re
gē saul corā dño i galgala. Et imolauerūt ibi vi
ctimas pacificas corā dño. Et letatus ē ibi saul
et cuncti viri israel nimis.

**L. S. De inocētia et māsfuetudine samuelis.
de correptione ppli. de signis dat̄ de celo. XII**

Dixit aut̄ samuel ad vniuersos isrl. **E**cce
audiui vocē v̄ram iuxta oīa q̄ locuti est̄
ad me et p̄stitui sup vos regē: Et nunc
rex gradit̄ aī vos: Ego at̄ senui et incanui. Por
ro filij mei vobiscuz sūt. Itaq̄ p̄uersat̄ corā vob̄
ab adolescētia mea vsq̄ ad hāc diē ecce p̄sto suz
Loq̄mini de me corā dño et corā xp̄o ei: vtz bo
uē cuiusq̄ tuleri aut azinus: si queq̄ calūniatus
suz: si opp̄ssi aliquē. si de manu cuiusq̄ mun̄ ac
cepi et p̄temnā illō hodie restituāq̄ vob̄. Et di
xerunt. Nō es calūniat̄ nos: neq̄ opp̄ssisti neq̄
tulisti de manu alicui q̄pp̄iā. Dixitq̄ ad eos. Te
stis ē dñs aduersus vos et test̄ xp̄s ei: i die hac
q̄z nō inuenit̄ i manu mea q̄pp̄iā. Et dixerunt.
Testis. Et ait samuel ad ppl̄z. Dñs q̄ fecit moy
sen et aaron. et eduxit p̄res n̄ros de terra egypti
adest. Nunc ergo state vt iudicio p̄tendā aduers
sum vos corā dño de oīb̄ misericordijs dñi q̄s
fecit dñs vobiscuz et cuz p̄rib̄ v̄ris. quō iacob in

gressus ē i egyptum et clamauerunt p̄res v̄ri ad
dñm et misit dñs moysen et aaron: et eduxit p̄res
v̄ros de egypto et collocavit eos in b̄ loco. Qui
obliti sūt dñi dei sui: et tradidit eos i manū s̄ysare
mḡri militie asor: et i manu philistinoy: et i manu
regi moab et pugnauerūt aduersus eos. Postea
aut̄ clamauerūt ad dñm et dixerūt. Peccauim̄
q̄z dereliquim̄ dñm: et fuiuim̄ baalim et astaroth.
Nūc ḡ erue nos de manu inimicoꝝ n̄roz: et fues
m̄ tibi. Et misit dñs hicroboal et badā et barach
et iepte et samuel. et eruit vos de manu inimicoꝝ
v̄roz p̄ circuitū et hitastis p̄fidēt. Vidētes at̄
q̄ naas rex filioꝝ āmon venisset aduersus vos.
dixistis mihi Neq̄q̄: s̄z rex ipabit nob̄ cū dñs de
v̄r regnaret i nob̄. Nūc ergo p̄sto ē rex v̄r que ele
gistis et petistis. Ecce dedit dñs regē. Si timue
ritis dñm et fueritis ei et audierit̄ vocē ei. et nō
exasperaueritis os dñi. eritis et vos et rex q̄ ipat
vob̄ seq̄ntes dñm deuz v̄m. Si at̄ nō audieritis
vocē dñi. s̄z exasperaueritis p̄mōes ei: erit manū
dñi sup vos et sup p̄res v̄ros. S̄z et nunc state et
videte rē istā grādē quā factus ē dñs i p̄spectu
v̄ro. Nunq̄d nō messis tritici ē hodie. Inuocabo
dñm et dabit voces et pluuias. et sciet̄ et videbit̄
q̄z grādē malū feceritis vob̄ i p̄spectu dñi peten
tes sup vos regē. Et clamavit samuel ad dñm et
dedit dñs voces et pluuias i illa die. Et timuit
oīs ppl̄s nimis dñm et samuelē. Et dixit vniuer
sus ppl̄s ad samuelē. Ora p̄ suis tuis ad dñm
deū tuū vt nō moriamur. Addidim̄ ei vniuersis
p̄ctis n̄ris maluz vt peterem̄ nob̄ regē. Dixit at̄
samuel ad ppl̄m. Nolite timere. Vos fecistis vni
uersum malū b̄. Verunt̄m nolite recedere a tergo
dñi: s̄z seruite dño i oī corde v̄ro: et nolite declina
re post vana q̄ nō p̄derūt vob̄: neq̄z eruent vos:
q̄z vana sunt: et nō derelinquet dñs pplm suuz p̄
pter nomē suū magnū q̄ iuravit dñs facere vos
sibi pplm. Absit at̄ a me b̄ p̄ctm̄ in dño vt cesses
orare p̄ vob̄. et docebo vos viā bonā et rectam.
Igit̄ timete dñm et seruite ei in veritate et ex to
to corde v̄ro. Vidistis enī magnifica q̄ in vobis
gesserit dñs q̄ si p̄seueraueritis i malicia. et vos
et rex vester pariter peribitis.

**L. S. De philisteis percussis a saule et ionatha
et itez p̄gregat̄. de filijs isrl q̄ abscōderūt se i an
tris de holocausto saulis. et de reprehensione eius
a samuele nō stabit regnum ei de diuisione regni
de trib̄ arneis p̄phetaz post trāsgressionē p̄ris
de armoy defectu in isrl nisi in saule et ionatha.**

Alius vnī āni erat saul cū **XIII**
regnare cepisset: duob̄ at̄ annis regna
uit sup isrl. Et elegit sibi saul tria milia
de isrl. Et erāt cū saul duo milia in machmas et
in mōte bethel: mille aut̄ cum ionatha in gabaa
beniamin Porro ceterz pplm remisit vniūqueq̄
I iij

Judi. iij. a

Judi. vi. c

s. viij. d et
s. r. e

D

B

infra

infra

infra

B

s. r. b

L

D

s. viij. d et
s. r. e

D

s. r. a

ca. xvi. d

B

ca. xvi. a

Regum I

in tabernacula sua. Et percussit ionathas stationes philistinorum quae erat in gabaa. Quod cum audissent philistinorum saul cecinit buccina in omni terra dicens. Audiant hebrei. Et uniuersus israel audiuit huiusmodi famam percussit saul stationes philistinorum. Et erexit se israel aduersus philistinum. Clamauit ergo populus post saul in galgala. et philistinum congregati sunt ad preliandum contra israel. triginta milia currum: et sex milia equum: et reliquum vulgus sicut arena quae est in litore maris plurima et ascendentes castrametati sunt in machmas ad orientem bethauen. Quod cum vidissent viri israel se in arto positos. afflictus enim erat populus. absconderunt se in speluncis: et in abditis: in petris quae et in antris et in asteris. Hebrei autem transierunt iordanem in terram gad et galaad. Cumque adhuc esset saul in galgala: uniuersus populus perterritus est qui sequebatur eum. Et expectauit septem diebus iuxta placitum samuel: et non venit samuel in galgala. Dilapsusque est populus ab eo. Ait ergo saul. Afferte mihi holocausta et pacifica. Et obtulit holocaustum. Cumque contempseret offerens holocaustum ecce samuel ueniebat. Et egressus est saul obuiam ei ut salutaret eum. Locutusque est ad eum samuel. Quid fecisti? Respondit saul. Quia vidi quod populus dilaberetur a me: et tu non ueneras iuxta placitos dies. Porro philistinum congregati fuerant in machmas: dixit. Nunc descendet philistinum ad me in galgala: et faciem domini non placui. Necessitate compulsus: obtuli holocaustum domino. Dicitque samuel ad saul. Stulte egisti nec custodisti mandata domini dei tui quae precepi tibi. Quod si non fecisses ista nunc preparasset dominus regnum tuum super israel in sempiternum. Sed nequaquam regnum tuum ultra surget. Quaesuit dominus sibi uirum iuxta cor suum. et precepit ei dominus ut esset dux super populum suum eo quod non seruauerat quae precepit dominus. Surrexit autem samuel: et ascendit de galgalis in gabaa bethamin. Et reliqui populi ascenderunt post saul obuiam populo quae expugnabat eos ueniens de galgala in gabaa in colle bethamin. Et recessit saul populum quod inuenit fuerat cum eo quasi sexcentos viros: et saul et ionathas filius eius populusque quod inuenit fuerat cum eis erat in gabaa bethamin. Porro philistinum castrametati sunt in machmas. Et egressi sunt ad preliandum de castris philistinorum tres cunei. Unus cuneus pregebat contra uiam efraim ad terram saul. Porro alius ingrediebatur per uiam bethoron. Tertius autem iterat se ad iter terminum in terra sabaa: imminetis uallis seboim contra desertum. Porro faber ferrarius non inueniebatur in omni terra israel. Cauent enim philistinum ne forte facerent hebrei gladium aut lanceam. Descendebat ergo omnis israel ad philistinum ut acueret unusquisque vomerem suum et ligonem et securim et tridentem et sarculum. Retuse itaque erant acies vomerum et ligonum et tridentium et securumque ad stimulum corrigendum. Cumque uenisset dies prelii non est inuentus ensis et lancea in manu totius populi qui erat cum saul et ionatha ex-

cepto saul et ionatha filio eius. Egressa est autem statione philistinorum ut transiret in machmas.

C. S. De ionatha et armigero eius qui ascendunt ad philistinum: dat signum armigero: quod tradat philistinum in manus eorum in modo loquendi. de victoria eius. de admiratione populi facta a saule de melle gustato a ionatha qui sorte deprehendit et a morte populi liberat. Notia generis saulis et quorundam de familia.

Ca. XIII

Et accidit in quadam die ut diceret ionathas filius saul ad adolescentem armigerum suum. Veni et transeamus ad stationem philistinorum quae est trans locum illum. Patri autem suo hoc ipsum non indicauit. Porro saul morabatur in extrema parte gabaa sub malogranato quae erat in agro gabaa. Et erat populus cum eo quasi sexcentorum virorum. Et achias filius achitob fratris iebabod filij phinees qui ortus fuerat ex heli sacerdote domini in sylo: portabat ephod. Sed et populus ignorabat quo esset ionathas. Erant autem inter ascensus per quos uidebatur ionathas transire ad stationem philistinorum eminentes petre ex utraque parte: et quasi in modum dentium scopuli hinc inde praecepti. Nomen unius boses: et nomen alteri sene. Unus scopulus prominens ad aquilones ex aduerso machmas: et alter ad meridiem contra gabaa. Dixit autem ionathas ad adolescentem armigerum suum. Veni transeamus ad stationem in circuncisionum horum: si forte faciat dominus pro nobis quia non est domino difficile saluare uel in multis uel in paucis. Dixitque ei armiger suus. Fac omnia quae placent animo tuo. Perge quocumque cupis et ero tecum ubicumque uolueris. Et ait ionathas. Ecce nos transimus ad viros istos. Cumque apparuerimus eis: si taliter locuti fuerint ad nos manete donec veniamus ad uos: stemus in loco nostro: nec ascendamus ad eos. Si autem dixerint ascendite ad nos: ascendamus ad eos. quia tradidit eos dominus in manus nostras. Hoc erit nobis signum. Appaerunt igitur uterque stationi philistinorum. Dixeruntque philistinum. En hebrei egrediuntur de caernis in quibus absconditi fuerant: Et locuti sunt uiri de statione ad ionathan et ad armigerum eius. Dixeruntque. Ascendite ad nos et ostendemus uobis rem. Et ait ionathas ad armigerum suum. Ascendamus. Sequere me. Tradidit enim dominus eos in manus israel. Ascendit autem ionathas manibus et pedibus reptans: et armiger eius post eum. Itaque cum vidissent faciem ionathae alij cadebant ante ionatham alios armiger eius interficiebat sequens eum. Et facta est plaga prima quam percussit ionathas et armiger eius quasi viginti virorum in media parte iugis: quam par bonorum in die arare consuevit. Et factum est miraculum in castris per agros. Sed et omnis populus stationis eorum quae ierant ad predandum obstupuit. et turbata sunt castra. Et accidit quasi miraculum a deo. Et respexerunt speculatores saul

B

S. r. b

E

Gene. xxxi. d
ij. Par. xvi. c

D

Judith

i. mach

q̄ erāt in gabaā bēiamin. ⁊ ecce multitudo pro-
strata: ⁊ huc illucq̄ diffugiēs. Et ait saul pp̄lo
q̄ erat cū eo. Requirite ⁊ videte q̄s abierit ex nob̄
Lūq̄ requisissent: reptū ē nō adesse ionathā ⁊ ar-
miger̄ ei? Et ait saul ad achīā applica arcā dñi
Erat ei ibi arca dñi i die illa cū filiis isrl̄. Lūq̄
loqueret̄ saul ad sacerdotē: tumult⁹ magn⁹ exor-
tus ē in castris philistinorū. Crescebatq̄ paula-
tim: ⁊ clar⁹ resonabat. Et ait saul ad sacerdotē:
Contrabe manū tuā. Et clamavit g⁹ saul ⁊ om̄s
pp̄ls q̄ erat cū eo ⁊ venerūt vsq̄ ad locū certami-
nis. Et ecce x̄sus fuerat gladi⁹ vniuscuiusq̄ ad
primū suū ⁊ cedes magna nimis. Sed ⁊ ebri
q̄ fuerant cū philistinū heri: ⁊ nudius tertī⁹ ascen-
derātq̄ cū eis in castris reuerſi sunt vt essent cū
isrl̄: ⁊ his q̄ erāt cū saul ⁊ ionathā. Om̄es q̄ is-
raelite qui se abscōderāt in mōte effraim audie-
tes q̄ fugissent philistei: sociauerūt se cū suis in
phio. Et erāt cū saul q̄si decē milia viroz ⁊ salua-
uit dñs de⁹ isrl̄ i die illa. Pugna aut̄ p̄ueit vsq̄
ad bethauē. Et viri isrl̄ sociati sunt sibi die illa.
Adiurauit autē saul ppl̄m dicēs. Maledict⁹ vir
q̄ comederit panē vsq̄ ad vespas: donec vlciscar
de inimicis meis. Et nō māducauit vniuersus
pp̄ls panē. Om̄sq̄ terre vulgus venit in saltus
in q̄ erat mel sup̄ facie m̄ agri. Ingressus ē itaq̄
pp̄ls saltū ⁊ apparuit fluēs mel: nullusq̄ appli-
cuit manū ad os suū. Timebat em̄ pp̄ls iuramē-
tum. Porro ionathas nō audierat: cū adiuraz
pater ei⁹ ppl̄m. Extēditq̄ summitatē virge quā
habebat in manu ⁊ intinxit in fauū mellis. Et
cōuertit manū suā ad os suū ⁊ illuminati sunt
oculi eius. Rñdensq̄ vn⁹ de pp̄lo ait. Iureiurā-
do cōstrinxit pater tu⁹ ppl̄m dicēs. Maledict⁹
vir q̄ comederit panē hodie. Defecerat aut̄ po-
pulus. Dixitq̄ ionathas. Turbauit pater me⁹
terrā. Vidistis ip̄i q̄ illuminati sunt oculi mei:
co q̄ gustauerim paululū de melle isto: q̄ntoma-
gis si comedisset pp̄ls de preda inimicorū suorū
quā repperit? Nōne maior plaga facta fuisset i
philistinū? Percusserūt ergo in die illa philiste-
os a machimis vsq̄ in bailon. Defatigat⁹ ē aut̄
pp̄ls nimis: ⁊ versus ad predā tulit oues et bo-
ues ⁊ vitulos ⁊ mactauerūt in terra. Comedit
q̄ populus cū sanguine. Nunciauerūt autē sau-
li dicētes q̄ pp̄ls peccasset dño comedens cum
sanguine. Qui ait preuaricati estis. Noluite ad
me iā nūc saxū grande. Et dixit saul. Disperga-
mini in vulgus ⁊ dicite eis: vt adducat ad me
vniuscuiusq̄ bouē suū ⁊ arietem: ⁊ occidit sup̄ istō
⁊ vscimini. ⁊ non peccabitis dño comedentes
eū sanguine. Ad duxit itaq̄ oīs pp̄ls vniuscuiusq̄
bouē in manu sua vsq̄ ad noctem: ⁊ occiderunt
ibi. Edificauit autē saul altare domino. Tūc
pmū cepit edificare altare dño. Et dixit saul. Ir-
ruam⁹ sup̄ philisteos nocte: ⁊ vastem⁹ eos vsq̄

dū illucescat mane nec relinq̄m⁹ ex eis virū. Di-
xitq̄ pp̄ls. Om̄e qd̄ bonū tibi videt̄ in ocul⁹ tuis
fac. Et ait sacerdos. Accedam⁹ huc ad deus. Et
psuluit saul dñm dicēs. Nū psequar philistinū?
Si trades eos in man⁹ isrl̄? Et nō rñdit ei i die
illa. Dixitq̄ saul. Applicate huc vniuersos āgu-
los pp̄li: ⁊ scitote et videte p̄ quē acciderit h̄ pec-
catū hodie. Siuit dñs saluator isrl̄. q̄ si p̄ iona-
thā filiū meū factum ē absq̄ retractōe morietur
Ad qd̄ null⁹ cōtradixit ei de om̄i pp̄lo. Et ait ad
vniuersum isrl̄. Sepamini vos in ptē vnā: ⁊ ego
cuz ionathā filio meo ero in ptē altera. Rñditq̄
pp̄ls isrl̄ ad saul. Qd̄ bonū tibi videt̄ i ocul⁹ tuis
fac. Et dixit ad dñm deus isrl̄. Dñe de⁹ isrl̄ da iu-
diciū qd̄ ē q̄ nō rñderis suo tuo hodie. Si i me
aut i ionathā filio meo ē iniqtas hec: da ostēsiō-
nē. Aut si hec iniqtas est i pp̄lo tuo. da scitatem.
Et deph̄sus est ionathas et saul. pp̄ls aut̄ exi-
uit. Et ait saul. Mitte sortem inter me ⁊ inter io-
nathā filiū meum. et captus est ionathas. Dixit
aut̄ saul ad ionathā. Indica mihi qd̄ feceris. Et
indicauit ei ionathas: ⁊ ait. Sustans gustam in
summitate virge que erat in manu mea paululū
mellis ⁊ ecce ego morior ⁊ ait saul. Hec faciat mi-
hi deus ⁊ hec addat quia morte morieris iona-
thā. Dixitq̄ pp̄lus ad saul. Ergo ne ionathas
moriet⁹: q̄ fecit salutē hāc magnā in isrl̄. Hoc ne-
phas est. Siuit dñs si ceciderit capill⁹ de capite
eius in terrā quia cum deo opatus est hodie. Li-
berauit ergo populus ionathā vt nō moreretur
Recessitq̄ saul: nec psecutus est philistinū. Por-
ro philistinū abierunt in loca sua. Et saul confir-
mato regno sup̄ isrl̄ pugnabat p̄ circūitū aduer-
sum oēs inimicos ei⁹ contra moab ⁊ filios amō
et edom ⁊ reges soba et philisteos ⁊ q̄cunq̄ se
verterat superabat. Congregatoq̄ exercitu per-
cussit amalech et eruit isrl̄ de manu vastatorum
ei⁹. Fuerūt autē filij saul: ionathas ⁊ iesu ⁊ mel-
chisua et noīa duaz filiarum eius: nomē primo-
genite merob et nomē minoris michol: et nomē
vrozis saul achinoem filia achimaas. Et nomē
principis militie eius abner fili⁹ ner: patrnelis
saul. Porro cis fuit pater saul ⁊ ner pat̄ abner
filius abiel. Erat autem bellum potens aduer-
sum philisteos. omnibus diebus saul. Nam quē-
cunq̄ viderat saul virum fortem et aptū ad pre-
lium. sociabat eum sibi.

Ca. XV.
De precepto dato sauli vt deleret ama-
lech. de trāsgressiōe ei⁹ q̄ pepcit agag regi. de cō-
mēdatiōe obediētie. de expulsiōe saul. de regno
samuel luget saul.

Et dixit samuel ad saul. De misit domi-
nus vt vngerem te in regem super po-
pulum eius isrl̄. Nunc ergo audi vocem
dñi. Hec dicit dñs exercituū. Recēsui q̄cūq̄ fecit
amalech israeli. quō restitit ei in via cū ascende-

infra. xxvij. a

3osue. vij. e

infra. xxij. c

5. r. a
i. Para. vij. e

Ero. xvij. c

infra. co.

5. co.

Judic.

i. mach.

L

Regum I

ret de egypto. Nunc g^o vade et percutite amalech et demolire universa ei⁹. Non percas ei: et non occupas ex rebus ipsius aliquid, sed interfice a viro usque ad mulierem: et puulum atque lactentem bouem et ovem: camelum et asinum. Precepit itaque saul populo et recessit eos quod si agnos duceta milia peditum, et decem milia virorum uida. Cumque venisset saul usque ad civitatem amalech: tetendit insidias in torrete. Dixitque saul cyneo Abite: et recedite atque discedite ab amalech ne forte involua te cum eo. Tu enim fecisti mihi misericordiam cum omnibus filiis israel: cum ascenderet de egypto. Et recessit cyneus de medio amalech. Percussitque saul amalech ab euila: donec veniat ad sur: quod est e regione egypti. Et apprehendit agag regem amalech vivum. Dime autem vulgus interfecit in ore gladii. Et percipit saul et populus agag: et optimis gregibus ovium et armentorum et vestibus et arietibus et universis que pulcra erant nec voluerunt disperdere ea. Quicquid ergo vile fuit et reprobum, id demoliti sunt. Factum est autem verbum domini ad samuelem dicens. Penitet me quod constituerim saul regem, quia dereliquit me et verba mea opere non implevit. Contristatus est samuel: et clamavit ad dominum tota nocte. Cumque de nocte surrexisset samuel ut iret ad saul: manens nuntiatus est samueli eo quod venisset saul in carmelum, et erexisset sibi fornix tripudiale: et reversus transisset: descendissetque in galgala. Venit ergo samuel ad saul: et saul offerbat holocaustum domino de initiis pedum que attulerat ex amalech. Et cum venisset samuel ad saul: dixit ei saul. Benedictus tu domino. Implevi verbum domini. Dixitque samuel, et quod est vox gregum que resonat in auribus meis et armentorum quam ego audio: Et ait saul De amalech adduxerunt ea. Percipit enim populus melioribus ovibus et armamentis ut immolarent domino deo tuo: reliqua vero occidimus. Ait autem samuel ad saul. Sine me et indicabo tibi que locus sit domini ad me nocte. Dicitque ei. Loquere. Et ait samuel. Nonne cum puulus esses in oculis tuis, caput in tribubus israel factus es. Anxit te dominus in regem super israel: et misit te dominus in viam: et ait, Vade et interfice peccatores amalech: et pugnabis contra eos usque ad interitionem eorum. Quare ergo non audisti vocem domini: sed versus ad pedes eius: et fecisti malum in oculis domini? Et ait saul ad samuelem. Immo audiui vocem domini et ambulavi in via per quam misit me dominus: et adduxi agag regem amalech: et amalech interfeci. Tulit autem de pedibus populi oves et boues primitias eorum que cesa sunt ut immolet domino deo suo in galgala. Et ait samuel. Numquid vult dominus holocausta aut victimas et non potius ut obediat voci domini. Melior est ei obedientia quam victimas: et auscultare magis quam offerre adipem arietum, quam quasi peccatum ariolandi est repugnare: et quasi scelus ydolatrie noli acquiescere. Pro eo ergo quod abiicisti sermonem domini: abiicit te dominus ne sis rex. Dixitque saul ad samuelem. Peccaui: quia peruratus sum sermonem domini et verba tua, times populum et

obediens voci eorum. Sed nunc perita est peccatum meum et revertere mecum ut adore dominum. Et ait samuel ad saul. Non revertar tecum: quia peccasti sermonem domini: et proiecit te dominus: ne sis rex super israel. Et reversus est samuel ut abiret. Ille autem apprehendit summitatem pallii eius: quod et scissa est. Et ait ad eum samuel. Scio domini regnum israel a te hodie et tradidit illud primo tuo meliori te. Porro triumphator in israel non peccet penitentie non flectet. Neque enim homo est agat penitentiam. At ille ait. Peccaui. Sed nunc honora me coram senioribus populi mei et coram israel, et revertere mecum ut adore dominum deum tuum. Reversus ergo samuel secutus est saule. Et adoravit saul dominum. Dixitque samuel. Adducite ad me agag regem amalech. Et oblatus est ei agag pinguis simus tremens. Et dixit agag. Siccine separat amara mors. Et ait samuel. Sicut fecit absque liberis mulieres gladii tuum: sic absque liberis erit inter mulieres manus tuae. Et in frustra percudit eum samuel coram domino in galgalis. Abijt autem samuel in ramatha: saul vero ascendit in domum suam in gabaa. Et non vidit samuel ultra saul usque in diem mortis sue. Veruntamen lugebat samuel saul quoniam dominum penitebat quod constituisset regem saul super israel.

C. S. De unctioe dauid in regem in domo patris sui, de spiritu nequam quod vexabat saul, de dauid qui percutiebat citharam.

Ca. XVI

Dixitque dominus ad samuelem. Usquequo tu luges saul, cum ego proiecerim eum ne regnet super israel. Imple cornu tuum oleo, et veni ut mittam te ad isai bethleemitem. Prouidi enim in filiis eius mihi regem. Et ait samuel. Quo vadam? Audiet enim saul et interficiet me. Et ait dominus. Titulum de armento tolles in manu tua et dices Ad immolandum domino veni. Et vocabis isai ad victimam: et ego ostendam tibi quid facias: et ungues quemcumque monstrauero tibi. Fecit ergo samuel sicut locutus est ei dominus. Venitque in bethleem. Et admirati sunt seniores civitatis occurrentes ei. Dixeruntque. Pacificus ne est ingressus tuus? Et ait. Pacificus ad immolandum domino veni. Sanctificamini: et venite mecum ut immole. Sanctificauit ergo isai et filii: et vocauitque eos ad sacrificium. Cumque ingressi essent vidit heliab et ait. Num coram domino est christus eius. Dixit dominus ad samuelem. Ne respicias vultum eius neque altitudinem stature eius: quoniam abiici eum nec iuxta intuitum hominis ego iudico. Homo enim videt ea que parent dominus autem intuetur cor. Et vocauit isai aminadab et adduxit eum coram samuele. Qui dixit. Nec hunc elegit dominus. Adduxit autem isai samma de quo ait. Etiam hunc non elegit dominus. Adduxit itaque isai septem filios suos coram samuele. Et ait samuel ad isai. Non elegit dominus ex istis. Dixitque samuel ad isai. Nunquid iam completi sunt filii? Qui respondit. Adhuc reliquus est puulus et pascit oves. Et ait samuel ad isai. Mitte et adduc eum. Nec enim discubemus priusquam huc ille veniat. Misit ergo et ad-

Gene. vi. b
infra. co.

Prover. xx. c

Ecces. iij. d

infra.

ij. Regi.
Lem.
Jofea.

ij. Regi.

duxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspectu. de
 coraque facie. Et ait dominus. Surge et unge eum. Ipse
 est enim. Tulit ergo samuel cornu olei. et unxit eum
 in medio fratrum eius. Et directus est spiritus domini a
 die illa in dauid et deiceps. Surgensque samuel
 abiit in ramatha. Spiritus autem domini recessit a saul.
 et exagitabat eum spiritus nequam a domino. Dixeruntque servi
 saul ad eum. Ecce spiritus domini malus exagitat te. Pro-
 uide tibi quod mihi aliquem bene psallentem et adducite enim
 ad me. Et respondens unus de pueris ait. Ecce vidi fili-
 um isai bethleemitem scientem psallere et fortissimum
 robore: et virum bellicosum et prudentem in verbis et vi-
 rum pulchrum: et dominus est cum eo. Misit ergo saul nuncios
 ad isai dicens: mitte ad me decem filium tuum qui est in pa-
 scuis. Tulit itaque isai azinum plenum panibus et la-
 genam vini: et hedum de capris unum: et misit per manum
 decem filium suum saul. Et venit decem ad saul. et stetit cor-
 ra eo. At ille dilexit eum nimis. et factus est eius armi-
 ger. Misitque saul ad isai dicens. Stet decem in conspectu
 meo. Inuenit enim gratiam in oculis meis. Igittur quicumque
 spiritus domini malus arripiebat saul: decem tollebat cy-
 tharam et percutiebat manu sua: et refocillabat saul
 et leuiter habebat. Recedebat enim ab eo spiritus malus.

Ca. XVII
 De bello philistinum contra israel. de victoria
 dauid contra goliath.

Quoniam congregantes autem philistinum agmina sua
 in bellum conueniunt in socoth iude et castra
 metati sunt iter socoth et azeccha in finibus
 domini. Porro saul et filii israel congregati venerunt
 in valle betherebim. et direxerunt aciem ad pugnam contra
 philistinum. Et philistinum stabat super montem ex parte
 hac et israel stabat super montem ex altera parte. vallibusque
 erat iter eos. et egressus est vir spiritus de castris
 philistinorum nomine goliath de geth: altitudinis
 sex cubitorum et palmo: et cassis erea super caput eius
 et lorica hamata induebat. Porro pondus lorice
 eius quatuor milia siclorum erat: et ocreas creas habebat
 in cruribus: et clypeus eius tegebatur humeros eius.
 Hastile autem haste eius erat quasi liciatorium texturatum.
 Ipsi autem ferrum haste eius sexcentos siclos habebat fer-
 ri. Et armiger eius antecedebat eum. Stansque clama-
 bat. aduersum philistinos israel: et dicebat eis. Qua-
 re venistis pati ad bellum? Numquid ego non sum philis-
 teus et vos servi saul? Eligite ex vobis virum et descen-
 dat ad singulare certamen. Si querit pugnam me-
 cum et percussit me: erim vobis seruus. Si autem ego per-
 uerero et percussero eum: vos servi eritis et seruetis nobis.
 Et aiebat philisteus. Ego exprobraui agminibus
 israel hodie. Date mihi virum: et ineat mecum singula-
 re certamen. Audientes autem saul et omnes israelite sermo-
 nes philistei huiuscemodi. stupebant et metuebant
 nimis. Dauid autem erat filius viri effraei de quo super

dictum est: de bethleem iuda cui nomen erat isai. qui ha-
 bebat octo filios. et erat vir in diebus saul senex et
 gradens inter viros. Abiecit autem tres filios eius maio-
 res post saul in bellum. Et nomina trium filiorum eius qui prece-
 runt ad bellum. heliab primogenitus et scos aminadab
 tertius et samma. Dauid autem erat minimus. Tribus ergo
 maioribus secutus saule abiit decem et reuersus est ad saul
 ut pasceret gregem patris sui in bethleem. Procedebat
 homo philisteus mane et vespe et stabat quadraginta die-
 bus. Dixit autem isai ad decem filios suos. Accipe fratribus
 ephipolite et decem panes istos et curre in ca-
 stram ad fratres tuos et decem formellas casei. has de-
 feres ad tribunum. Et fratres tuos visitabis. si recte age-
 rit et cum quibus ordinati sunt disce. Saul autem et illi et
 omnes filii israel in valle betherebim pugnant aduer-
 sum philistinum. Surrexit itaque decem mater: et circumdavit
 gregem custodi. et onustus abiit sicut precepit ei isai. Et
 venit ad locum magdala et ad exercitum qui egressus
 ad pugnam vociferatus erat in certamine. Direxerat ei
 aciem israel: et philistinum ex aduerso fuerat preparatus.
 Dereliquens ergo decem vasa que attulerat sub manu cu-
 stodis ad sarcinas. cucurrit ad locum certaminis et
 interrogabat si oia recte agerentur erga fratres suos.
 Cumque adhuc ille loqueretur eis apparuit vir ille spu-
 rius ascendens goliath nomine philisteus de geth de
 castris philistinorum. Et loquente eo habebat verba au-
 diuit decem. Omnes autem israelite cum vidissent virum fugerunt
 a facie eius timentes eum valde. Et dixit unusquisque
 de israel. Numquid vidisti virum hunc qui ascendit? Ad exprobra-
 ndum enim israel ascendit. Virum ergo qui percussit eum. ditabit
 rex diuitijs magnis et filiam suam dabit ei. et domum
 patris eius faciet absque tributo in israel. Et ait decem ad vi-
 ros qui stabant secum dicens. Quid dabit viro qui percus-
 serit philisteum hunc et tulerit opprobrium de israel.
 Quis est enim huius philisteus in circuncisus qui exprobrauit
 aciem dei vinctis? Referebat autem ei populus eundem ser-
 monem dicens. Nec dabit viro qui percussit eum. Quod
 cum audisset heliab frater eius maior loquente eo cum alijs
 iratus est decem. et ait. Quare venisti et quare dereliquisti
 pauculas oues illas in deserto. Ego noui su-
 perbia tua et nequitiam cordis tui: quod videres bellum de-
 scendisti. Et dixit decem. Quid feci? Numquid non verbum est.
 Et declinauit paululum ab eo ad alium. Dixitque
 eundem sermonem. Et respondit ei populus verbum sicut prius. Au-
 dita sunt autem verba que locutus est decem. et annuntiata in con-
 spectu saul. Ad quem fuisset adductus locutus est ei. Non
 scidat cor cuiusquam in eo. Ego seruus tuus vadam et pu-
 gnabo aduersus philisteum. Et ait saul ad dauid
 Non vales resistere philisteo isti. nec pugnare ad-
 uersus eum quia puer es. Hic autem vir bellator est ab ado-
 lescencia sua. Dixitque decem ad saul. Pascebat seruum
 tuum patris sui gregem et veniebat leo vel ursus et tolle-
 batque arietem de medio gregis. et persequabar
 eos et percutiebam eruebamque de ore eorum.
 Et illi consurgebant aduersum me: et apprehen-
 debam mentum eorum et suffocabam. interficiebamque

Reg. iij. b
 Reg. iij. b
 s. r. a
 ps. lxxvii.
 dauid. r. ij. d

6

D

A

E

D

infra. r. a
 et. r. v. e

Reg. iij. b
 Lem. iij. b
 Jos. iij. b

Reg. iij. c

B

Regum I

bāq̄ eos. Nā ⁊ leonē ⁊ vrsū interfeci ego fū
tuus. **E**rit igit̄ ⁊ philiste⁹ b̄ icircūcisus q̄si vn⁹
ex eis. Nūc vadā ⁊ auferā obprobriū ppli. Qm̄
q̄s ē iste philiste⁹ icircūcisus: q̄ ausus ē maledi
cere exercitui dei viuēt̄. **E**t ait dō. Dñs q̄s cri
puit me de manu leonis ⁊ de manu vrsi: ip̄e me
liberabit de manu philistei h⁹. **D**ixit at̄ saul ad
dō. **E**ade: ⁊ dñs tecū sit. **E**t induit saul dō vesti
mētis suis: ⁊ ip̄osuit galeā ereā sup caput ei⁹: et
vestiuit eū lorica. **A**ccict⁹ g⁹ dō gladio ei⁹ sup ve
stē suā: cepit tēptare si armat⁹ posset icedere. Nō
em̄ hēbat cōsuetudinē. **D**ixitq̄ dō ad saul. Non
possuz sic icedere: qz nō vsū habeo. **E**t deposuit
ea. **E**t tulit baculū suū quē sp̄ hēbat i manib⁹ et
elegit sibi q̄nq̄z limpidissimos lapides de torrē
te ⁊ misit eos i perā pastoralē quā hēbat secū: ⁊
fundā manu tulit. ⁊ p̄cessit aduersuz philisteum
Ibat aut̄ philiste⁹ icedēs ⁊ appropinquās ad
uersuz dō: ⁊ armiger ei⁹ añ eū. **E**ūq̄ insperisset
cū philiste⁹ ⁊ vidisset dō. desperit eū. **E**rat autē
adolescēs rufus ⁊ pulcher aspectu. **E**t dixit phi
liste⁹ ad dō. Nūqd̄ ego canis sum q̄ tu venis ad
me cū baculo. **E**t maledixit philiste⁹ dō in dñs
suis. **D**ixitq̄ ad dō. **V**eni ad me ⁊ dabo carnes
tuas volatilib⁹ celi ⁊ bestijs t̄re. **D**ixit autē dō
ad philisteū. **T**u venis ad me cū gladio ⁊ hasta
⁊ clypeo: ego aut̄ venio ad te in noīe dñi exerci
tuū dei ⁊ agminū isrl̄ q̄b⁹ exprobraſti hodie ⁊ da
bit te dñs i manu mea ⁊ p̄cutiā te ⁊ auferam ca
put tuuz a te. **E**t dabo cadauera caſtroꝝ philis
tīm hodie volatilib⁹ celi ⁊ bestijs t̄re vt ſciat
oīs t̄ra: qz ē dñs de⁹ i isrl̄: ⁊ nouerit vniuerſa ec
cleſia b̄: qz nō i gladio nec i hasta ſaluat dñs Ip
ſi⁹ ei ē bellū ⁊ tradet vos i man⁹ n̄ras. **E**ū ergo
ſurrexiſſet philiste⁹ ⁊ veniret ⁊ appropiquaret
dō: feſtinauit dō ⁊ occurrit ad pugnā ex aduer
ſo philistei. **E**t miſit manū ſuam in perā: tulitq̄
vnū lapidē ⁊ fundā iecit. ⁊ circūducens p̄cuſſit
eū in fronte. **E**t infixus ē lapis in fronte eius. ⁊
cecidit in faciē ſuā ſup terram. **R**ecualuitq̄ dō
aduerſum philisteū in funda ⁊ lapide. p̄cuſſūq̄
philisteū interfecit. **E**ūq̄ gladiū nō haberet in
manu dō. cucurrit ⁊ ſtetit ſup philisteum ⁊ tulit
gladiū ei⁹. ⁊ eduxit eū de vagina ſua ⁊ iterfecit
eū. p̄ciditq̄ caput ei⁹. **V**idētes aut̄ philistiim q̄
mortu⁹ eſſet fortiffim⁹ eoz. ſugerūt. **E**t p̄ſurgen
tes viri isrl̄ ⁊ iuda vociferati ſūt. et p̄ſecuti ſunt
philisteos vsq̄z dū veniret i vallē et vsq̄z ad por
tas accharō. **E**cciderūtq̄z vulnerati de philistijs
i via ſarim. et vsq̄z ad geth. et vsq̄z accharon. **E**t
reuertētes filij isrl̄. poſtq̄ p̄ſecuti ſūt philisteos
iuaſerūt caſtra eoz. **A**ſſumēs aut̄ dō caput philis
teci attulit illū i iherl̄m arma n̄o eius poſuit i ta
bnaclō ſuo. **E**t eo at̄ tpe q̄ vi d̄erat saul dō egre
dientē. p̄ philisteū. ait ad abner p̄ncipes militie
ſue. **D**e qua ſtirpe deſcendit hic adoleſcens. **D**i

xitq̄ abner **V**iuit aīa tua rex ſi noui. **E**t ait rex
Intrōga tu cur⁹ filij ſit iſte puer. **E**ūq̄ regressus
eēt dō p̄cuſſo philisteo. tulit eū abner ⁊ introdu
xit corā ſaule i caput philistei h̄ntē in manu ſua.
Et ait ad eū saul. **D**e q̄ p̄gēme es o adoleſcens.
Dixitq̄ dō. **F**ili⁹ fui tui iſai bethleemite ego ſuz
L. S. **D**e amicitia ⁊ p̄federatōe dō: ⁊ iona
the filij regi ſaul. de cātu ml̄iez p̄cuſſit saul mille
⁊ dō decē milia. de ira ſaul p̄ b̄ cātu. de ip̄o p̄p̄e
tātē i domo ſua ⁊ volēte p̄figere dō lācea cū pa
riete. **S**aul at̄ amonet dō ⁊ p̄mittit ei filiā ſuam
maiorē merob q̄ alteri dat⁹. poſtea saul p̄mittit
ei michol filiā i vxorē: ſp̄ſalia petit cētū p̄putia.
dō p̄ſoluit ⁊ fit gener regis. **L. XVIII**

Et factū ē cū cōpleſſet loq̄ ad saul. aīa io
nathē p̄glutinata ē aīe dō ⁊ dilexit eū io
nathas q̄si aīam ſuaz. **T**ulitq̄ eū saul in
die illa: ⁊ nō cōceſſit ei vt reuertereſ in domū pa
tris ſui. **I**merūt at̄ dō ⁊ ionathas fedus. **D**ilige
bat enī eū q̄si aīam ſuā. **N**am expoliauit ſe iona
thas tunica q̄ erat induit⁹ ⁊ dedit eaz dō ⁊ reliq̄
veſtimēta ſua vsq̄z ad gladiū ⁊ arcū ſuū: ⁊ vsq̄z ad
balt̄heū. **E**grediebat q̄z dō ad oīa quecūq̄ miſi
ſet eū saul: et prudēter ſe agebat. **P**oſuitq̄ cum
ſaul ſup viros belli: ⁊ acceptus erat in ocul⁹ vni
uerſi ppli: maxieq̄ i cōſpectu ſamloꝝ ſaul. **P**or
ro cū reuertereſ p̄cuſſo philisteo dō. ⁊ ferret ca
put eius i hieruſalē: egreſſe ſunt mulieres de vni
uerſis vrbib⁹ isrl̄ cātātes chorozq̄ ducētes in oc
cuſum saul regis i tympanis leticie ⁊ i ſiſtris ⁊
p̄cinebat mulieres ludētes atq̄ dicētes. **P**er
cuſſit saul mille: ⁊ dō decē milia. **I**rat⁹ eſt at̄ saul
nimis ⁊ displicuit i oculis ei⁹ iſte ſmo. **D**ixitq̄.
Dederūt dauid decē milia: ⁊ mihi mille dederūt
Quid ei ſupeſt niſi ſolū regnū. **N**ō rectis ergo o
culis saul aſpiciebat dō a die illa deiceps. **P**oſt
diē at̄ alterā iuaſit ſp̄s dei mal⁹ saul. ⁊ p̄pheta
bat i medio dom⁹ ſue. **D**avid at̄ p̄ſallebat manu
ſua ſic p̄ ſingulos dies. **T**enebatq̄ saul lāceam ⁊
miſit ea putās q̄ p̄figere poſſet dō cum pariete
Et declinauit dō a faciē ei⁹ ſc̄do. **E**t timuit saul
dō eo q̄ eēt dñs cū eo et a ſe reſceſſiſſet. **A**moit
ergo eū saul a ſe: ⁊ ſc̄c̄ eū tribunū ſup milleviros
Et egrediebat ⁊ intrabat i cōſpectu ppli. **I**n oi
bus q̄z v̄ijs ſuis dō prudēter agebat: ⁊ dñs erat
cū eo. **V**idit itaq̄ saul q̄ prudēs eēt nimis: et ce
pit cauere eū. **D**is at̄ isrl̄ et iuda diligebat dauid
Ipſe aut̄ igrediebat ⁊ egrediebat añ eos. **D**ixit
q̄ saul ad dō. **E**cce filia mea maior merob. ip̄am
dabo tibi vxorē: tantūmodo eſto vir fortis ⁊ pre
liare bella dñi. **S**aul aut̄ reputabat dicēs. **N**on
ſit man⁹ mea in eo: ſz ſit ſup eū man⁹ philistinoz
Ait autē dauid ad saul. **Q**uis ego ſum. aut que ē
vita mea: aut cognatio p̄ris mei in isrl̄ vt ſiā ge
ner regis. **F**actum eſt aut̄ t̄pus cū deberet dari
merob filia saul dō data eſt hadrieli molathite

i. mach. iij. d

Eccli. xlvij. a

B

infra.

infra. m.
i. infra. m.
Eccli. p̄.

D

ii. Reg.

vxor. Dilexit autē dō michol filiā saul alterā. Et
 nunciatū ē saul: et placuit ei. Dixitq; saul. Dabo
 eā illi vt fiat ei i scādalu: et sit sup eū man⁹ phili
 stinoy. Dixitq; saul ad dō. In duab⁹ reb⁹ gener
 me⁹ er⁹ hodie. Et mādauit saul suis suis. Loq⁹
 mini ad dō clā me dicentes. Ecce places regi. et
 oēs sui ei⁹ diligūt te. Nūc g⁹ esto gener reg⁹. Et
 locuti sūt sui saul i aurib⁹ dō oīa vba b⁹ et ait dō
 Nūc par⁹ videt vob⁹ gener eē reg⁹? Ego at sū vir
 paup⁹ et tenuis. Et renūciauēt sui saul dicētes
 Huiuscemodi vba locut⁹ ē dauid. dixit autē saul.
 Sic loq⁹mini ad dō. Nō h⁹ rex sponsalia necesse
 nisi tm̄ cētū pputia philistinoy. vt fiat vltio de
 inimicis reg⁹. Porro saul cogitabat dō tradere
 i man⁹ philistinoy. Cūq; renūciasset sui ei⁹ dō
 vba q̄ dixerat saul. placuit s⁹mo i oculis dō vt fie
 ret gener regis. Et post paucos dies surgēs dō
 abiit i accharō cū vir⁹ q̄ sub eo erāt: et percussit ex
 philistin⁹ dūcētos viros. et attulit eoy pputia et
 ānumerauit ea regi: vt esset gener ei⁹. Dedit itaq;
 saul ei michol filiā suā vxorē. Et vidit saul: et
 itellexit qd dñs esset cū dō. Michol autē filia saul
 diligebat ei. Et saul magis cepit timere dō. Fa
 ctusq; ē saul inimic⁹ dō cūctis dieb⁹. Et egressi
 sunt pncipes philistinoy. A pncipio autē egres
 sionis eoy. prudēt⁹ se gerebat dō q̄ omēs viri
 saul. et celebre factum est nomen eius nimis.

L.S. De saule q̄ pcepit occidi dō Indicat b⁹
 ei ionathas: saul itez inuadit a spū malo. et vult
 lācea cōfigere dō. Michol eum saluat. fugit dō
 ad samuelē: saul mittit nūcios vt rapiāt dō tri
 bus vicib⁹ mittūt nūcij et oēs cū samuele pphē
 tant de saule pphante cū pphetātib⁹. **XIX**

Locutus ē autē saul ad ionathā filiū su
 um et ad oēs seruos suos vt occiderēt
 dauid. Porro ionathas fili⁹ saul dili
 gebat dauid valde. Et indicauit ionathas dō di
 cēns. Querit saul pater meus occidere te. Qua
 propter observa te q̄so mane. et maneb⁹ clā et ab
 scōder⁹. Ego autē egrediēs stabo iux⁹ patrē meū
 in agro vbicūq; fuerit: et ego loquor de te ad pa
 trē meū et quodcūq; videro nūciabo tibi. Locu
 tus ē ergo ionathas de dō bona ad saul patres
 suū. Dixitq; ad eū. Ne pecces rex in seruū tuum
 dauid: qz nō peccauit tibi. et opa ei⁹ bona sūt tibi
 valde: et posuit animā suā in manu tua et percussit
 philisteū: et fecit dñs salutem magnā vniuerso is
 raeli. Vidisti et letatus es. Quare ergo peccas
 i sanguine innoxio iterciciens dō q̄ est absq; cul
 pa. Dō eū audisset saul: placat⁹ voce ionathe iu
 rauit. Quia dñs: qz nō occides. Vocauit itaq; io
 nathas dō. et indicauit ei oīa vba b⁹. Et introdu
 xit ionathas dō ad saul et fuit añ eum sicut erat
 beri et nudius tert⁹. Motū ē autē rursus bellū et
 egressus dō pugnavit aduersus philistin⁹ puf
 sitq; eos plaga magna. et fugerūt a facie ei⁹. Et

fact⁹ ē spūs dñi mal⁹ i saul. Sedebat at in domo
 sua: et tenebat lācea. Porro dō psallebat i manu
 sua. Nisusq; ē saul pfigere dō lācea i pariete. Et
 declinauit dō a facie saul. Lācea at cassō vulnere
 plata ē in pariete. et dō fugit. et saluat⁹ ē nocte il
 la. Misit ergo saul satellites suos nocte i domuz
 dō vt custodirēt eū et interficerēt mane. Dō cum
 ānunciasset dō michol vxor sua dicēs. Nisi salua
 ueris te nocte hac cras morier⁹: deposuit eū p se
 nestrā. Porro ille abiit et aufugit: atq; saluat⁹ ē
 Tulit autē michol statuā. et posuit eā sup lectū. et
 pellē pilosaz capraz posuit ad caput ei⁹ et opuit
 eā vestimētis. Misit at saul apparitores q̄ rap
 perēt dō. et rñsus ē qd egrotaret. Rursusq; misit
 saul nūcios vt viderēt dō dicēs. Afferte eum ad
 me i lecto et occidat. Cūq; venissent nūcij inuen
 tū ē simulac⁹ sup lectū et pellis capraz ad caput
 ei⁹. Dixitq; saul ad michol Quare sic illulisti mi
 hi et dimisisti inimicū meum vt fugeret? Et rñdit
 michol ad saul. Quia ipse locut⁹ ē mihi dicēns.
 Dimitte me. alioqñ iterciciā te. Dauid at fugiēs
 saluat⁹ ē. Et venit ad samuel i ramatha et nūcia
 uit ei oīa q̄ fecerat sibi saul. Et abierunt ipse et sa
 muel. et morati sunt i naioth. Nūciatū ē at saul a
 dicētib⁹. Ecce dō i naioth i ramatha. Misit ergo
 saul lictores vt rapent dō. Qui cū vididissent cu
 neū pphaz vaticinātū. et samuelē stātē sup eos.
 fact⁹ ē etiā spūs dñi i illis. et pphare ceperūt etiā
 ipi. Dō cū nūciatū eēt saul: misit et alios nūcios
 pphetauerūt at et illi. Et rursus misit saul ter
 tios nūcios q̄ et ipi pphauerūt. Et irat⁹ iracūdia
 saul. abiit etiā ipse i ramatha. et venit vsq; ad ci
 sternā magnā q̄ ē i sochot. et iterrugauit et dixit.
 In q̄ loco sunt samuel et dō. Dictūq; ē ei. Ecce i
 naioth sunt i ramatha. Et abiit i naioth i rama
 tha. Et fact⁹ ē etiā sup eū spūs dñi: et ābulauit i
 grediēs et pphetabat vsq; dū veniret i naioth i
 ramatha. Et expoltauit etiā ipse se vestimēt⁹ suis
 et pphetauit cū ceter⁹ corā samuel et cecinit nud⁹
 tota die illa et nocte. Tñ et exiit pucrbiū. Nun et
 saul inter prophetas.

L.S. De renouatiōe et pfirmatiōe federis da
 uid et ionathe. et qliter ionathas apd saul excusat
 dō absentē et ille cōfundit eū obprobri⁹. de signo
 triū sagittaz inter ionathā et dō. Saul arripuit
 lācea vt pcutiat ionathan excusantē dō. de fletu
 ionathe et dauid et osculo. **Ca. XX**

Agit at dauid de naioth q̄ ē in ramatha
 veniēsq; locut⁹ est corā ionatha. Quid
 feci? Que est iniquitas mea et qd peccatus
 meū in p̄rem tuū: qz q̄rit aiām meam. Qui dixi ei
 Absit a te. nō morieris. Necq; enī faciet p̄ meus
 qd q̄ grāde vel puū. nisi pri⁹ idicauerit mihi. Hūc
 ergo celauit a me p̄ me⁹ p̄monē tantūmodo. Ne
 quaq; ei erit istud. Et iurauit rursus dō. Et ille
 ait. Scit profecto p̄ tu⁹ qd inueni grām in oculis

Regum I

lis tuis et dicet. Nesciat h' ionathas. ne forte tristef. Quinimo uiuit dñs et uiuit aia tua: qz vno tñmvt ita dicā. gradu ego morsqz diuidimur. Et ait ionathas ad dd. Qdcunqz dixerit mihi ania tua: faciā tibi. Dixit autē dd ad ionathā. Ecce lalēde sūt crastino. et ego ex more sedere soleo iux regē ad uescēdū. Dimitte g' me ut abscondar in agro vsqz ad uesperā diei tertiē. Si respiciēs re qñerit me p' tu'. m' deb' ei Rogauit me dauid ut iret celerit i bethleē ciuitatē suā. qz uictime solē nes ibi sūt uniuersis p' tribulib' suis. Si dixerit bñ. par erit suo tuo. Si autē fuerit irat'. scito qz cōpleta ē malicia ei'. Fac g' miam i suū tuū: qz fed' dñi me famulū tuū tecū inire fecisti. Si autē ē iniquitas aliq' i me: tu me iterfice et ad p'ez tuuz ne itroducas me. Et ait ionathas. Absit h' a me Neqz em' fieri pōt ut si certe cognouero p'pletaz esse p'is mei maliciā p' te. nō anūciē tibi. Rñdit qz dd ad ionathā. Quis fnūciabit mihi si qd forte m' derit tibi p' tu' dure de me et ait ionathas ad dd. Veni et egrediamur foras i agrū. Cūqz exissent abo i agrū. ait ionathas ad dd. Dñe de' isrl' si uestigauero sniam p'is mei crastino uel pendis. et aliqd boni fuerit sup dd. et nō statim m' fero ad te et notū tibi fecero h' faciat deus ionathe et h' augeat. Si autē pseuerauerit patris mei malicia aduersuz te: reuelabo aurē tuā et dimittā te ut vadas i pace. et sit dñs tecū sicut fuit cū p'ze meo. Et si uixero facias mihi miaz dñi si uero mortu' fuero. nō auferes miaz tuam a domo mea vsqz i sempiternū. Aut si nō fecero qñ eradi cauerit dñs inimicos dauid unūquēqz de terra auferat ionathan de domo sua: et reqrat dñs de manu inimicoz dd. Depigit g' ionathas fed' cū domo dd. Et reqsiuit dñs de manu inimicoz dauid. Et addidit ionathas deierare dd eo q' diligeret illū. Sic em' aiam suā: ita diligebat eum. Dixitqz ad eū ionathas. Cras lalēde sūt: et reqrer'. Reqret em' sessio tua vsqz pendie. Descendēs g' festin' et ueniēs i locū ubi celādus es in die qñ opari licz et sedeb' iux lapidē cui nomē est ezel. et ego tres sagittas mittā iux eū: et iaciā qñi exercēs me ad signū. Mittā qz et puez dicēs ei Vade et affer mihi sagittas: si dixerō puero Ecce sagitte itra te sūt: tolle eas: tu ueni ad me: qz par tibi ē et nihil ē mali. Uiuat dñs. Si at sic locut' fuero puero: ecce sagitte ultra te sūt vade i pace. qz dimisit te dñs. De h'bo at qd locuti fuim' ego et tu: sit dñs iter me et te vsqz i sepiter' nū. Abscōdit' ē g' dd i agro: et uenit lalēde et sedit rex ad comedēdū panē. Cūqz sedisset rex sup cathedrā suā fm cōsuetudinē q' erat iux p'rietem: surrexit ionathas et sedit abner ex latere saul. vacuusqz appuit loc' dd. et nō ē locut' saul q'c'q' i die illa. Rogitabat ei q' forte euenisset ei ut nō eēt mūd' nec purificat'. Cūqz illuxisset di

es scda post lalēdas. rursus appuit vacu' loc' dauid. Dixitqz saul ad ionathā filiū suū. Cur nō uenit fili' isai nec heri nec hodie ad uescēdū. Rñditqz Ionathas sauli. Rogauit me obnire ut iret in bethleē et ait. Dimitte me qm' sacrificiū solēne ē i ciuitate mea: vn' de frīb' meis accersuit me. Nūc ergo si iueni grām i oculis tuis vadā cito et uidebo frēs meos. Ob hāc cām nō uenit ad mēfaz reg'. Frat' at saul aduersuz ionathā dixit ei. Fili mlier' ultro uix rapiēt'. nūqd ignoro qā dilig' filiū isai i p'fusiōez tuā: et i cōfusiōez igno' mimose m'is tue. Dib' ei dieb' qb' filius isai uerit sup terrā. nō stabilier' tu neqz regnū tuum. Itaqz iā nūc mitter adduc eū ad me qz fili' mortis ē. Rñdēs at ionathas sauli p'zi suo ait. Quare moriet'. Quid fec'. Et arripuit saul lācēā ut p'cuteret eū. Et intellexit ionathas q' diffinitum eēt a p'ze suo ut iterficret' dd. Surrexit ergo ionathas a mēsa i ira furoz' et nō comedit i die lalēday scda panē. Cōtristat' ē ei sup dd. eo q' cōfudisset eū p' suus. Cūqz illuxisset mane: uenit ionathas i agrū iuxta placitū dd. et puer puul' cū eo. Et ait ad puez suū. Vade et affer mihi sagittas q's ego iacio. Cūqz puer cucurrisset iecit aliā sagittā trans puez. Uenit itaqz puer ad locū iaculi qd miserat ionathas. Et clamauit ionathas post tergum pueri. et ait. Ecce ibi est sagitta porro ultra te. Clamauitqz iterum ionathas post terguz pueri dicēs. Festina velociter ne steteris. Collegit autē puer ionathe sagittas et attulit ad dñz susi. et qd ageret' penit' ignorabat. Tm' modo ei ionathas et dd re nouerāt. Dedit ergo ionathas arma sua puero et dixit ei. Vade et defer in ciuitatē. Cūqz abisset puer surrexit dauid de loco q' vergebat ad austrum. et cadens pron' in terrā adorauit tertio. Et osculātes se alterutrum: fleuerunt piter: dauid autē ampli'. Dixit ergo ionathas ad dauid. Vade in pace. Quecūqz iurauimus ambo in noie dñi dicentes. dñs sit i' ter me et te. ut er semen tuum et semen meum vsqz in sempiternum. Et surrexit dauid et abiit sed et ionathas ingressus est ciuitatem.

Ca. XXI
De fuga dauid i nobe ad achimelech sacerdotē q' dedit panes p'positiōis et gladiū golie et dñm p' eo p'suluit. post h' fugit dd ad achis regē geth. ubi p' timore furozē et insaniā simulat emittēdo saliuā p' barbā.

Uenit autē dauid i nobe ad achimelech sacerdotē. Et obstupuit achimelech eo q' uenisset dauid et dixit ei. Quare tu solus et nullus est tecū. Et ait dauid ad achimelech sacerdotē. Rex p'cepit mihi p'monē et dixit. Nemo sciat rēpp quā missus es a me. et cuiusmodi p'cepta tibi dederi. Nam et pueris meis p'dixi i illū et i illū locū. Nūc ergo si qd habes ad manū u' qnqz panes da mihi aut q'c'q' inuenieris. Et rñdens sa

5.14.

infra

Regum I

cerdos ad dō ait illi. Nō habeo laicos panes ad manū s; tñ panē sc̄m. Si mūdi sūt pueri maxie a mlierib; māducēt. Et r̄ndit dō sac̄doti z dixit ei. Et q̄dē si de mlierib; agit p̄tinuim; nos ab heri z nudius tertius q̄n egrediebamur. z fuerūt vasa pueror; sc̄ta. Porro via h̄ polluta ē. s; z ip̄a hodie sc̄tificabit i vasis. Dedit ergo ei sacerdos sc̄tificatū panē. Neq; ei erat ibi panis nisi tñ panis p̄positiōis q̄ s̄blati fuerāt a facie dñi. vt ponerētur panes calidi. Erat aut̄ ibi vir quidā d̄ suis saul i die illa int; i tabnaclo dñi. z nomē ei; doech idume; potētissim; pastor; saul. Dic pascebat mulas saul. Dixit at̄ dō ad achimelech. Si hēs h̄ ad manū hastā aut gladiū: da mihi. qz gladiū meū z arma mea nō tuli mecū. Sermo enī regis urgebat. Et dixit sac̄dos. Ecce h̄ gladi; goliath philisti; quē percussisti i valle therebithi: z iuoluitus pallio p; ephot. Si istū vis tollere: tolle. Neq; enī h̄ ē ali; absq; eo. Et ait dō. Nō ē huic al; filius. Da mihi eū. Surrexit itaq; dō z fugit i die illa a facie saul: z venit ad achis regez geth. Dixerūtq; sui achis cū vidissent dō. Nūquā iste est dō rex tre: Nōne huic cātabāt p̄ choros dicētes percussit saul mille: z dō decē milia. Posuit at̄ dō ymones istos in corde suo. z extimuit valde a facie achis regis geth. Et mutauit os suū corā achis: z collabebat inf̄ man; eor;. z ipingebat in ostia porte defluēbatq; saliuē ei; i barbā. Et ait achis ad suos suos. Vidistis hoīez insanū. qre ad duristis eū ad me? An desunt nob; furiosi: qz iuduxist; istū vt fureret me p̄nte. Dimittite illū hinc ne ingrediatur domū meā.

Ca. XXII
De cōuenientib; ad dō z spelūca odolla. z de trāsitu eius ad regē moab. de gad p̄pba q̄ misit dauid in terras iuda. de doech idumeo q̄ irruit in sacerdotes octogintaquin; . de abiatthar q̄ fugiens venit ad dauid et nunciauit mortem sacerdotum.

A Bijt ergo dō iñ. z fugit i spelūcā odollā dō cū audissent frēs ei; z oīs dom; patris ei; descēderūt ad eū illuc. Et p̄uenērūt ad eū oēs q̄ erāt i angustia p̄stitutū: z opp̄si ere alieno z amaro aīo z fact; ē eor; p̄nceps. Fuerūt q; cū eo q̄si q̄drigēti viri. Et p̄fect; ē dō inde in masphat. q̄ ē moab. Et dixit ad regē moab. Maneat oro p̄r me; z mī mea vobiscū. donec sciā qd faciat mihi de;. Et reliq̄t eos añ faciē regis moab. Vāserūtq; apd eū cūctis dieb; q̄b; dō fuit i p̄sidio. Dixitq; gad p̄pba ad dō. Noli manere in p̄sidio. Proficiscere z vade i terrā iuda. Et p̄fect; ē dō. z venit in saltū areth. Et audiuit saul q; apparuisset dō z viri q̄ erāt cū eo. Saul aut̄ cuz maneret i gabaa z cēt i nemore qd est i rama. hāstā manu tenēs. cūctiq; sui eius circūstarēt cum ait ad suos suos q̄ assistebat ei. Audite me nūc filij gemini. Nūquā oīb; vob; dabit fili; isai agros

z vineas z vniuersos vos faciet tribunos z centuriōes qm̄ piurastis oēs aduersus me. z nō ē q̄ mihi renūciet: maxie cū z fili; me; sedus iūxerit cū filio isai. Nō ē q̄ vices meā doleat ex vob; nec q̄ anūciet mihi: eo q; suscitauerit fili; me; suū meū aduersus me infidiatē mihi vsq; hodie. R̄ndens aut̄ doech idume; q̄ assistebat z erat p̄m; i; suos saul. vidi inqt̄ filiū isai i nobe apd achimelech filiū achitob sacerdotē. Qui p̄suluit p̄ eo dñm. z cibaria dedit ei. S; z gladiū goliath philisti; dedit illi. Misit ergo rex ad accersiedū achimelech sac̄dotē filiū achitob: z oēs domū p̄ris ei; sac̄dotū q̄ erat i nobe. q̄ vniūsi venerūt ad regē. Et ait saul ad achimelech. audi fili achitob. Qui r̄ndit p̄resto sum dñe. Dixitq; ad eū saul. Quare piurastis aduersum me tu z fili; isai. z dedisti ei panes z gladiū z cōsulisti p̄ eo dñm vt p̄urgeret aduersus me infidiator vsq; hodie p̄manēs: Respōdēsq; achimelech regi ait. Et q̄s i oīb; suis tuis sic dō fidel; z gener reg;. z p̄ges ad imperiū tuū. z glōsus i domo tua: Nū hodie cepi p̄ eo p̄sulere dñm. Absit h̄ a me. Ne suspicet rex aduersus suū suū rē huiuscemodi i vniuersa domo patris mei. Nō cī sciuit su; tu; q̄c̄q; sup; h̄ i regocio vel modicū vel grāde. dixitq; rex. Morie ris achimelech tu z oīs dom; p̄ris tui. z ait ref̄ emissarijs q̄ circūstabāt eū. Couertim; z iterfici te sacerdotes dñi. Nā man; eor; cū dō est sciētes q; fugisset: z nō idicauerūt mihi. Noluerūt at̄ serui reg; extēdere man; suas i sacerdotes dñi. Et ait rex ad doech. Couertere tu. z irruē i sacerdotes dñi. Couersusq; doech idume;. irruit i sacerdotes z trucidauit i die illa octogintaquin; viros vestitos ephot lineo. nobe at̄ ciuitatē sacerdotum percussit i ore gladij viros z mlieres z puulos et lactātes bouēq; z asinū z ouē i ore gladij. Quā dēs aut̄ vnus filius achimelech filij achitob: cuius nomē erat abiatthar: fugit ad dō z anūciauit ei q; occidisset saul sacerdotes dñi. Et ait dō ad abiatthar. Sciebā ei; i die illa q; cuz ibi cēt doech idume; p̄culdubio anūciaret sauli. Ego sum re; oīs aīaz p̄ris tui. Mane mecū ne timeas. Si q̄s q̄sierit aīaz meā q̄ret z aīaz tuā. mecū suaberis.

Ca. XXIII
De dauid liberauit ceilā qd etiā dauid timore saul fugit in desertuz ziph: vbi ionathas cōfortauit man; ei; in deo. De zipheis q̄ dauid sauli accusauerūt. Ille venit ad querendū istum dauid hoc vidēs descēdit i desertum maon sauli nūciaf; z iterū p̄sequit eū. desperat dauid de euasione scd tandē liberaf;.

E t̄ anūciauerūt dō dicētes. Ecce philistij oppugnāt ceilā z diripiūt areas p̄suluit ergo dō dñm dicēs. Nū vadā z percūtā philisteos istos: Et ait dñs ad dō. vad; z percūties philisteos z saluab; ceilā. z dixerūt viri q̄ erāt cū dō ad eū. Ecce nos h̄ in iudea cōsistētes time

iiij. Reg. vi. e

5. r. b

Se. xxxij. d
5. iij. c
5. fri. e

5. r. iij. g

D

A

B

5. r. a
5. r. b
5. r. c

5

5. r. iij. c
5. fri. e

5. r. iij. g

B

5. i. c

B

infra

Regum I

mus: quanto magis si erim⁹ in caelā aduersū agmī
na philistinoy. Rursus g⁹ dauid consuluit dñm
Qui rñdēs ait ei. Surge ⁊ vade i caelā Ego em̄
tradā philisteos in manu tua. Abijt ergo dd et
viri ei⁹ i caelā ⁊ pugnavit aduersū philisteos. et
abegit iumētā eoy. ⁊ percussit eos plaga magna.
⁊ salvavit dauid hitatores ceile. Porro eo tpe
q̄ fugiebat abiatthar fili⁹ achimelech ad dauid i
caelā ephot secū dñs descēderat. Nūciatū ē autē
fauli q̄ venisset dauid i caelā. Et ait saul. Tradi
dit eū dñs i man⁹ meas. clususq; ē itrogressus
vrbē i q̄ porte ⁊ sere sūt. Et p̄cepit saul oī pplo
vt ad pugnā descēderet i caelā. ⁊ obsideret dd et
viros ei⁹. Qd cum rescisset dauid. qz prepararet ei
faul clā malū. dixit ad abiatthar sacerdotē. Ap
plica ephot. Et ait dauid. Dñe de⁹ isrl: audiuit
famā fu⁹ tu⁹ q̄ disponat saul venire in caelā. vt
euerat vrbē pp̄ me Si tradēt me viri ceili i ma
nus ei⁹. ⁊ si descēdet saul sicut audiuit fu⁹ tuus
dñe de⁹ isrl idica fuo tuo. Et ait dñs. Descēdet
Dixitq; rursus dauid. Si tradēt me viri ceile ⁊
viros q̄ sunt mecū in manu saul: Et dixit dñs.
Tradēt. Surrexit ergo dauid ⁊ viri ei⁹: q̄si sc̄cē
ti ⁊ egressi de ceila huc atq; illuc vagabāf icerti
Nūciatūq; ē saul q̄ fugisset dauid de ceila ⁊ sal
uat⁹ esset quāobzē dissimulavit exire. Quorabat
aut dauid i deserto i locis firmissimis: māsitz in
mōte solitudinis ziph i mōte opaco. Querebat
eū tñ saul cūct⁹ dieb⁹: ⁊ nō tradidit eū dñs i ma
nus ei⁹. Et vidit dd q̄ egressus esset saul vt q̄re
ret aiaz ei⁹ Porro dauid erat i deserto ziph i silua
Et surrexit ionathas fili⁹ saul ⁊ abijt ad dauid
in siluā: ⁊ cōfortavit man⁹ eius i deo: dixitq; ei
Ne timeas. Neq; em̄ iueniet te man⁹ saul patr⁹
mei. Et tu regnab sup isrl: ⁊ ego ero tibi secūd⁹.
S⁹ ⁊ saul p̄ me⁹ scit b. Percussit ergo vterq; se
d⁹ corā dño. Quāsitz dd i silua: ionathas aut
reuerfus ē i domū suā. Ascēderūt aut ziphei ad
saul i gabaa: dicētes. Nonne ecce dauid latitat
apd nos i locis tutissimis silue i colle achile q̄ ē
ad dexterā desiti: Nūc ergo sicut desideravit aia
tua vt descēderes: descēde. nřz aut erit vt trada
m⁹ eū i man⁹ reg⁹. Dixitq; saul. Bñdicti vos a
dño: qz doluistis vicē meā. Abite ergo oro ⁊ dili
gēt⁹ p̄pate: ⁊ curiosi⁹ agite ⁊ p̄siderate locū vbi
sit pes ei⁹. vel q̄s viderit eū ibi vbi dixist⁹. Reco
gitat em̄ de me: q̄ callide ifidier ei. Cōsiderate
⁊ videte oīa latibula ei⁹ i q̄b⁹ abscondit. ⁊ reuer
timini ad me ad rē certā vt vadā vobiscū. Qd si
etiā i frā se obstruxerit: p̄scrutabor eum i cūctis
milib⁹ mda. At illi surgētes abierūt in ziphāte
faul. Dauid aut ⁊ viri ei⁹ erāt in deserto maon i
cāpēstribus ad dexterā iesimuth Iuit ergo saul
⁊ socij eius ad q̄rendū eū. Et nūciatū ē dauid.
statimq; descēdit ad petrā. ⁊ s̄abat in deserto
maon. Qd cū audisset saul: p̄secut⁹ est dauid in

deserto maon. Et ibat saul ⁊ viri ei⁹ ad lat⁹ montē
ex pte vna. dauid aut ⁊ viri ei⁹ erāt i latere mōt⁹
ex pte altera. Porro dauid desperabat se posse
evadere a facie saul. Itaq; saul ⁊ viri ei⁹ in mo
dū corone cingebāt dauid ⁊ viros ei⁹ vt capent
eos. Et nūci⁹ venit ad saul: dicēs. Festina et ve
ni qm̄ infuderunt se philistinim sup terrā. Reuer
sus est ergo saul desistes p̄scq; dauid. ⁊ prexit in
occursum philistinoy. Propter b̄ vocauerūt lo
cū illū petrā diuidentem.

L. S. de fuga dd i Engaddi vbi i spelūca ma
nes p̄scidit orā chlamidis saul: de iuramēto dd
Inde dd ad tutiora loca ascēdit. **XXIII**

A Scēdit ergo dauid inde. ⁊ habitavit in
locis tutissimis engaddi. Cūq; reuer
sus esset saul postq; p̄secut⁹ ē philisteos
nūciauerūt ei dicētes. Ecce dauid in deserto ē en
gaddi. Assumēs ergo saul tria milia electoy vir
roy q; oī isrl prexit adiuestigādum dd ⁊ viros
eius etiā sup abrutissimas petras q̄ solis ibicab⁹
perue sunt. Et venit ad caulas ouū q̄ se offere
bāt viāt: eratq; ibi spelūca quā ingressus ē saul
vt purgaret ventrē. Porro dauid ⁊ viri ei⁹ i inte
riori pte spelūce latebāt. Et dixerūt serui dauid
ad eū. Ecce dies de q̄ locutus est dñs ad te: ego
tradaz tibi inimicū tuū vt facias ei sicut placue
rit i ocul⁹ tuis. Surrexit ergo dauid ⁊ p̄scidit
orā chlamidis saul silenter. Post hec percussit
cor suū dauid eo q̄ abscondisset oram chlamidis
saul. Dixitq; ad viros suos. Propiti⁹ sit mibi
dñs ne faciā hanc rē dño meo xp̄o dñi. vt mittā
manū meā in eū: qz xp̄us dñi est. Viuit dñs. qz
nisi dñs pcusserit eū aut dies ei⁹ venerit vt mori
atur. aut descēdēs i p̄eliū p̄erit. pp̄iti⁹ mibi sit
dñs vt nō mittā manū meā in xp̄m dñi. Et p̄fres
git dauid viros suos sermomb⁹ istis. ⁊ nō p̄mi
sit eos vt consurgerēt in saul. Porro saul exur
gens de spelunca p̄gebat cepto itinere. Surre
xit aut dauid post eu et egressus de spelūca cla
mavit p̄ tergū saul dicēs. Dñe mi rex. Et respe
xit saul post se ⁊ inclinās se dauid p̄n⁹ in terrā
adorauit. Dixitq; ad saul. Quare audis verba
hoim loquentiū. dauid querit malū aduersus te:
Ecce hodie viderūt oculi tui q̄ tradiderit te do
minus in manu mea in spelūca ⁊ cogitavi vt oc
cidrēt te: sed pepcit tibi ocul⁹ meus. Dixi enim.
Nō extendā manū meā in dñm meū. qz xp̄us dñi
ē. Quin poti⁹ p̄ mi vide ⁊ cognosce orā chlami
dis tue in manu mea. quō cū p̄scinderē summita
tē chlamidis tue: nolui extendere manū meā in
te. Aniaduerte et vide qm̄ non est in manu mea
malū neq; iniqtas: neq; peccavi in te. Tu aut in
fidiaris anime mee vt auferas eaz. Iudicet dñs
inter me ⁊ te: ⁊ vleiscaf me dñs ex te: manus aut
mea nō sit i te. sicut ⁊ i puerbio antiq; d̄r. Ab ip̄is
egrediet impietas. Quā⁹ ergo mea nō sit in te.

B

infra. xxx. b

E

ij. Reg. iij. a

D

infra.

infra.

B
i. m. a

Regum I

D Quē psequeris rex isrl' quē psequeris. Eanē mortuū psequeris et pulicē vnus. Sit dñs iudex et iudicet iter me et te: et videat et iudicet cās meā et eruat me de manu tua. Cū autē cōplesset dauid loquens simones huiuscemodi ad saul: dixit saul. Nūquā vox h' tua ē fili mi dauid? Et leuauit saul vocē suā et fleuit. dixitq; ad dauid. Justior tu es q̄ ego. Tu em̄ tribuisti mihi bona: ego autē reddidi tibi mala. Et tu indicasti mihi hodie q̄ feceris mihi bona: quō tradiderit me dñs i manu tua. et nō occideris me. Quis em̄ cū inuenerit inimicū suū: dimittet eū in via bona. Sz dñs reddat tibi vicissitudinē hāc. p̄ eo q̄ hodie opatus es in me. Et nūc qz scio q̄ certissime regnatur' sis et habiturus in manu tua regnuz isrl'. iura mihi in dño ne deleas semen meū post me. neq; auferas nomē meuz de domo patris mei. Et iurauit dauid sauli. Abijt ergo saul in domū suā: et dauid et viri eius ascenderunt ad tutiora loca.

L. S. De morte Samuelis. de ira dauid contra Nabal. de prudētia abigail q̄ venit obuiam dauid quā post mortē nabal dauid duxit in vxorem: et q̄ saul dedit michol phalti. **XXV**

H **infra. xxv. a** **M** Ortus ē autē samuel: et gregat' ē vnuer sus isrl'. et plāxerūt eū nimis et sepelieft eū in domo sua i ramatha. Cōsurgēs q; dauid descēdit in deſtū pharā. Erat autē vir q̄sp̄ piā in solitudine maon et possessio ei' in carmelo. et hō ille magn' nimis. erātq; ei oues tria milia: et mille capre. Et accidit vt tōderet grex ei' i carmelo. Nomē autē viri illi' erat nabal. et nomē vxoris ei' abigail. Eratq; mulier illa prudētissima et speciosa. Porro vir ei' dur' et pessimus et maliciosus. Erat autē de genere caleph. Cū autē audisset dauid in deſto q̄ tōderet nabal greges suū. misit decē iuuenes: et dixit eis. Ascendite in carmelū: et venietis ad nabal. et salutabitis eum ex noie meo pacifice. et sic dicetis. Sit fratrib' meis et tibi par. et domui tue par: et oibus q̄cūq; habes sit par. Ex multis ānis saluos faciēs tuos et oia tua. Audiui q̄ tonderent pastores tui greges tuos q̄ crāt nobiscū in deſto. Nunq̄ eis molesti fuim'. nec aliqui defuit q̄cūq; eis de grege oī tpe q̄ fuerūt nobiscum i carmelo. Interroga pueros tuos. et indicabūt tibi. Nūc ergo iueniāt pueri tui ḡfaz in ocul' tuis. In die em̄ bona venim' ad te. Qdēcūq; iuenerit manus tua da p̄uis tuis et filio tuo dauid. Cūq; venissent pueri dauid. locuti sunt ad nabal oia v̄ba h' ex nomē dauid et siluerūt. Rñdēs autē nabal pueri dauid ait. Quis ē dauid et q̄s ē filius ysai? Hodie icreuerūt p̄ui q̄ fugiūt dños suos. Tollam ergo panes meos et aq̄s meas et carnes pecoz q̄ occidi tonforib' meis: et dabo viris q̄s nescio vñ sint. Regressi sūt itaq; pueri dō p̄ viā suā. et reuerſi ve-

nerūt et annūciauerūt ei oia v̄ba q̄ dixerat nabal. Tūc ait dō pueris suis: Accingat vnusq; gladio suo. Et accincti sūt singli gladijs suis. Accitufq; ē et dauid cnse suo. et secuti sūt dauid q̄si q̄dringēti viri. Porro ducēti remāserūt ad sarcinas. Abigail autē vxori nabal nūciauit vñ d' pueris suis dicēs. Ecce dō misit nūcios de deſto vt bñdicerēt dño nro. et auerſat' ē eos. Noies isti bōi satis fūerūt nob' et nō molesti. nec q̄cūq; aliqui p̄ijt oī tpe q̄ fuim' p̄uersati cū eis i deſto. Pro muro erāt nob' tā in nocte q̄ i die oib' dieb' q̄b' pauim' apud eos greges. Quāobrē cōsidera et recogita qd facias. qm̄ cōpleta ē malitia aduersū virū tuū et aduersū domū tuā: et ip̄e ē fili' be lial. ita vt nemo possit ei loq̄. Festiauit igif abigail et tulit ducētos panes et duos vtres viui: et q̄nq; arietes coctos et q̄nq; sata polēte et cē tū ligaturas vne passe. et ducētas massas cartacaz. et posuit super asinos. dixitq; pueris suis. Precedite me et ecce ego post tergū seq̄r vos. Viro autē suo nabal nō idicauit. Cū ergo ascendisset asinū. et descēderet ad radicē mōtis dō et viri ei' descēdebāt i occurſū eius. Quibus et illa occurrit. Et ait dō. Vere frustra fuaui oia q̄ h' erāt i deſto et nō p̄ijt q̄cūq; de cūctis q̄ ad eū p̄tinebāt. et reddidit mihi malū p̄ bono. Nec faciat dñs inimicis dō: et h' addat si reliq̄ro de oib' q̄ ad ip̄z p̄tinēt vsq; mane migentē ad pietē. Cū autē vidisset abigail dō. festiauit. et descēdit d' asino et p̄cidit corā dō sup faciē suā et adorauit sup trā. et cecidit ad pedes ei'. et dixit. In me sit dñe mi h' iniqtas. Loq̄tur obsecro ācilla tua in auribus tuis. et audi v̄ba famule tue. Ne ponat oro dñs meus rex cor suū sup virū istū iniquū nabal qm̄ p̄m nomē suū stultus ē. et est stulticia cū eo. Ego autē ācilla tua nō vidi pueros tuos dñe mi q̄s misisti. Nūc ergo dñe mi viuit dñs et viuit aīa tua q̄ p̄hibuit te ne venires i sanguinē. et salua uit manū tuā tibi. Et nūc fiant sic nabal inimici tui: et q̄ q̄rūt dño meo malū. Quapp̄ suscipe bñdictiōz hāc quā attulit ācilla tua tibi dño meo et da pueri q̄ sequūt te dñz meū. Aufer iniqtatē famule tue. Faciēs em̄ faciet dñs tibi dño meo domū fidelē. qz plia dñi dñe mi tu pliar. Malitia ergo nō iueniat i te oibus diebus vite tue. Si ei surrexerit aliqui hō psequens te vel q̄rēs aīam tuā erit aīa dñi mei custodita q̄si i fasciculo viuētū apud dñz deū tuū. Porro inimicorū tuoz aīa rotabit. q̄si i ipetu et circulo fūde. Cū ergo fecerit tibi dñs dño meo oia h' q̄ locutus ē bōa de te et p̄stituerit te ducē sup isrl'. nō erit tibi h' i singultū et i scrupulū cordis dño meo q̄ effuderit sanguinē in oriū. aut ip̄e te vltus fuerit. Et cū bñfecerit dñs dño meo. recordaberit ācille tue. et tu bñfacies ei. Et ait dō ad abigail. Bñdicet' dñs deus

Regum I

isrl q̄ misit te hodie in occurſu meū. ⁊ b̄ndictum eloquiū tuū. ⁊ b̄ndicta tu q̄ p̄hibuisti me hodie ne irē ad sanguinem. ⁊ vlcerer me manu mea. Alioq̄n uiuit dñs de⁹ isrl q̄ p̄hibuit me ne malū facerē tibi: nisi cito venisses i occurſu mihi. non remāisset nabal vsq; ad lucē matutinā mingēs ad p̄rietē. Suscepit ergo dō de manu ei⁹ oīa q̄ attulerat ei: dixitq; ei. Vade pacifice in domum tuā. Ecce audiui vocē tuā ⁊ honorauī faciē tuā. Venit autē abigail ad nabal. Et ecce erat ei cōuiuiū in domo ei⁹ q̄si cōuiuiū regis. ⁊ cor nabal iocundū. Erat em̄ ebru⁹ nimis. ⁊ nō indicauit ei s̄ b̄ū pusillū aut grāde vsq; mane. Diluculo autē cū digessisset vinū nabal: indicauit ei vxor sua s̄ba b̄. Et emortuū est cor eius intrinsec⁹ ⁊ factus est q̄si lapis. Lūq; p̄trāsissent decē dies: percussit domin⁹ nabal. ⁊ mortu⁹ est. Qd̄ cū audisset dō mortuū nabal ait. B̄ndict⁹ dñs q̄ iudicauit cām op̄ probrii mei de māu nabal. ⁊ s̄uū suū custodiuit a malo ⁊ maliciā nabal reddidit dñs i caput ei⁹. Dixit ergo dō ⁊ locut⁹ ē ad abigail vt sumeret eā sibi in vxorē. Et venerūt pueri dō ad abigail in carmelū. ⁊ locuti sunt ad eā dicentes. Dauid misit nos ad te vt accipiat te sibi in vxorē. Que p̄surgēs adorauit p̄na in terrā ⁊ ait. Ecce famula tua sit i ancillā vt lauet pedes s̄uoz dñi mei. Et festinauit ⁊ surrexit abigail. ⁊ ascēdit sup̄ asinū: ⁊ q̄nq; puellae ierunt cū ea pedesque eius ⁊ secuta est nūcios dō. ⁊ facta est illi vxor. Sed et achinoen accepit dō de Jezrabel. ⁊ fuit vtraq; vxor ei⁹. Saul autē dedit michol filiā suā vxorem dauid phalti filio lais q̄ erat de gallim.

L.S. Qd̄ de zipheis q̄ indicāt saul: dauid ille venit ad q̄rendū: dauid cum abisai descendit ad saul in castra. de zyp̄ho aque ⁊ lancea ei⁹ sublatā qd̄ cū indicaret saul. ille reuocat eū. ⁊ cognoscat culpam suam.

La. XXVI

Et venerūt ziphei ad saul in gabaa: dicētes. Ecce dauid abscondit⁹ ē i colle achile q̄ est ex aduerso solitudis. Et surrexit saul. ⁊ descēdit in desertū ziph ⁊ cū eo tria milia viroz de electis isrl. vt q̄reret dō in deserto ziph. Et castrametat⁹ est saul i gabaa achile q̄ erat ex aduerso solitudis in via. Dauid autē habitabat i deserto. Vidēs autē q̄ venisset saul post se i deserto: misit exploratores ⁊ didicit q̄ illuc venisset certissime. Et surrexit dō clam. ⁊ venit ad locū vbi erat saul. Lūq; vidisset locū in q̄ dormiebat saul ⁊ abner fili⁹ ner p̄nceps militie ei⁹ ⁊ saulē dormientē in tētorio ⁊ reliquū vulg⁹ p̄ circūitū eius ait dō ad achimelech etheū. ⁊ abisai filiū saruie fratrē ioab dicēs. Quis descēdet mecū ad saul i castra? Dixit abisai. Ego descēdā tecū. Venerūt ergo dauid ⁊ abisai ad pplm nocte. ⁊ iuenerūt saul iacentē ⁊ dormientē in tētorio. ⁊ hastas

fixā in trā ad caput ei⁹: abner autē ⁊ pplm dormientes in circūitu eius. Dixitq; abisai ad dauid. Cōclusit deus inimicū tuū hodie in man⁹ tuas. Nūc ergo p̄fodiā eū lācca in trā semel. ⁊ secūdo opus nō erit. ⁊ dixit dō ad abisai. Ne interficias eū. Quis em̄ extendet manū suā in christū dñi ⁊ innocēs erit. Et dixit dauid. Viuit dñs. quia nisi dñs percussit eū. aut dies ei⁹ venerit vt moriatur. aut in p̄liū ei⁹ descendēs pierit. p̄pici⁹ mihi sit dñs ne cētendā manū meaz in xp̄m dñi. Nūc igit tolle hastā q̄ est ad caput ei⁹ ⁊ cyphus aque ⁊ abeamus. Tulit igit dauid hastā ⁊ cyphū aq̄ q̄ erat ad caput ei⁹ ⁊ abierūt. Et nō erat quisq; q̄ videret ⁊ itelligeret ⁊ euigilaret. s; oēs dormiebant. q; sopor dñi irruerat sup̄ eos. Lūq; transisset dauid ex aduerso ⁊ stetit i iustice mōtis delonge. ⁊ esset grande intervalū inter eos. clamauit dauid ad pplm ⁊ ad abner filiū ner dicēs. Nōne r̄ndeb̄ abner? Et r̄ndēs abner ait. Quis es tu q̄ clamas ⁊ inq̄etas regē? Et ait dauid ad abner. Nūqd̄ nō vir tu es? Et q̄s alius filius tuus in isracl? Quare ergo nō custodisti dñm tuū regē? Ingressus est em̄ vn⁹ de turba vt interficeret regē dñs tuū. Nō est bonū s̄ qd̄ fecisti. Viuit dñs. qm̄ filij mortis estis vos. q; nō custodistis dñs v̄m xp̄m dñi. Nūc ergo vide vbi sit hasta regis. ⁊ vbi sit cyphus aq̄ qui erat ad caput eius. Cognouit autē saul vocē dauid ⁊ dixit. Nūquid vox b̄ tua fili mi dauid? Et ait dō. Vox mea domine mi rex. Et ait. Quā ob cām dñs me⁹ p̄sequitur s̄uū suū? Quid feci? aut qd̄ ē malū in manū mea? Nūc ergo audi oro dñe mi rex s̄ba s̄ui tui. Si dñs icitat te aduersum me: odoret sacrificiū. Si autē filij h̄oīm: maledicti sūt in cōspectu dñi q̄ eiecerūt me hodie. vt nō habitē in hereditate dñi dicētes. Vade: serui dñs alienis. Et nūc nō effūdat sanguis me⁹ in terra corā dño. q; egressus est rex isrl vt q̄rat pulicē vnū sicut p̄sequitur p̄dix in mōtib⁹. Et ait saul. Peccauī. Reuerte re fili mi dauid. Nequaq; em̄ vltra tibi malefaciā: eo q̄ p̄ciosa fuerit aīa mea in oculis tuis hodie. Apparet em̄ q̄ stulte egerim ⁊ ignorauerim multa nimis. Et r̄ndēs dauid ait. Ecce hasta regis. trāseat vn⁹ de pueris regis ⁊ tollet eā. Dñs autē retribuēt vnicuiq; s̄m iusticiā suā ⁊ fidē. Tradidit em̄ te dñs hodie in manū meā ⁊ nolui exēdere manū meā in christū dñi. Et sic magnificata est aīa tua hodie in oculis meis: sic magnificetur anima mea in oculis dñi. ⁊ liberet me d̄ oī āgustia. Ait ergo saul ad dauid. Benedictus tu fili mi dauid. Et quidem faciens facies ⁊ potēs poteris. Abiit autem dauid in viam suam ⁊ saul reuersus est in locum suum.

L.S. De fuga dō ad achis regē geth q̄ dedit ei Sicelech. d̄ p̄dis q̄s agebat dō. **XXVII**

Regum I

Et ait dō i corde suo Aliquā icidā vno die in man^o saul. Nōne melius ē vt fugiā: et saluer i tra philistinoy vt desperet saul. cessetq; me q̄rere i cūctis fimb^o isrl: fugiā g^o manus ei^o. Et surrexit dauid: et abiit ipe et sexcenti viri cū eo ad achis filiū moab regē geth. Et habitauit dō cū achis i geth: ipe et viri ei^o et dom^o ei^o et duo vxores ei^o. achinoen iesrabelites et abi gail vxor nabal carmeli. Et nūciatū ē saul q̄ fugisset dauid i geth: et nō addidit vltra q̄rere eum. Dicit autē dō ad achis. Si inueni grām i oculis tuis def mibi loc^o i vna vrbiū regiōis h^o vt habitē ibi. Cur em̄ manet hū^o tu^o i ciuitate regis te cū. Dedit itaq; ei achis i die illa siclech. Propter quā cām facta ē siclech regū iuda vsq; in die hāc. Fuit autē numer^o dier^o q̄b^o hitauit dō in regiōe philistinoy q̄ttuor mēsiū. Et ascendit dō et viri ei^o: et agebat p̄das de gessuri et de gezre et de amalechitis. Di em̄ pagi hitabāt in tra antiq̄tus eūtib^o sur vsq; ad trā egypti. Et percutiebat dauid omnē trā illoy. nec relinq̄bat viuētē virū et mulierē. tollēsq; oues et boues: et asinos et camelos et vestes reuertebat et veniebat ad achis. Dicebat autē ei achis. In quem irruisti hodie? Rēdebat dauid. Cōtra meridiē iude et p̄ meridiē em̄ hieramel: et p̄ meridiē cenī. Virū et mulieres nō viuificabat dauid: nec adducebat in geth dicēs: ne forte loq̄ntur aduersus nos. Nec fecit dauid. Et h^o erat decretū illi omnibus dieb^o quibus hitauit in regiōe philistinoy. Credidit g^o achis dauid dicēs. Multa mala opat^o ē p̄ populū suū isrl. Erat igitur mibi seruus sempiternus.

L. S. Philistim p̄ isrl p̄gregauit. saul interfecit phitones. saul phitonissam p̄sulit. samuelem iubet suscitari. samuel suscitatus sauli dixit: cras mecū eris tu et filij. **Ca. XXVIII**

HActū ē autē i dieb^o ill^o: p̄gregauit philistim agmina sua vt p̄parent ad belluz p̄ isrl. Dixitq; achis ad dō. Sciēs nūc scito: qm̄ mecū egredieris i castris tu et viri tui. Dixitq; dō ad achis. Nūc sciēs q̄ factur^o ē p̄uus tuus. Et ait achis ad dō. Et ego custodē capit^o mei ponā te cūctis dieb^o. Samuel autē mortu^o ē plāxit eū oīs isrl: et sepelierūt eū i ramatha vrbe sua. Et saul abstulit magos et ariolos de terra: et interfecit eos q̄ phitones habebant in ventre. Cōgregatiq; sunt philistim: et venerūt et castra metati sunt in sunā. Cōgregauit autē et saul vnus versus isrl: et venit in gelboe. Et vidit saul castra philistim et timuit et expauit cor ei^o nimis. Consuluitq; dñm: et nō rñdit ei. neq; p̄ somnia neq; p̄ sacerdotes: neq; p̄ p̄phetas. Dixitq; saul seruis suis. Querite mibi muliere habentes phitone: et vadā ad eā et suscitabor p̄ illā. Et dixerūt s̄ui ei^o ad eū. Est mulier phitonē hñs in endor.

Qutauit ergo habitū suū. vestitusq; est alijs vestimētis. et abiit ipe et duo viri euz eo. venerūtq; ad mulierē nocte. et ait illi. Diuina mibi i phitone. et suscita mibi quē dixerō tibi. Et ait mulier ad eū. Ecce tu nosti q̄nta fecerit saul. et quō crasferit magos et ariolos de tra. Quare ergo insidiaris aie mee vt occidar. Et iurauit ei saul i dño dicēs. Viuit dñs. qz nō eueniet tibi quicq; mali p̄pter hāc rem. Dixitq; ei mulier. Quē suscitabo tibi? Qui ait. Samuelē mibi suscita. Cū autē vidisset mulier samuelē: exclamauit voce magna: et dixit ad saul. Quare iposuisti mibi? Tu es em̄ saul. Dixitq; ei rex. Noli tēre. Quid vidisti? Et ait mulier ad saul. Deos vidi ascendētes de terra. Dixitq; ei. Qualis est forma eius? Que ait. Vir senex ascendit. et ipse amictus est pallio. Et intellexit saul q̄ samuel esset. et inclinauit se sup faciē suā in tra. et adorauit. Dixit autē samuel ad saul. Quare inquietasti me vt suscitarer? Et ait saul. Coartor nimis. Siquidem philistim pugnāt aduersum me. et deus recessit a me. et exaudire me noluit. neq; in manu p̄phetay neq; per somnia. Vocauit ergo te vt oñderes mibi qd faciā. Et ait samuel. Quid interrogas me cū dñs recesserit a te. et trāserit ad emulū tuū. Faciet em̄ tibi dñs sicut locut^o est i manu mea. et scindet regnū tuū de manu tua. et dabit illud proximo tuo dauid. qz nō obedisti voci dñi. neq; fecisti irā furoris eius in amalech. Idcirco qd pateris fecit tibi dñs hodie. et dabit dñs etiā isrl tecū i manu philistim. Cras autē tu et filij tui mecū eritis: sed et castra isrl tradet dñs in man^o philistim. Statimq; saul cecidit porrectus in trā. Extimuerat em̄ p̄ba samuelis. et robur nō erat in eo. qz non comederat panē tota illa die. Ingressa est itaq; mulier illa ad saul. Cōturbatus em̄ erat valde. Dixitq; ad eū. Ecce obediuit ailla tuavoci tue et posui aiam meā in manu mea. et audiui p̄mones tuos q̄s locut^o es ad me. Nūc igitē audi et tu vocē ancille tue. et ponā corā te buccellā panis vt cōedens p̄ualescas. et possis iter agere. Qui renuit et ait. Nō comedā. Cōegerūt autē cum s̄ui sui et mulier. et tandē audita voce eozū surrexit de tra: et sedit sup lectū. Mulier autē illa hēbat vitulū pascualē in domo: et festinauit et occidit eū. Tollēsq; farinā miscuit eā. et coxit azyma. et posuit añ saul et añ seruos ei^o. Qui cū comedisent surrexerūt et ambulauerūt p̄ totā noctē illam.

L. S. De remissioe dō ab exercitu philistim

XXIX
Congregata sūt ergo philistim vniuersa agmia i aphec. Et isrl castrametat^o est sup fontē qui erat i iesrabel. Et satrape quidē philistim incedebāt in centurijs et milib^o. Dauid autē et viri ei^o crāt in nouissimo agmie cū achis. Dixerūtq; p̄ncipes

Regum I

philistinim ad achis. Quid sibi voluit hebrei isti: Et ait achis ad principes philistinim. Numquid ignorat dō q̄ fuit p̄ saul regē isrl̄ et ē apud me multos diebus vel annis: Et nō inueni in eo quicquid ex die qua transfugit ad me usque ad diē hanc. Irati sunt autē aduersus eū principes philistinim. et dixerunt ei. Reuertat vir. et sedeat in loco suo in quo constituit eū et nō descendat nobiscū in plin̄. ne fiat nobis aduersariū cū plari cepimus. Quo enim aliter poterit placare dñm suū nisi in capitibus nostris: Nōne iste est dauid cui cantabāt in choris. dicentes. percussit saul in milibus suis. et dauid in decem milibus suis: Vocauit ergo achis dō et ait ei. Quis dñs. quare rectus es et bonus in conspectu meo. et exitus tuus et introitus tuus mecum ē in castris. Et nō inueni in te quicquid mali. ex die quo venisti ad me usque in diē hanc. sed satrapis non places. Revertere ergo et vade in pace. et nō offendas oculos satraparum philistinim. Dixitque dō ad achis. Quid enim feci et quod inuenisti in me p̄ tuo a die quo fui in conspectu tuo usque in diē hanc ut nō veniā et pugnam in inimicos dñi mei regis: Respondens autē achis locutus est ad dō. Scio quare bonus es tu in oculis meis sicut angelus dei. sed principes philistinorum dixerunt. Nō ascendet nobiscū in plin̄. Igitur cōsurge mane: tu et fuit dñi tui qui veniit tecum et cum de nocte surrexeritis et cepit dilucescere: pergit. Surrexit itaque de nocte dauid ipse et viri eius ut proficerent mane et reverterentur ad terram philistinim. Philistinim autē ascenderunt in ierubel.

S. David reuertens siclech successus inuenit p̄suluit dñs et persecutus est latrunculos. cibavitque puerum egyptium. arruit dō in hostes et accepit p̄da: et diuisit eam equaliter remanentibus ad sarcinas et ad plin̄ descendentibus. dona mittit senioribus iuda.

XXX
Quoniam venissent dauid et viri eius in siclech die tertia. amalechite impetum fecerunt ex parte australi in siclech. et percusserunt siclech et succederunt eam igni. et captiuas duxerunt mulieres ex ea a minimo usque ad magnū et nō interfecerunt quemquam. sed secum duxerunt et pergebant itinere suo. Cum ergo venisset dō et viri eius ad ciuitatem. et incensissent eam successam igni. et uxores suas et filios suos et filias ductas esse captiuas: Leuaerunt dō et populus qui erat cum eum voces suas: et planxerunt donec deficeret in eis lachryme. Si quidem et due uxores dō captiue ducte fuerunt achimoch israelites et abigail uxor nabal carmeli. et prorsus statū ē dauid valde. Uolebat enim eum populus lapidare. quare amara erat anima uniuscuiusque viri super filiis suis et filiabus. Confortatus est autē dō in dño deo suo et ait ad abiathar sacerdotem filium achimelech. Applica ad me ephoth. Et applicuit abiathar ephoth ad dō. et p̄suluit dō dñm dicēs. Persequere latrunculos hos et comprehēda eos. an nō. Dixitque

ei dñs. Persequere absque dubio enim comprehēdes eos. et excuties p̄dā. Abijt ergo dō ipse et sex ceteri viri qui erant cum eo et uenerunt usque ad torrentem besor. et lassum quidam substituerunt. Persecutus est autē dō ipse et quadraginti viri cum eo. Substituerunt enim decem qui lassum transire nō poterant torrentem besor. Et inuenerunt virum egyptium in agro et adduxerunt eum ad dauid. Dederuntque ei panem ut comederet et biberet aquam. sed et fragmentum massae cariacarum: et duas ligaturas uuae passae. Qui cum comidisset reuersus est spiritus eius: et refocillatus est. Nō enim comederat panem neque biberat aquam tribus diebus et tribus noctibus. Dixit itaque ei dauid. Quis es tu: uel unde: et quare pergis. Qui ait. Puer egypti ego sum: p̄uis viri amalechite. Dereliquit autē me dñs meus: quia egrotare cepi nudum stertum. Siquidem nos erupimus ad australem plagam cerethi et in iudam. et ad meridiem caleph: et siclech succedimus igni. Dixitque ei dauid. Potes me ducere ad istum cuneum: Qui ait. Jura mihi per deum quod nō occidas me. et nō tradas me in manus dñi mei: et ego ducam te ad cuneum istum. Et iurauit ei dō. Qui cum duxisset eum. ecce illi discubebant super faciem uniuerse terre. comedentes et bibentes. et quasi festum celebrantes diē per cuncta p̄da et spolijs quae ceperant de terra philistinim. et de terra iuda. Et percussit eos dō ad uesperem usque ad uesperem alterius diei. et nō euasit ex eis quisquam nisi triginti viri adulescentes qui ascenderunt camelos et fugerunt. Erunt ergo dō omnia quae tulerant amalechite. et duas uxores suas erunt. Nec defuit quisquam a puo usque ad magnū tam de filiis quam de filiabus et de spolijs. et quicquid rapuerant omnia reduxit dō. et tulit uniuersos greges. et arma: et minauit animum faciem suam. Dixeruntque. Hec est p̄da dō. Venit autē dauid ad ducetos viros qui lassum substituerant: nec sequi poterant dō. et residere eos iusserat in torrente besor. Qui egressi sunt obuiam dō. et populo qui erat cum eo. Accedens autē dō ad populum salutauit eos pacifice. Respondensque omnis vir pessimum et iniquum de uiris qui erant cum dō. dixit. Quia nō uenerunt nobiscum nō dabimus eis quicquid de p̄da quam eruumus: sed sufficiat unicuique uxor sua et filij quos cum acceperit recedat. Dixit autē dō. Nō sic facietis fratres mei de his que tradidit nobis dñs: et custodiuit nos: et dedit latrunculos qui eruperant aduersum nos in manus nostras. nec audiet uos quisquam sub sermone b. Equa enim pars erit descendētis ad plin̄ et remanentis ad sarcinas: et filij diuidēt. Et factum est b̄ ex die illa. et deinceps constitutum et p̄finitum et quasi lex in isrl̄ usque ad diē hanc. Venit ergo dō in siclech. et misit dona de p̄da senioribus iuda primis suis dicēs. Accipite benedictionem de p̄da hostium dñi. His qui erant in bethel et qui in ramoth ad meridiem. et qui in gether et qui in aroer. et qui in sephamoth. et qui in esthama. et qui in rachal. et qui in urbibus hiera:

B
i. Para. xij. a

S. xvij. et
infra. xxi. d
Eclli. xlvij. a

D

B

S. xvij. a

B

S. xvij. b

meli. et qui in urbibus ceni. et qui in roma. et qui in lacu asan. et qui in athach. et qui in hebron: et reliquis qui erant in his locis in quibus commoratus fuerat dauid et viri eius.

L. S. De fuga et cede isrl. de morte saul et trium filiorum eius. de armis eius et capite. de virio. Jabes galaad qui tulerit cadauera saul et filiorum eius de muro bethsan: et sepelierunt in nemore iabes.

D Dilistim autem pugnabant aduersum isrl. Et fugerunt viri isrl. ante faciem philistim. et ceciderunt interfecti in monte gelboe. Irrueruntque philistim in saul et in filios eius et percusserunt ionathan: et abinadab et melchisue filios saul: totumque podus prelii sum est in saul. Et consecuti sunt eum viri sagittarum. et vulneratus est vehementer a sagittariis. Dixitque saul ad armigerum suum. Enaginata gladium tuum et percute me. ne forte veniat in circuitum istum et interficiat me illudentes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enim nimis terrore perterritus. Arripuit itaque saul gladium suum et irruit super eum. Quod cum vidisset armiger eius videlicet quod mortuus esset saul: irruit etiam ipse super gladium suum: et mortuus est cum eo. Mortuus est ergo saul et tres filii eius: et armiger illius. et universi viri eius in die illa piter. Videntes autem filii isrl. qui erant trans vallem et trans iordanem quod fugissent viri israelite: et quod mortuus esset saul et tres filii eius: reliquerunt civitates suas et fugerunt. Veneruntque philistim et habitauerunt ibi. Facta autem die altera venerunt philistim. ut expoliarent interfectos. et inuenerunt saul et tres filios eius iacentes in monte gelboe. Et perciderunt caput saul et expoliaverunt eum armis et miserunt in terra philistinorum per circuitum ut annu- ciarent in templo ydolorum et in populis. Et posuerunt arma eius in templo astaroth. corpus vero eius suspenderunt in muro bethsan. Quod cum audissent habitatores iabes galaad quicunque fecerant philistinorum saul. surrexerunt omnes viri fortissimi. et abulauerunt tota nocte: et tulerunt cadauer saul et cadauera filiorum eius de muro bethsan. Veneruntque viri iabes galaad: et combuserunt ea igni: et tulerunt ossa eorum. et sepelierunt in nemore iabes: et ieiunauerunt septem diebus.

Explicit primus liber samuelis.
Incipit secundus liber samuelis.

L. S. De cede eius qui attulit diadema et armillam saulis: dicens quod occiderat saul. de plactu dauid super saul et ionathan.

Ca. I

Actum est autem postquam mortuus est saul ut dauid reverteretur a cede amalech et maneret in siclech duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniens de ca-

stris saul veste conscissa et pulvere conspersus caput. Et ut venit ad dauid cecidit super faciem suam. et adoravit. Dixitque ad eum dauid. Unde venis? Qui ait ad eum. De castris israel fugi. Et dixit ad eum dauid. Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait. Fugit populus ex prelio. et multi corruentes e populo mortui sunt. sed et saul et ionathas filius eius interierunt. Dixitque dauid ad adolescentem qui nunciabat ei. Unde scis quod mortuus est saul et ionathas filius eius? Ait adolescens qui nunciabat ei. Casu veni in montem gelboe et saul incumbebat super hastam suam. porro currus et equites appropinquabant ei. et conuersus post tergum suum. vidensque me vocavit. Qui cum respondissem adsum: dixit mihi. Quis nunc es tu? Et ait ad eum. Amalechites ego sum. Et locutus est mihi. Sta super me et interfice me: quoniam tenent me angustie. et adhuc tota anima mea in me est. Stansque super eum occidit illum. Sciebam enim quod vivere non poterat post ruinam. Et tuli diadema quod erat in capite eius. et armillam de brachio illius. et attuli ad te dominum meum huc. Apprehendens autem dauid vestimenta sua scidit. omnesque viri qui erant cum eo et planxerunt et fleuerunt et ieiunauerunt usque ad vesperras super saul et super ionathan filium eius. et super populum domini. et super domum israel eo quod corruissent gladio. Dixitque dauid ad iuuenem qui nunciauerat ei. Unde es tu? Qui respondit. Filius hois aduene amalechite ego sum. Et ait ad eum dauid. Quare non timuisti mittere manum tuam ut occideres christum domini. Vocansque dauid unum de pueris suis: ait. Accedens irruere in eum. Qui percussit illum et mortuus est. Et ait ad eum dauid. Sanguis tuus super caput tuum. Quod enim tuum locutum est aduersum te: dicens. Ego interfeci christum domini. Planxit autem dauid planctu huiusmodi super saul et super ionathan filium eius. et precepit ut docerent filios iuda arcum. sicut scriptum est in libro iustorum. Et ait. Considera israel per his qui mortui sunt. super excelsa tua vulnerati. Incluti israel super montes tuos interfecti sunt. Quomodo ceciderunt fortes? Nolite annu- ciare in geth neque annu- ciatis in compitis ascalonis ne forte letentur filie philistinorum ne exultent filie incircumcisorum. Montes gelboe nec ros nec pluvia veniant super vos. Neque sint agri primitiarum. quod ibi abiectus est clypeus fortium. clypeus saul quasi non esset unctus oleo a sanguine interfectorum ab adipse fortium. Sagitta ionathe nunquam rediit retrorsum. et gladius saul non est reuersus inanis. Saul et ionathas amabiles et decori valde in vita sua. in morte que non sunt diuisi. Aquilis velociores: leonibus fortiores. Filie israel super saul flete. quod vestiebat vos cocino in delitiis. quod prebebat ornamenta aurea cultui vestro. Quomodo ceciderunt fortes in prelio? Ionathas in excelsis tuis occisus

i. Reg. iij. c

B

infra. iij. f. et infra. xij. f.

C

D

H.
para. r. a
B
Jud. iij. 6
para. r. a

E

D

B

H

Regum II

est. Doleo sup te frater mi Jonatha decore ni-
mis: et amabilis sup amore mulier. Sicut maf-
vnicū amat filiū suū: ita ego te diligebā. Quō
ceciderūt robusti et perierunt arma bellica.

C.S. De p̄ma vinctiōe dō in hebron. de nū-
cio ei⁹ ad viros iabes galaad. de isboseth. de p̄-
lio puerorū dauid et puerorū saul. de morte asa-
bel ioab et abisai fr̄es psequunt: abner pp̄t mor-
tem asabel fr̄is eorū et reuertunt. **Ca. II**

Igit post h̄ consuluit dauid dñm dicens
Num ascēdā in vnā de ciuitatib⁹ iuda.

Et ait dñs ad eū. Ascende. Dixitq; da-
uid. Quo ascēdā? **Et** r̄ndit ei. In hebron. Ascen-
dit ergo dauid et due vxores eius achinoen ies-
rabelites: et abigail vxor nabal carmeli. sed et
viros q̄ erāt cū eo duxit dō singulos cas domo
sua: et māserūt in oppidis hebron. Veneruntq;
viri iuda: et vnt̄ ibi dō vt regnaret sup domū
iuda. **Et** nūciatū ē dō q̄ viri iabes galaad sepe-
lissent saul. **Disit** ḡ dō nūcios ad viros iabes
galaad: dixitq; ad eos. **B̄ndicti** vos a dño q̄ fe-
cistis miam h̄ac cū d̄mino v̄fo saul. et sepelivistis
eū. **Et** nūc retribuet vob q̄dē dñs miaz et verita-
tē: et eḡ reddā gr̄am eo q̄ fecistis v̄bus istud.

Cōfortent man⁹ v̄c: et estote filij fortitudinis.
licet em̄ mortu⁹ sit dñs v̄ saul. t̄m me v̄xit do-
mus iuda in regē sibi. **Abner** aut̄ fili⁹ ner prin-
ceps exercit⁹ saul tulit isboseth filiū saul. et cir-
cū duxit eū p̄ castra: regēq; p̄stituit sup galaad:
et sup gessuri: et sup iesrabel: et sup effraim: et sup
bēiamin: et sup isrl̄ vniuersuz. **Quadraginta** an-
noꝝ erat isboseth fili⁹ saul cū regē cepisset sup
isrl̄: et duob⁹ ānis regnavit. **Sola** autē dom⁹ iu-
da se q̄bat dō. **Et** fuit nūer⁹ dieꝝ q̄s p̄morat⁹ ē
dauid ip̄erās i hebrō sup domū iuda septē āno-
rū et sex mēsiū. **Egressusq;** ē abner fili⁹ ner et pu-
eri isboseth filij saul de castr⁹ i gabaon. **Porro**
ioab fili⁹ saruie: et pueri dō egressi sunt: et occur-
rerūt eis iux̄ piscinā gabaon. **Et** cū i vnū uenis-
sent e regiōe sederūt hi in vna pte piscine: et illi
ex altera. **Dixitq;** abner ad ioab. **Surgāt** pueri
et ludāt corā nob. **Et** r̄ndit ioab. **Surgāt.** **Sur-**
rexerunt ergo et transierunt numero duodecim
de beniamin ex pte isboseth filij saul et duodecim
de pueris dō. **Apprehensiq;** vnusquisq; capite
cōparis sui defixit gladiū in latus cōtrarij. et ce-
ciderunt simul. **Vocatūq;** est nomen loci illius
ager robustorū in gabaon. **Et** ortus ē bellus du-
rū satis in die illa. **fugatusq;** ē abner et viri isrl̄
a pueris dō. **Erāt** autē ibi tres filij saruie ioab
et abisai et asabel. **porro** asabel cursor velocissis-
mus fuit q̄si vn⁹ de capreis q̄ morant̄ in i siluis.

Persequēbat aut̄ asabel abner: et non declinauit
ad dexterā siue ad sinistrā omittēs p̄scq; abner.
Resperit itaq; abner post tergū suū et ast. **Tu** ne

es asabel: **Qui** r̄ndit. **Ego** sū. **Dixitq;** ei abner:
Vade ad dexterā siue ad sinistrā. et app̄hende
vnū de adolescentib⁹ et tolle tibi spolia ei⁹. **Noluit**
autē asabel omittere q̄n v̄geret eū. **Rursūq;** lo-
cutus ē abner ad asabel. **Recede** et noli me sequi
ne forte cōpellar̄ p̄fodere te in trā et leuare n̄ po-
tero faciē meā ad ioab fratrem tuū. **Qui** audire
p̄tēpsit et noluit declinare. **Perussit** ergo eum
abner auersa hasta in inguie et trāssodit. et mor-
tu⁹ est in eodē loco. **Quēsq;** q̄ trāsibāt p̄ locū illū
in q̄ ceciderat asabel et mortu⁹ erat: subsistebāt.
Persequētib⁹ aut̄ ioab et abisai fugientes abner
sol occubuit. **Et** venērt vsq; ad collē aq̄duct⁹ q̄
ē ex aduerso vall⁹ et itineris decti in gabaō. **Cō-**
gregatiq; sūt filij beniamin ad abner et p̄globati i
vnū cuneū. **steterūt** in sūmitate tumuli vnus. **Et**
exclamauit abner ad ioab et ait. **Nū** vsq; ad iter-
nitionē tuus mucro desuet: **An** ignoras q̄ pi-
culosa sit despatio? **Usq;** q̄ nō dicis pp̄lo vt o-
mittat p̄scq; fr̄es suos: et ait ioab. **Vniuit** dñs: si
locu⁹ fuisses mane recessisset ppl̄s p̄scq; fr̄es
suū. **Insonuit** ḡ ioab buccia et stetit ois exercit⁹
nec p̄secuti sunt vltra isrl̄. neq; infre certamen.
Abner aut̄ et viri ei⁹ abieit p̄ cāpestria moab to-
ta nocte illa et trāsierūt iordanē. et lustrata oi be-
thoron vnt̄ ad castra. **Porro** ioab reuersus
omisso abner cōgregauit oēm ppl̄m. et defuerūt d̄
puer⁹ dō decē et nouē viri excepto asabele. **Ser-**
ui aut̄ dō p̄cussērt de bēiamin et de viris q̄ erāt cū
abner trecētos seragita q̄ et mortui sūt. **Tulc̄t̄**
q; asabel et sepeliērt eū in sepulchro patris sui in
bethleē. et ābulauērt tota nocte ioab et viri qui
erāt cū eo et i ip̄o crepusculo puenerūt i hebron

C.S. De filijs dauid natis i hebron. quō ab-
ner irat⁹ p̄ isboseth p̄ cōcubina resp̄ha patris sui
misit ad dauid michol vxorē suā petijt. et ad is-
boseth misit. **Illa** aut̄ v̄it ad dauid et misso ab-
ner redit. **Ioab** fecit reduci euz et occidit abner
Dauid plangit abner. **III**

Acta est ergo lōga p̄certatio int̄ domus
dauid et int̄ domū saul. **dauid** p̄ficiēs et
sp̄ seip̄o robustior domus aut̄ saul decre-
scēs q̄tidie. **Natiq;** sunt filij dauid in hebrō. **Su-**
itq; p̄mogenit⁹ eius ānon de achinoen iesrabe-
lite. et post eū cheleab d̄ abigail vxore nabal car-
meli. **Porro** terti⁹ absalō fili⁹ maacha filie tho-
lomai regis gessur. **Quart⁹** aut̄ adomas fili⁹ a-
gith. et q̄ntus. **saphacias** filius abithal. **Sext⁹**
q; bietraan de eglā vxore dō. **Di** nati sūt dauid i
hebron. **Cū** ergo cēt pl̄ium int̄ domū saul et do-
mū dauid. **abner** fili⁹ ner regebat domū saul. **Su-**
erat aut̄ sauli p̄cubina noie resp̄ha filia achia. **i-**
gressusq; est ad eam abner. **Dixitq;** isboseth ad
abner. **Quare** igressus es ad cōcubinam patris
mei: **Qui** iratus nimis p̄pter v̄ba isboseth: ait

i. Reg. xxxi. d

B

E

infra. v. a

D

E

infra. co.

infra. 72.

Anm. 72.

infra. 72.

D

A

i. Para. 14.

Reg. 7. e

infra. co.

Para. 14. e

B

Regum II

Nūqd caput canis ego sū aduersū iuda hodie q̄ fecerim miam sup domū saul p̄ris tui. et sup fr̄es et p̄rios ei⁹. et nō tradidit te ī mann dō. et tu req̄sisti ī me qd̄ argueres p̄ mliere hodie. Nec faciat de⁹ abner et b̄ addat ei nisi quō iurauit dñs dō sic faciā cū eo vt trāsserat regnū de domo saul. et eleuet thron⁹ dō sup isrl̄ et sup iudā a dan vsq̄ bersabee. Et nō potuit r̄ndere ei q̄c̄q̄. quia mes tuebatur illū. Misit ergo abner nūcios ad dauid in hebrō p̄ se dicētes. Cui⁹ ē tra. Et vt loq̄rent fac mecu amicitias. et erit man⁹ mea tecū. et re ducā ad te vniuersuz isrl̄. Qui ait optie. Ego faciā tecū amicitias. sed vnā rē peto a te. dicens. Nō videb̄ faciē meā a n̄q̄ adduxer̄ mibi michol filiā saul. et sic venies et videb̄ me. Misit autē dō nūcios ad is bōseth filiū saul: dicēs. Redde vro rē meā michol quā despōdi mibi centū p̄putijs philistim. Misit ergo is bōseth et tulit eā a viro suo. phaltiel filio lais. Sequaturq̄ eā vir sup plorās vsq̄ baburim. Et dixit ad eū abner. Va de et reuertere. Qui reuersus ē. Sermonē q̄ itulit abner ad seniores isrl̄ dicēs. Tā heri q̄ nudi uertit⁹ q̄rebatis dō vt regnaret sup vos. Nūc ergo facite. qm̄ dñs locut⁹ ē ad dō dicēs. In manu sui mei dauid saluabo pplm̄ meū isrl̄ de manu philistim et oīuz inimicorū ei⁹. Locut⁹ ē autē abner etiā ad beniamī. Et abiit vt loq̄ret ad dauid ī hebron oīa q̄ placuerat isrl̄ et vniuerso bēiamin: venitq̄ ad dauid ī hebron cū viginti viris Et fec̄ dauid abner et viris ei⁹ q̄ venerāt cuz eo p̄uuiū. Et dixit abner ad dauid. Surgā et gre gē ad te dñm meū regē oēm isrl̄ et incā tecū sed⁹. et iperes oibus sic desiderat aīa tua. Cū ergo de durisset dauid abner et ille isset ī pace: statī pue ri dauid et ioab venerūt cefis latromb⁹ cū p̄da magna nimis. Abner autē nō erat cū dauid ī he bron. qz tā dimiserat eū et p̄fect⁹ fuerat ī pace et ioab et oīs exercit⁹ q̄ erāt cū eo postea venerāt. Nūciatū est itaq̄ ioab a narrātib⁹. Venit abner fili⁹ ner ad regē et dimisit eū et abiit ī pace. Et ī gressus ē ioab ad regē. et ait. Quid fecisti? Ecce venit abner ad te. Quare dimisisti eū: et abiit et recessit? Ignoras abner filiū ner: qm̄ ad b̄ venit ad te vt deciperet te. et sciret exitū tuū et introitum tuū. et nosset oīa q̄ agis. Egressus itaq̄ ioab a dauid misit nūcios post abner. et reduxit eū a ci sterna syra ignorāte dauid. Cūq̄ redisset abner in hebron seorsū adduxit eū ioab ad mediū por te vt loq̄ret ei ī dolo. et percussit illū ibi ī ingui ne: et mortu⁹ est ī vltionē sanguis asabel fratris ei⁹. Quod cū audisset dō rē iā gestā: ait. Quid ego sum. et regnū meū apud deū vsq̄ ī sempiter nū a sanguie abner filij ner. et veniat sup caput ioab et sup oēm domū p̄ris eius. nec deficiat de domo ioab fluxū semis sustinēs et leprosus et te

nēs fusum. et cadēs gladio et idigēs pane. Igit̄ ioab et abisai frat̄ ei⁹ interfecerūt abner: eo q̄ occi dissest asabel frat̄e eorū ī gabaon in p̄lio. Dixit autē dauid ad ioab et ad oēm pplm̄ q̄ erat cū eo. Scindite vestimēta v̄ra et accingimini saccis. et plāgite a n̄ ereq̄as abner. Porro rex dauid. seq̄ bat feret̄. Cūq̄ sepelissent abner ī hebrō. leua uit rex dauid vocē suā et fleuit sup tumulū abner Fleuit autē et oīs ppl̄s. Plāgēsq̄ rex et luzens abner ait. Neq̄q̄ vt mori solēt ignaui: mortu⁹ est abner. Man⁹ tue ligate nō sunt. et pedes tui nō cōpedib⁹ aggrauati. sed sic solēt cadere corā fi lijs iniquitatis sic corruisti. Cōgemināsq̄ oīs po pul⁹ fleuit sup eū. Cūq̄ venisset vniuersa mlti tudo cibū cape cū dō clara adhuc die iurauit da uid dicēs. Nec faciat mibi de⁹ et b̄ addat si ante occasū solis gustauero panē vl̄ aliud q̄c̄q̄. Dis q̄ ppl̄s audiunt. et placueit eis cūcta q̄ fec̄ rex ī p̄spectu oīs ppl̄i. Et cognouit oē vulgus et vni uersus isrl̄ ī die illa. qm̄ nō actū fuisset a rege vt occideret abner fili⁹ ner. Dixit q̄ rex ad suos su os. Nū ignoratis qm̄ p̄nceps et maxim⁹ cecidit hodie ī isrl̄. Ego autē adhuc delicat⁹ et vn⁹ rex. Porro viri isti filij saruie duri sunt mibi. Retri buat dñs faciēti malum iux maliciā suā.

III De Rechab et banaa q̄ occiderūt is bōseth et ipi a pueris occisi sunt in vltionē.

Adiuit autē is bōseth filius saul q̄ cecidisset abner in hebron. et dissolute sunt manus ei⁹: oīsq̄ isrl̄ p̄turbatus est. Duo autē viri p̄ncipes latronū erāt filio saul. nomen vni banaa. et nomē alteri rechab filij rēmon be rothite de filijs beniamin. Siq̄dem et beroth re putata est iu beniamin. Et fugerūt berothite in gethaim. fuerūtq̄ ibi aduene vsq̄ ad tempus il lud. Erat autē ionathe filio saul fili⁹ debilis pe dib⁹. Quinquēnis em̄ fuit qm̄ venit nūci⁹ de saul et ionatha ex israel. Tollensq̄ itaq̄ eum nutrit̄ sua fugit. Cūq̄ festinaret vt fugeret. cecidit et claudus effectus est. habuitq̄ vocabulū miph̄i bōseth. Venientes igitur filij rēmon berothite rechab et banaa. ingressē sunt feruente die do mū is bōseth. Qui dormiebat sup stratum suum meridie. et ostiaria domus purgans triticū ob dormiuit. Ingressi sunt autē domū latenter assu mentes spicas tritici. et percusserunt eū ī inguie rechab et banaa frater eius et fugerūt. Cū autē ingressi fuissent domū ille dormiebat sup lectuz suum ī p̄clau. et percutiētes interfecerūt eū. Subla toq̄. capite ei⁹ abierūt p̄ viā deserti tota nocte et attulerūt caput is bōseth ad dō in hebron. Dixe runtq̄ ad regē. Ecce caput is bōseth filij saul ini mici tui q̄ q̄rebat aīaz tuā. et dedit dñs domino meo regi vltionem hodie de saul et de semie ei⁹ Respōdēs autē dauid rechab et banaa fratri ei⁹

5. co.

5

5. i. b. et infra. xij. f

5. co.

A

B

C

infra. co.

E

5. Reg. viij. 5

D

E

5. Reg. ij. e

infra. co.

2. an. iij. e

2. an. ij. f

5

3. i. b filijs remon berothite dixit ad eos **V**iuuit dñs q̄ eruit aīam meā de oī angustia, qm̄ eū q̄ annūcia uerat mibi: et dixerat mortu⁹ ē saul q̄ putabat se p̄spa nūciare tenui et occidi eū in siclech, cui oꝝ portebat me mercedē dare p̄ nūcio. Quātomaꝝ gis nūc cū hoīes ip̄ij interfecerūt virū innocū in domo sup lectū suū nō q̄rā sanguinem eius d̄ manu v̄ra, et auferā vos de terra. **P**recepit itaq̄ d̄s dauid pueris suis, et interfecerunt eos, p̄cidētesq̄ man⁹ et pedes eoz: suspēdēt eos super piscinā in hebron. **C**aput aut̄ isboseth tulerunt et sepelierūt in sepulchro abner in hebron.

L. S. De sc̄da vinctiōe d̄s sup isrl̄, q̄ abstulit cecos et claudos qm̄ cepit arcē syon, de h̄ira rege q̄ mittit ad d̄s ligna cedrina, et artifices lignoz et lapidū, de filijs natis in hierlm̄, et de bello d̄s in baalpharasim vbi p̄cutit philistim.

A **1. Para. xi. a** **E**t uenerūt vniuersi trib⁹ isrl̄ ad d̄s in hebron dicētes. **E**cce nos os tuum et caro tua sum⁹. **S**ed et heri et nudius tertius eēt saul rex sup nos, tu eras educēs et reducens isrl̄. **D**ixit aut̄ dñs ad te. **T**u pasces pplm̄ meum isrl̄: et tu eris dux sup isrl̄. **V**enerūt q̄z et seniores isrl̄ ad regē in hebrō, et p̄cussit cū eis rex d̄s fed⁹ in hebron corā dño, vnterq̄z d̄s i regē sup isrl̄.

3. ii. c **F**ili⁹ triginta ānoz erat d̄s cū regnare cepisset: et q̄draginta ānis regnauit. **I**n hebrō regnauit sup iudā septē ānis et sex mētib⁹. **I**n hierlm̄ autē regnauit triginta trib⁹ ānis sup oēm isrl̄ et iudam. **E**t abiit rex et oēs viri q̄ cū eo erāt in hierlm̄ ad iebuseū hitatorē tre. **D**ictūq̄z ē d̄s ab eis. **N**ō ingredieris huc nisi abstuleris cecos et claudos dicētes. **N**ō ingrediet d̄s huc. **L**epit aut̄ d̄s arcē syon: h̄ ē ciuitas dauid. **P**roposuerat em̄ d̄s i die illa p̄m̄iū q̄ p̄cussisset iebuseū et tetigisset domatū fistulas, et abstulisset cecos et claudos odientes aīam d̄s. **I**dcirco d̄s in puerbio. **E**cce et claudus nō intrabūt in templū. **D**itauit aut̄ dauid i arce syon, et vocauit eā ciuitatē dauid. **E**t edificauit p̄ gyriū a mello et intrinsec⁹. **E**t ingrediebant p̄ficiēs atq̄ succrescēs, et dñs d̄s exercitūū erat cū eo. **M**isit q̄z h̄ira rex tyri nūcios ad dauid et ligna cedrina et artifices lignoz: artificesq̄ lapidū ad pietes, et edificauerūt domū d̄s. **E**t cognouit d̄s qm̄ p̄firmasset euz dñs regē sup isrl̄, et qm̄ exaltasset regnū ei⁹ sup pplm̄ suū israel. **A**ccepit ergo dauid adhuc cōcubinas et vxores d̄ hierlm̄ postq̄z uenerat de hebron. **N**atiq̄z sunt d̄s et alij filij et filie, et h̄ noīa eoz qui nati sunt ei in hierlm̄: Samua et sobab et nathin et salomon et iabaar et helisua et nepheg et iaphia et helisama et helida et helifelet. **A**udiet ergo philistim q̄ uentisset dauid in regē sup isrl̄, et ascēdēt vniuersi vt q̄rent d̄s. **Q**uō cū audisset d̄s descendit in p̄sidium. **P**hilistim aut̄ ueniētes diffusi sunt in valle ra-

phaim. **E**t p̄suluit dauid dñm dicēs. **S**i ascēdā ad philistim, et si dab̄ eos i manu mea. **E**t dixit dñs ad d̄s. **A**scēde qz tradēs dabo philistim in manu tua. **V**enit ḡ d̄s i baalpharasim: et p̄cussit eos ibi, et dixit. **D**iuisit dñs inimicos meos corā me, sic diuidit aq̄. **P**ropterea uocātū ē nom̄ loci illi⁹ baalpharasim. **E**t reliq̄rūt ibi sculptilia sua q̄ tulit d̄s et viri ei⁹. **E**t addidēt adhuc philistim vt ascēderēt et diffusi sūt i valle raphaim. **C**ōsuluit aut̄ d̄s dñm. **S**i ascēdā p̄ philisteos et tradas eos in man⁹ meas? **Q**ui r̄ndit. **N**ō ascēdas p̄ eos, s̄z gyra post tergus eoz, et uenies ad eos ex aduerso p̄roz. **E**t cū audierūt sonitū clamor⁹ gradiet⁹ i cacumie p̄roz, tūc im̄b̄ plū qz tūc egrediet dñs aīa faciē tuā: vt p̄cutiat castra philistim. **F**ecit itaq̄z d̄s sic p̄cepit ei dñs, et p̄cussit philistim de gabaa vsq̄z dū uenas gezer.

L. S. De reductione arce dñi de domo aminadab, de p̄cussione oze, d̄s d̄s uoluit dimittere arcā in domū obededom gethei: q̄ inde rediit in ciuitatē dauid: quō ludebat corā dño, quō nichol eum despetit.

A **1. Para. vi** **C**ongregauit aut̄ rursus d̄s oēs electos ex isrl̄ triginta milia. **S**urrexitq̄z d̄s et abiit, et vniuersus ppl̄s q̄ erat cū eo de uiris iuda vt adducerēt arcā dei: sup quā inuocātū ē nomē dñi exercitūū sedēt⁹ in cherubin sup eā. **E**t imposuerūt arcā dei sup plaustrū nouū. **T**ulerūtq̄z eā de domo aminadab: q̄ erat in gabaa. **O**za autē et haio filij aminadab minabant plaustrū nouū. **C**unq̄z tulissent eū de domo aminadab qui erat in gabaa custo diens arcam dei: haio p̄cedebat arcā dei: dauid autē et oīs israel ludebat corā dño in omib⁹ lignis fabrefactis, et cytharis et lyris et tympanis et sistris et cymbal⁹. **P**ostq̄z autē uenerūt ad arcam nachoz: extēdit oza manū ad arcā dei, et tenuit eam: qm̄ calcitrabant boues, et declinauerunt eam. **I**ratusq̄z est indignatione domin⁹ cōtra ozam, et p̄cussit eum sup temeritate, qui mortu⁹ est ibi iuxta arcā dei. **C**ōtristat⁹ ē aut̄ d̄s eo q̄ p̄cussisset dñs ozam, et uocātū est nomē loci illius percussio oze vsq̄z i die h̄ac. **E**t extimuit d̄s dñm in die illa dicens. **Q**uō ingrediet ad me arca dñi. **E**t noluit diuertere ad se arcā dñi in ciuitatē dauid: sed diuertit eā in domū obededom gethei. **E**t habitauit arca dñi in domo obededom gethei tribus mensibus et bñdixit dñs obededō et omne domū eius. **N**ūciatūq̄z ē regi dauid q̄ bñdixisset dñs obededom, et omia ei⁹ p̄p̄t arcaz dei. **D**ixitq̄z d̄s. **I**bo et reducā arcā cū benedictione in domū meam. **A**biit ergo d̄s et adduxit arcā dei de domo obededom in ciuitatē d̄s cū gaudio: et erāt cū d̄s, septē chori, et victima vituli. **C**unq̄z transcendissent q̄ portabant arcā dñi sex passus, imolabāt

Mat. xi. b

1. Par. xii. a

infra eo.

D

5. co.

1. Para. vi

1. Par. xvii

1. Reg. vii